

Mục Lục

- 1 Hình bìa** • Ngô Thụy Chương
- 3 Quan điểm** • Sức mạnh của từ bi
- 4 Thông báo - Thư mời**
- 6 Thời sự** • 44 năm nhìn lại 30 tháng 4
• Dự luật nhân quyền
- 12 Chủ đề**
- Đạo Phật bén rễ từ khi nào trên xứ hoa Tu-Líp ?
 - Con cạp 3 chân • Tản mạn tháng tư
 - Phu xướng phụ tỳ
 - Dân tộc... lưu vong
 - Rã rời chân tay luôn
- 29 Phiếm luận** • Hòa hợp hòa giải, tại sao không ?
- 30 Tin Tức** • Tin Sinh Hoạt Cộng Đồng
• Tin Hòa Lan • Tin Thế Giới • Tin Việt Nam
- 40 Truyện ngắn** • Ngàn ánh dương rực rỡ
• Như chuyện thần tiên
- 46 SuDoKu**
- 47 Truyền thông xã hội dân sự**
- Thơ** • Trần Trung Đạo • Hoài Tâm Niệm
• Trang Đài • Trương Phong Ba • Mên Thụy
- 49 Y Học Sức Khỏe**
- 51 Quảng cáo**
- 52 Vui cười**
- 53 Lời tòa soạn**
- 54 Nhạc** • Nguyễn Quyết Thắng

Việt Nam Nguyệt San
Cơ Quan Ngôn Luận CĐVNTNCS/HL
Vietnam Magazine
Tijdschrift van Vietnamese
Vluchtelingen in Nederland
www.congdonghoalan.com
ISSN: 0929-5151

Ban Quản Trị VNNS
Van Der Hagenstraat 711-
6717DK - Ede
Nederland
Email: vietbaohoalan@yahoo.com
Telefoon: +31 (0)318640625

IBAN: NL16 INGB 0001 5086 64

Chủ nhiệm & Chủ bút
Nguyễn Quang Kế

Thủ Quỹ
Lê Thanh Sơn

Kỹ thuật
Danny Nguyen

Phát hành
Nguyễn Hữu Phước

&
Với sự cộng tác của

- Bạch Mai • Đinh Ngọc Hiền • Đăng An
- Đỗ Văn Bùi • Hoài Tâm Niệm
- Vành Khuyên • Lê Quang Kế
- Miên Thụy • Lãng Du
- Nguyễn Đắc Trung • Ngô Thụy Chương
- Nguyễn Quyết Thắng • Trần Văn Thắng
- Tiểu Yến Tử • Ông Năm Chuột • Trúc Hà
- Ty Na • Trần Quốc Hiền • Nguyễn Lê Hồng Hưng • Hữu Phước
- Nguyễn Hoàng Nguyên
- Topa • Nguyễn Hiền • Võ Đức Tiến
- Thao De Wit • Ý Nga • Trang Đài Nguyễn

Lập trường

Chống bạo quyền độc tài cộng sản Hà Nội • Ủng hộ mọi tổ chức quốc gia tranh đấu cho tự do dân chủ của dân tộc

Chủ trương

Bảo tồn và phát huy văn hoá Việt • Duy trì và phát triển tinh cảm tốt đẹp sẵn có giữa cộng đồng VNTNCS và nhân dân Hoà Lan • Tăng cường tình đoàn kết trong cộng đồng người Việt TNCS tại Hoà Lan • Khuyến khích và nâng đỡ người Việt hội nhập vào cuộc sống tại Hoà Lan

Quan điểm

Sức mạnh của Từ Bi

Trong một buổi sinh hoạt với người Hòa Lan về đề tài “Hòa Bình”, một vị tu sĩ Việt Nam đã phát biểu: “Nếu chúng ta có lòng từ bi, biết thương mình và thương người thì nhân loại sẽ sống trong hòa bình, an lạc.” Một tham dự viên lên tiếng hỏi: “Thế giới ngày nay quá tiến bộ về khoa học, bao nhiêu vũ khí nguyên tử, hỏa tiễn được chế tạo. Chỉ một cái bấm nút có thể giết hại hàng triệu người. Lòng từ bi làm sao ngăn chặn nổi những vũ khí nguy hiểm đó?” Vị tu sĩ trả lời: “Vũ khí là những vật vô tri vô giác, tự nó không thể giết hại được ai nếu không có bàn tay của người điều khiển. Con người, với tâm không thiện, sử dụng vũ khí với mục đích chiến thắng đối thủ, để chiếm đoạt lãnh thổ của nước khác.” Vị tu sĩ Phật giáo chỉ vào các tách trà trên bàn và nói tiếp: “Ngay các tách trà trước mặt quý vị thật hữu dụng vì đã cho chúng ta thưởng thức trà ngon. Nhưng nếu có ác tâm, ta có thể dùng cái tách trà này đập lên đầu người khác. Lúc đó tách trà lại chính là vật giết người. Vũ khí nguyên tử hay hỏa tiễn chỉ nguy hiểm khi con người sử dụng với tâm ác độc, gian tham. Nếu biết sử dụng với tâm thiện thì vũ khí chỉ để bảo vệ lãnh thổ khi cần thiết.

Giáo lý nhà Phật chú trọng đến chữ **Tâm**, mọi hành động tốt xấu đều do cái tâm mà ra. Thiện tâm, Ác tâm đều do tâm tưởng của mình. Tâm không thanh tịnh, trí tuệ mất sáng suốt, bạn cũng thành thù, gia đình đang an vui bỗng mất đi nguồn hạnh phúc. Tâm từ bi, hỷ xả sẽ đem lại an lạc cho chính mình và tha nhân.

Con người thì như vậy. Đất nước cũng không khác. Nước nào có một chính quyền thương dân, lo cho dân thì nước đó nhân dân an lạc, xã hội kỷ cương. Ngược lại, chính quyền nào chỉ biết hà hiếp dân lành, thủ lợi cá nhân thì nhân tâm sẽ ly tán, xã hội đảo điên.

Nhìn lại đất nước Việt Nam, chính quyền theo chủ nghĩa Cộng sản, một chủ nghĩa vô nhân, vô thần, sát máu, đầy hận thù và luôn che giấu sự thật. Người Cộng sản Việt Nam đã từ lâu đánh mất tình người, đánh mất cái tâm thiện và đạo đức mà cha ông đã để lại. Chính quyền Cộng sản Việt Nam thường huênh hoang với thế giới: Việt Nam là một nước có nền kinh tế vững mạnh, ổn định. Họ lừa bịp bằng cách trưng ra hình ảnh những đô thị với nhà cao to để chứng minh đất nước đang trên đà phát triển. Nhưng nếu chúng ta đi ra phía sau những tòa nhà cao tầng ấy thì Việt Nam hiện rõ nguyên hình là một đồng rác khổng lồ. Ở nơi đó luân thường đạo lý được thay bằng sa đọa, nhiễu nhương. Luật pháp được giải quyết bằng quyền thế, tham ô, những lạm hay bằng súng đạn. Họ ngang nhiên cướp nhà, cướp đất, đập phá nhà thờ, chùa chiền bất chấp mọi phản đối của người dân. Đảng Cộng sản Việt Nam tự coi mình là chủ nhân ông của đất nước. Họ làm mọi điều miễn sao giữ được ngôi vị độc tôn và quyền sinh sát dân lành. Dân oan lên tiếng biểu tình phản đối bị trả lời bằng đòn thù của bọn thảo khấu côn đồ. Các tiếng nói chân chính đòi tự do dân chủ bị chúng khóa miệng bằng cách đưa vào nhà tù hay đánh đập thẳng tay. Chủ nghĩa Cộng sản ngày nay đã đẩy chết trên toàn thế giới, duy chỉ Cộng sản Việt Nam vẫn còn bám víu vào để làm giàu riêng cho cá nhân họ trên xương máu của dân lành. Dân tộc Việt Nam đang sống trong một giai đoạn khó khăn và nguy hiểm của lịch sử nước nhà. Thảm họa mất nước bởi giặc phương Bắc càng ngày càng hiện rõ. Đất nước như vậy, ai là người có lòng với dân tộc đều không khỏi đau lòng.

May mắn thay, dân tộc ta với bốn ngàn năm lịch sử dựng nước và giữ nước, dù trong gian lao nguy hiểm, vẫn luôn sản sinh anh hùng hào kiệt. Giờ đây, họ là những người đang đi ngược gió, phá chông gai. Họ là những người chọn **từ bi**, tình thương dân tộc trên hận thù, ác đạo. Với **trí tuệ** sáng suốt chọn đạo lý ông cha thay vì chủ nghĩa ngoại lai, họ chọn con đường gai góc, **dũng cảm** tiến lên chiến đấu cho sự sống còn của dân tộc thay vì nhắm mắt an phận làm tôi tớ ngoại bang. Với dũng khí đó, chắc chắn sẽ có một ngày chủ nghĩa phi nhân sẽ được thay bằng ngọn cờ chính nghĩa. Lửa từ bi sẽ đốt cháy hung tàn, dân tộc ta sẽ tìm lại được đạo lý dân tộc để cùng nhau nắm tay xây dựng một nước Việt Nam trong hạnh phúc, tự do và an lạc.

Quảng Phúc

Cộng Đồng Việt Nam Tỵ Nạn Cộng Sản tại Hòa Lan
Associatie Van Vietnamese Vluchtelingen in Nederland (AVVN)
Vietnamese Association of Political Refugees in the Netherlands
Van Der hagenstraat 711-6717DK Ede- Nederland, Tel:+31(0)318640625
IBAN: NL 16 INGB 00015086 64 t.n.v AVVN
www.congdonghoalan.com E- mail : quangkenguyen@hotmail.com

Ede ngày 8 tháng 4 năm 2019

THƯ MỜI GỌI LIÊN TÔN THẤP NÉN CẦU NGUYỆN CHO QUÊ HƯƠNG VIỆT NAM

Kính Gởi - Quý đại diện tinh thần các tôn giáo Việt Nam tại Hòa lan
- Đồng kính gởi : Quý vị Ban trị sự , Quý ban điều hành các tôn giáo
- Quý đồng hương

Kính thưa quý vị,

Bao năm tháng qua chúng ta đã nghe, hoặc đã tận mắt nhìn thấy tình hình đời sống bên nhà có nhiều biến chuyển không tốt đẹp thuận lợi cho người dân. Chúng ta không thể không có những băn khoăn, lo lắng trước tình hình đạo đức suy đồi xuống cấp nghiêm trọng, tội ác tăng không ngừng về số lượng mà cả về mức độ dã man. trong học đường lẫn ngoài xã hội. Làm sao vui được trước sự hoành hành của tệ nạn tham nhũng, vốn từ lâu đã được coi là quốc nạn, nhưng đến nay vẫn không hề suy giảm! Làm sao không lo cho thảm họa môi trường biển tại miền Trung! Đó là chưa kể đến mối đe dọa hằng ngày từ các thực phẩm bẩn và độc hại, có thể ngay trong các quầy hàng và trên bàn ăn của mỗi gia đình! Và hơn hết những nơi thờ phượng, nhà thờ, nhà chùa cũng đã bị phá dỡ, dân không còn nhà, không còn ruộng vườn canh tác? họ sẽ đi về đâu khi trong lòng không còn niềm tin tôn giáo và lo sợ trước hiểm họa Bắc Triều, ? “TỔ QUỐC LÂM NGUY, SƠN HÀ NGUY BIẾN!” mong lắm thay! “Người Việt còn, Nước Việt còn .

Vì thế, Ban Chấp Hành Cộng Đồng Việt Nam Tỵ Nạn Cộng Sản tại Hòa Lan xin kêu gọi và đề nghị Quý đại diện tôn giáo, mọi thành phần công dân Việt Nam, (là con dân nước Việt, mang dòng máu con Rồng cháu Tiên) cùng tổ chức hiệp thông cầu nguyện theo lòng tin và cách thức cầu nguyện của tôn giáo mình, hãy chung tay góp sức, một lòng một ý để cầu nguyện cho Tổ Quốc Việt Nam ngàn đời dẫu yêu trong giai đoạn lịch sử vô cùng khấn cấp này.

Ước mong lời mời gọi **Việt Nam thấp nén nguyện cầu** được liên tôn các tôn giáo cùng thực hiện, đồng hành cùng với người dân trong nước vì công lý: quyết xua đuổi bóng tối của gian tà ra khỏi trái tim, khỏi gia đình và xã hội, góp sức bảo vệ giang sơn gấm vóc của Tiên Nhân, cùng nhau xây dựng nước Việt tự do dân chủ, đề cao tinh thần tự lập tự cường và lòng ái quốc chân chính.

Lời đề nghị :-Các tôn giáo chọn thời điểm thích hợp, tổ chức thực hiện nghi thức mỗi người thấp nén cầu nguyện cuối buổi lễ, thời gian ước chừng 20 phút, thực hiện một băng rôn với dòng chữ :

“ HIỆP THÔNG THẤP NÉN CẦU NGUYỆN CHO QUÊ HƯƠNG VIỆT NAM “

- Nếu được xin thông báo cho BCH/CĐ biết cùng đến tham dự, và nếu có thể dành cho 3 phút để đại diện BCH/CĐ lên ngỏ lời hiệp thông và cảm ơn đồng hương .

Xin trân trọng cảm ơn và kính chào quý vị trong tinh thần tất cả vì Việt Nam thân yêu.

T/M BCH/CĐVNTNCS/HL

Nguyễn Quang Kế
Chủ tịch

Tổ Quốc - Danh Dự - Trách Nhiệm

Mùa Quốc Nạn điếm danh quân số

Trời đã bước vào tháng 4, mùa quốc hận lại về, số đời ghi vào đậm nét thêm một năm vong quốc ! 44 năm chúng ta những người lính bị bức tử oan khiên, một thời gian khá dài cho sự chịu đựng bao mất mát, đắng cay bao nhục nhã ... nhưng chúng ta không quy lụy quy hàng bạo lực, bằng mọi cách vươn lên, vượt thoát khỏi nanh vuốt bọn vong nô CSVN bán nước .

Bây giờ và ở đây xứ sở của sự tự do an bình, xin có đề nghị chúng ta tự đặt câu hỏi trong tin thần trách nhiệm, tự vấn sau bao năm tha hương tỵ nạn, tự thân chúng ta đã và đang làm được những gì cho tổ quốc Việt Nam thân yêu mà cách đây mấy mươi năm ít nhất một lần chúng ta thề bảo vệ ! Xin nhấn mạnh là chúng tôi không dám khẳng định là quý vị đã không làm được gì ... mà chỉ muốn khơi lại dấu ấn trong tâm những ai đã một thời khoác áo nhà binh và cho đến nay vẫn còn ít nhiều vương vấn với màu áo ấy ?

Năm xưa, thời đầu thập niên 90 một số anh em cùng tâm huyết quy tụ lại cùng góp công, góp sức gây dựng lên một tổ chức mong kết hợp được nhiều giới trong CĐVNTNCS có tên : Gia đình quân cán chính VNCH / HL. Mục đích tạo tình đoàn kết với các tổ chức quốc gia , hợp tác hỗ trợ sinh hoạt CĐVNTNCS/HL để cùng nhau bảo tồn văn hóa dân tộc, tạo uy tín bảo vệ danh dự khối người Việt tỵ nạn CSVN, chống đảng độc tài CSVN ...

Thời gian khởi đầu rất vui vì đông anh em tham dự, tinh thần anh em lên rất cao, nhưng dần dần vắng bóng mà không báo lý do !

Sau mấy mươi năm sinh hoạt trong cộng đồng tỵ nạn chúng tôi được biết trong xứ sở Hòa Lan chúng ta tuy nhỏ bé nhưng có đầy đủ các quân binh chủng VNCH hiện diện như: Bộ binh, nhảy dù , TQLC , BĐQ , KQ, HQ, ĐPQ , NQ , BK, TS , QC , CSQG, XDNT... nếu gom đủ chúng ta có quân số của một tiểu đoàn + , từ cấp nhỏ nhất đến cấp đại tá. Nhưng điều đáng buồn là chúng ta chưa có lần nào tập hợp được 1/3 quân số, tại sao ? Dù thế nào thì chúng ta cũng có một thời cùng chiến tuyến, không quản gian nguy thề bảo vệ non sông, nay nước mất nhà tan, mang thân lưu lạc xứ người, cùng chung thân phận lưu đày sao không còn nghĩ đến chút tình đồng đội ngày xưa ?

Trong chúng ta người trẻ nhất cũng đã trên 60 tuổi đời, thời gian không chờ không đợi một ai, chần chừ gì mà không cố gắng đến với nhau một đôi lần trong buổi xế chiều ánh nắng sắp khuất ở cuối chân trời !

Chúng tôi ban chấp hành GĐQCCVNCH/HL không áp dụng thẻ hội viên trong hội, không buộc quý anh em đóng niên liễm như anh em BCH, chỉ mong anh em hiện diện trong các buổi sinh hoạt hàng năm của GĐQCC để chúng ta gặp nhau điếm danh xem ai còn ai vắng, hoặc đau yếu vì tuổi già và từ đó mình có thể đến thăm hỏi, an ủi nhau cho vơi nỗi buồn xa xứ !

Xin đừng chờ đến khi nghe tin để đến thấp nén hương vĩnh biệt hay làm dấu thánh giá tiễn đưa... thì đau lòng lắm mà người nằm yên đó chẳng có sự cảm thông nào giữa tình huynh đệ chi binh .

Rất mong quý niên trưởng , quý chiến hữu cảm thông được cùng những gom nhặt vụn vặt trong niềm đau và nỗi buồn mùa quốc nạn !

Thân kính ,

Miền đất thấp Hòa Lan , 02-04-2019

KQ Trần văn Thắng

Nhận định thời sự

44 NĂM NHÌN LẠI 30 THÁNG 4 (1975-2019)

Dân sinh xuống cấp – Dân khí suy đồi – Dân phong tan tác.

Biến cố 30 tháng 4 năm 1975, mỗi ngày đã bị đẩy xa thêm vào quá khứ; nhưng không một ai có thể quên hay có thể xóa trong tâm thức.

Cuộc chiến Việt Nam đã ngưng tiếng súng từ 44 năm qua, trên nguyên tắc hòa bình đã vấn hồi và hai miền Nam Bắc đã được thống nhất, nhưng trong thực tế lòng người ở cả hai miền chưa thực sự hàn gắn, vết thương chia cắt quốc – cộng vẫn còn rỉ máu.

Đáng lý ra hàng triệu triệu người vui mừng sau cuộc chiến, cùng nhau chung sức xây dựng đất nước; nhưng những người trong cuộc – Bên Thắng lẫn Bên Thua – đã hơn 4 thập niên rồi vẫn còn đắng cay khi nói đến hai chữ giải phóng.

30 tháng 4, thật sự đã khởi đầu một bi kịch mới.

Vào năm 1975, dân số cả hai miền Nam và Bắc có vào khoảng non 48 triệu người, trong khi đó dân số Thái Lan có vào khoảng 43 triệu người. Lúc đó GDP của Thái Lan là 7,4 tỷ Mỹ Kim, lợi tức bình quân một đầu người là 175 Mỹ Kim; GDP của Việt Nam ước tính 4,2 tỷ Mỹ Kim, lợi tức bình quân một đầu người bằng Miến Điện khoảng 88 Mỹ Kim. Như vậy cách nay 44 năm, lợi tức bình quân của người Thái và Việt không chênh lệch nhau bao nhiêu. Cả hai cùng xuất phát là những quốc gia nghèo, chậm tiến tại Á Châu.

44 năm sau, nhìn lại tình hình phát triển của Thái Lan và Việt Nam đã có sự chênh lệch đáng suy gẫm. Theo số liệu của Ngân Hàng Thế Giới vào tháng 12/2018 thì Thái Lan hiện có khoảng 70 triệu dân, GDP 530 tỷ Mỹ Kim và lợi tức bình quân đầu người là 8.190 Mỹ Kim. Trong khi đó dân số Việt Nam là 96 triệu người, nhưng GDP năm 2018 chỉ đạt 230 tỷ Mỹ Kim và lợi tức bình quân đầu người là 2.587 Mỹ Kim.

Như vậy 44 năm sau phát triển, không những lợi tức bình quân của Thái Lan hơn Việt Nam 3,1 lần, mà chỉ số hạnh phúc của Thái Lan còn vượt xa Việt Nam. Theo bản Báo cáo Hạnh phúc Thế giới 2018 (2018 World Happiness Report) của Mạng lưới Giải pháp Phát triển Bền vững LHQ, Việt Nam đứng thứ 95 trong khi Thái Lan sắp hạng cao hơn hẳn là 46.

[Chỉ số hạnh phúc của mỗi quốc gia được đánh giá dựa trên nhiều yếu tố như GDP đầu người, tuổi thọ, tự do, sự ủng hộ xã hội, nhận thức về tham nhũng... 10 quốc gia có chỉ số cao nhất theo thứ tự là 1/ Phần Lan; 2/ Na Uy, 3/ Đan Mạch; 4/ Iceland; 5/ Thụy Sĩ; 6/ Hà Lan; 7/ Canada; 8/ New Zealand; 9/ Thụy Điển; 10/ Úc].

Người dân Thái Lan đang làm chủ thật sự cuộc sống và bước vào ngưỡng cửa của một quốc gia đang phát triển. Trong khi Việt Nam tuy được đánh giá là nền kinh tế đang có sức thu hút đầu tư ngoại quốc rất cao so với khu vực, nhưng thực tế là người Việt Nam đang làm công cho các xí nghiệp ngoại quốc (chiếm 70% xuất khẩu), còn nền kinh tế nước nhà (gồm quốc doanh và tư doanh) thì èo uột. Hàng trăm ngàn thanh niên ra trường với bằng cử nhân, nhưng lại không tìm được công ăn việc làm ổn định trên đất nước của mình và đã phải “tranh nhau” xin đi làm lao động ở nước ngoài.

Chính đường lối phát triển tụt hậu của quái thai “kinh tế thị trường” và “xã hội chủ nghĩa” trong 44 năm qua, đã phát sinh ra một giai cấp mới. Đó là giai cấp tài phiệt đồ, cấu kết nhau tham nhũng, buôn lậu... để giàu lên một cách bất chính; trong khi đó đại đa số dân chúng thì sống trong bần cùng, nghèo đói.

Nói cách khác, chính hệ thống chính trị độc tài, độc tôn của đảng CSVN đã tạo ra một xã hội bất công và đẩy dẫy những tệ nạn: ấu dâm, trộm cắp, cướp giật, lừa đảo, buôn bán phụ nữ và trẻ em, làm ăn bất chính như cung cấp thực phẩm độc hại ra thị trường... Những hiện tượng tiêu cực này đã dần dần biến thành nét đặc thù của xã hội Việt Nam qua hình ảnh: Dân sinh xuống cấp, Dân khí suy đồi, Dân phong tan tác ngày nay.

DÂN SINH XUỐNG CẤP, được biểu hiện rõ ràng nhất chính là chất lượng cuộc sống của người Việt Nam ngày nay bị đe dọa bởi nạn ung thư gia tăng nhanh chóng và thực phẩm không an toàn tràn lan trong xã hội.

Theo tổ chức Y Tế Thế Giới (WHO), năm 2018 số ca mắc ung thư mới của Việt Nam đã tăng lên 165.000 ca. Ung thư đang là một trong những thách thức sức khỏe cộng đồng quan trọng nhất của thế kỷ 21. Khoảng 40% trường hợp ung thư có thể được ngăn ngừa bằng cách giảm tiếp xúc với các yếu tố nguy cơ bao gồm cách ăn uống, dinh dưỡng, hoạt động thể chất. Tuy nhiên, do môi trường sống – bao gồm nước uống, khí thở và đất đai canh tác bị ô nhiễm, thói quen sinh hoạt như hút thuốc lá, kiến thức vệ sinh và y tế... khiến cho tỷ lệ mắc ung thư ngày càng cao và đáng báo động.

Theo thông tin trên báo Đại Đoàn Kết, vấn đề ô nhiễm các chất độc hại trong quá trình nuôi, trồng, thuốc trừ sâu, thuốc bảo vệ thực vật, thuốc kích thích tăng trưởng, thuốc để bảo quản hoa quả, rau trái được lâu, thuốc tạo nạc, các chất hóa học cho thêm vào trong quá trình chế biến thực phẩm, từ rau quả, thực phẩm, thịt đến sữa, đồ dùng, đồ chơi... đều là những nguyên ủy làm gia tăng ung thư, các bệnh lý và cắt giảm tuổi thọ.

Cảnh một nhóm học sinh đánh một nữ sinh. Ảnh: Internet

Những năm gần đây trường hợp một gia đình có đến 3-4 người chết vì ung thư không còn là chuyện hiếm. Nhiều thôn, xóm có tỷ lệ mắc bệnh và tử vong cao gấp nhiều lần so với mức trung bình cả nước. Ước tính, cả nước có ít là khoảng 37 làng có nguồn nước sinh hoạt và ăn uống bị ô nhiễm nặng. Trong vòng từ 5 năm đến 20 năm trở lại đây tại các xã của 37 “làng ung thư” này có tới hơn

1.100 người chết vì các bệnh ung thư và 380 người ở các xã lân cận cũng tử vong với cùng nguyên nhân.

DÂN KHÍ SUY ĐÒI, được biểu hiện rõ nhất qua lối sống vô cảm, makeno, giả dối, con người không còn có sự gắn bó, cảm nhận được danh dự, lòng tự trọng hay ý thức trách nhiệm để sẵn sàng hy sinh cho nhau.

Tính từ đầu năm 2018 đến nay, xảy ra khoảng 16 vụ học sinh đánh nhau, trong đó có một số vụ có tính chất nghiêm trọng như nam học sinh bóp cổ cô giáo, học sinh đâm trọng thương thầy giáo chủ nhiệm. Năm học 2017-2018, có 23 vụ giáo viên vi phạm đạo đức và 6 vụ giáo viên bị xúc phạm... Mới đây bùng nổ vụ nâng điểm thi trung học phổ thông của con em cán bộ cao cấp tại các tỉnh Sơn La, Hòa Bình đã khiến cho dư luận ngao ngán.

Khi những hiện tượng tiêu cực trong giáo dục xảy ra liên tục như vậy, cho thấy là nền móng xã hội đã lung lay đến tận gốc vì giáo dục là khuôn thước để tạo dựng lên dân khí. Thật vậy, bạo lực, bạo hành hiện nay không chỉ diễn ra ở học đường mà đã lan tỏa trong nhiều lĩnh vực khác của xã hội. Bệnh nhân tấn công bác sĩ, y tá vì cho là không chữa trị theo ý mình. Anh chị em đánh nhau, giết nhau chỉ vì cho rằng sự phân chia không công bằng tài sản để lại của cha mẹ... Bạo lực đang hình thành ở không ít gia đình nơi mà lâu nay vẫn được xem là tế bào bình yên nhất của xã hội.

DÂN PHONG TAN TẮC, được biểu hiện rõ nhất qua sự biến dạng và suy đồi của các phong cách sinh hoạt cao đẹp mang tính nề nếp, tập quán lâu đời của dân tộc Việt.

Xã hội Việt Nam nói chung còn rất nghèo và lạc hậu, vậy mà triền miên những ngày sau Tết toàn là những lễ hội. Đập vào mắt mọi người là những bộ lễ phục diêm dúa, khoa trương hở hang tại những nơi thờ phượng trang nghiêm. Đó là chưa kể những lễ vật và những lời cầu xin của khách thập phương khẩn cầu các Thần Thánh, Thần Linh đầy màu sắc vụ lợi và mê tín dị đoan nào là cầu “*chạy việc*”, “*chạy chức*”, “*chạy án*”, “*tạ ơn*”... tại các Chùa, các Đền. Lợi dụng tâm lý này, nhiều kẻ đã xây rất nhiều chùa giả, điện thờ giả với mục đích thu tiền công đức của du khách.

Số người đến Chùa, Đền quá đông đã gây nên tình trạng quá tải, làm ô nhiễm, hủy hoại môi trường, tàn phá di tích và phát sinh các hành vi tiêu cực, phạm pháp như buôn bán, giữ xe theo kiểu móc túi, chặt chém, rồi trộm cắp, giả dạng ăn xin hoành hành. Hậu quả nguy hại nhất là đã làm gia tăng tình trạng mê tín dị đoan, lối suy nghĩ và cách hành xử tiêu cực, chạy theo các giá trị vật chất hiện sinh, cách ứng xử gian dối, phủ nhận khoa học v.v... Nói cách khác là ngày nay, con người ta đến chùa chiền, lễ hội chỉ cầu lộc, cầu tài, cầu may mắn, cầu thăng quan tiến chức, bán đất buôn may, trúng dự án, tránh thanh tra... không mấy ai cầu Trí, cầu Nhân, cầu Dũng, cầu Liêm. Giả sử có người cầu thế, không khéo sẽ bị đám đông chê cười là “không bình thường.”

Tóm lại, sự hỗn loạn của xã hội Việt Nam như đã mô tả ở trên chính là do mâu thuẫn lợi ích mà đảng CSVN đã đặt ách thống trị lên toàn thể đất nước trong 44 năm qua. Giai cấp lãnh đạo xâm phạm lợi ích chính đáng của dân đen, và lợi ích của dân tộc. Chính cách hành xử duy lợi ích này của đảng độc tài cũng tạo ra một bộ phận không nhỏ trong xã hội Việt Nam sẵn sàng làm mọi chuyện vì những món lợi cùn con, bất chấp tính mạng người khác, bất chấp luân thường đạo lý... theo đúng ngụ ngôn mai mỉa ngàn xưa “*cướp đêm là giặc, cướp ngày là quan.*”

Việt Nam đang mất hướng đi, không biết sẽ tới đâu, tới nơi nào trong bản đồ văn minh của thế giới loài người. Một đất nước mà người ta gọi chính quyền không những tham lam, độc ác mà còn bệnh hoạn, khốn nạn; người dân không chỉ bị xem là dân trí thấp mà còn bị gọi là vô cảm, thờ ơ trước vận mệnh dân tộc và ngay cả vận mệnh của chính mình cũng như con cháu.

Một xã hội như thế đúng là Dân sinh xuống cấp – Dân khí suy đồi – Dân phong tan tác

Bron: Ban Biên Tập Web Việt Tân

<https://viettan.org/44-nam-nhin-lai-30-thang-4-1975-2019/>

Bình luận thời sự

Dự luật nhân quyền VN: Độc đảng muốn dân chủ hay mất trắng?

Phạm Chí Dũng

Một cuộc tuần hành vì nhân quyền cho Việt Nam của cộng đồng người Việt tại Hòa Lan. (Ảnh chụp từ Youtube Thu Tran)

Đạo luật Nhân quyền Việt Nam (HR 1383) có một số phận đầy long đong. Các phiên bản của đạo luật này đã được Hạ viện Mỹ thông qua ba lần vào các năm 2004, 2008 và 2012 với số phiếu ủng hộ áp đảo, tuy nhiên sau đó đã bị chặn tại Thượng viện.

Vào cuối tháng 2 năm 2019, Đạo luật Nhân quyền Việt Nam một lần nữa được đưa ra quốc hội Mỹ để trừng phạt Việt Nam về những vụ vi phạm nhân quyền ở trong nước. Đạo luật này cũng nhằm mục đích ưu tiên hóa tự do tôn giáo, tự do internet và các quyền của người lao động. Tác giả đưa ra đạo luật này, không ai khác vẫn là Dân biểu Chris Smith, thành viên cấp cao của Tiểu ban Nhân quyền Toàn cầu của Hạ viện.

Cùng với Chris Smith là hai dân biểu Dân chủ Alan Lowenthal – người được biết tiếng về những phát biểu ủng hộ nhân quyền Việt Nam, và dân biểu Dân chủ Zoe Lofgren, đại diện bang California.

Còn dự luật về chế tài nhân quyền Việt Nam?

Vào năm 2015, một Thượng nghị sĩ Mỹ là Ed Royce đã phải đệ trình ra Quốc hội dự luật về chế tài nhân quyền Việt Nam, mang số hiệu HR. 4254. Theo dự luật này, vấn đề chính yếu không chỉ là hạn chế những khoản tín dụng và viện trợ có tính cách ưu đãi từ phương Tây, mà cả thực hiện những biện pháp chế tài đối với những trường hợp quan chức Việt Nam vi phạm nhân quyền nghiêm trọng.

Cũng trong năm 2015 và lan sang năm 2016, nhiều thượng nghị sĩ Mỹ đã đòi Hoa Kỳ phải đưa Việt Nam trở lại Danh sách CPC (Danh sách các quốc gia cần quan tâm đặc biệt về tự do tôn giáo). Nếu Việt Nam đã được Mỹ nhắc khỏi Danh sách này vào năm 2006, thì nay lại đang khá gần với triển vọng "tái hòa nhập" CPC. Nếu bị đưa vào CPC một lần nữa, có nhiều khả năng Việt Nam sẽ bị áp

dụng cơ chế cấm vận từng phần về kinh tế và cả quốc phòng. Khi đó, nền kinh tế Việt Nam vốn đã chênh vênh bên bờ vực thẳm, sẽ càng dễ sa chân sụp đổ.

Việc áp đặt những biện pháp trừng phạt đối với những quan chức chính phủ Việt Nam "đồng lõa trong những vụ vi phạm nhân quyền nhắm vào người dân Việt Nam" là tinh thần sắt son trong bản Dự Luật Chế Tài Nhân Quyền Việt Nam mà những nghị sĩ cứng rắn như Ed Royce tiếp bước "Lộ trình Miễn Điện."

Là một dự luật lưỡng đảng, HR. 4254 nhắm vào những quan chức chính phủ, công an và những người khác vi phạm nhân quyền đối với những nhà bất đồng chính kiến ôn hòa. Những biện pháp được kiến nghị bao gồm những hạn chế du hành và trừng phạt về tài chính.

Căn cứ vào HR. 4254, những người Việt Nam có tên trong danh sách vi phạm nhân quyền sẽ không được nhập cảnh hay quá cảnh ở Hoa Kỳ, không được cấp bất kỳ quy chế di trú hợp pháp nào, và cũng không được phép nộp đơn hay thỉnh nguyện liên quan đến những việc này. Về mặt tài chính, những cá nhân này sẽ bị phong tỏa tài sản, bị hạn chế hoặc bị cấm giao dịch tài chính và đưa tài sản vào hay ra khỏi Hoa Kỳ:

"Tổng thống sẽ đóng băng và cấm chỉ tất cả các giao dịch liên quan đến tất cả các tài sản và lợi ích của một cá nhân trong danh sách được quy định ở điểm (c)(1) nếu những tài sản và lợi tức đó nằm ở Hoa Kỳ, rơi vào Hoa Kỳ, hoặc nằm ở hoặc rơi vào quyền sở hữu hoặc kiểm soát của một người Mỹ."

Và "Sau không quá 90 ngày từ ngày ban hành đạo luật này, tổng thống sẽ đệ trình lên những Ủy Ban Quốc Hội thích hợp danh sách của các cá nhân, là công dân Việt Nam, mà tổng thống xác định là dính líu đến những vụ vi phạm nhân quyền chống lại nhân dân Việt Nam hoặc thân nhân của họ, bất kể việc những vụ vi phạm đó có xảy ra ở Việt Nam hay không... Danh sách được quy định trong đoạn (1) sẽ được công khai cho công chúng và được đăng trên các trang web của Bộ Ngân Khố và Bộ Ngoại Giao."

Và Luật Nhân quyền Magnitsky Toàn cầu

Đến năm 2016, sau một thời gian dài do dự vì điều được cho là thái độ mềm mỏng hơi thái quá của chính quyền Obama đối với vấn đề nhân quyền quốc tế, ngày 8/12 Quốc hội Mỹ đã chính thức thông qua một dự luật nhân quyền - Luật Nhân quyền Magnitsky Toàn cầu (Global Magnitsky Human Rights Accountability Act) - nhắm vào những cá nhân vi phạm nhân quyền và những giới chức tham nhũng trên toàn cầu. Dự luật này - do hai Thượng nghị sĩ John McCain và Ben Cardin giới thiệu tại Thượng viện - được thông qua chưa tới một tuần sau khi một dự luật tương tự do hai Dân biểu Chris Smith và Jim McGovern đệ trình tại Hạ viện được chuẩn thuận với tỷ lệ áp đảo đến 2/3.

Vào đúng dịp lễ Giáng sinh năm 2016, hai dự luật trừng trị các cá nhân vi phạm nhân quyền trên thế giới đã được Tổng thống Obama đặt bút ký ban hành.

Theo Luật Nhân quyền Magnitsky Toàn cầu, những quan chức vi phạm nhân quyền sẽ bị chế tài theo hai cách. Thứ nhất, cấm nhập cảnh Hoa Kỳ kể cả đi công vụ. Nếu muốn được miễn trừ lệnh cấm này thì Tổng thống phải có sự miễn trừ đặc biệt và phải giải thích với Quốc hội. Thứ hai, chính phủ Mỹ đóng băng tất cả các tài sản của những cá nhân vi phạm nhân quyền, cho dù họ che giấu bằng bất kỳ hình thức nào hay gửi gắm ai đứng tên.

Tại rất nhiều các nước độc tài, kẻ vi phạm nhân quyền cũng chính là những tay tham nhũng lớn, giàu của cải ở các nước phương Tây. Quan trọng hơn, luật áp dụng với tất cả các loại nhân quyền được quốc tế công nhận. Theo luật này, những người cưỡng đoạt tài sản của nhân dân cũng bị xem là những kẻ vi phạm nhân quyền nghiêm trọng. Tình trạng dân oan bị mất đất ở Việt Nam lại rất phổ biến. Những giới chức tham nhũng mà trừng trị những người tố cáo tham nhũng cũng bị xem là vi phạm nhân quyền nghiêm trọng.

Còn vào lần này, tương lai của Đạo luật Nhân quyền Việt Nam sẽ ra sao? Vẫn sẽ bị Thượng viện Mỹ chặn hay sẽ có một số phận tươi sáng hơn ba lần trước?

Sẽ vượt qua Thượng viện?

Dân biểu Chris Smith, người đã chủ tọa 11 cuộc điều trần về tình trạng nhân quyền ở Việt Nam, viết: "*nhà cầm quyền Việt Nam tiếp tục tìm cách trấn áp xã hội dân sự, đàn áp tự do ngôn luận và tự do tín ngưỡng, Hà nội tiếp tục bỏ tù các blogger và các nhà hoạt động nhân quyền*". Ông cũng bổ sung: "*Năm vừa rồi là một năm tồi tệ cho nhân quyền Việt Nam. Công dân Mỹ Michael Nguyễn, một người cha có bốn con cư ngụ ở Los Angeles, tiếp tục bị giam giữ mà không qua quy trình pháp lý nào, ông ấy không phải là người Mỹ duy nhất bị bắt và bị ngược đãi ở Việt Nam trong năm qua.*"

Có hy vọng là Thượng viện Hoa Kỳ sẽ xem xét với một con mắt khác về Đạo luật Nhân quyền Việt Nam, bởi bối cảnh hiện thời là khác khá nhiều so với những năm 2015 và 2016. Từ năm 2016, chính thể độc đảng ở Việt Nam đã gia tăng đàn áp nhân quyền và những tiếng nói bất đồng chính kiến, phát động một chiến dịch bắt bớ liên tục với số đông những người hoạt động nhân quyền suốt từ đó đến nay. Và đặc biệt, vụ Việt Nam bị Nhà nước Đức tố cáo đã bắt cóc Trịnh Xuân Thanh đã 'chuyển lửa' sang cả khối Liên minh châu Âu, khiến cả phương Tây giờ đây đều như chống lại chính thể độc trị Việt Nam sở hữu vô số vi phạm nhân quyền.

Đó cũng là nguồn cơn khiến vào tháng 11 năm 2018, Nghị viện châu Âu đã phải ban hành một nghị quyết nhân quyền Việt Nam với nội dung rất rộng và lời lẽ lên án cứng rắn chưa từng có. Sang tháng 2 năm 2019, Hội đồng châu Âu đã phải thông báo hoãn vô thời hạn EVFTA (Hiệp định thương mại tự do châu Âu - Việt Nam) với lý do thực chất là Việt Nam vi phạm nhân quyền.

Hẳn những động thái của Nghị viện châu Âu có thể tác động một cách trực tiếp đến quan điểm và hành động của Quốc hội Hoa Kỳ, để Thượng viện của quốc hội này sẽ phải bày tỏ ý kiến một cách không nương nhẹ về Đạo luật Nhân quyền Việt Nam trong thời gian tới.

Những kẻ nào muốn mất trắng?

Dường như "Lộ trình Miến Điện" đang tái hiện những nút thắt cùng uy lực bóc đồng của nó đối với trường hợp Việt Nam: Từ lên án vi phạm nhân quyền đến chế tài những chủ thể sinh đẻ các vi phạm đó.

Nhiều thông tin cho biết vào năm 2011, Mỹ và phương Tây đã phải tiến hành chế tài về nhập cảnh và phong tỏa tài sản đến 5.000 nhân vật chính khách, quân đội và công an ở Miến Điện - một liều thuốc đặc trị cho căn bệnh đàn áp dân chúng và đối lập thật khó có thuốc chữa tại quốc gia đã từng chìm trong bể máu cuộc "*Cách Mạng Áo Cà Sa*."

Không phải và chẳng bao giờ, tự do và dân chủ là món quà trên trời rơi xuống. Cũng không hẳn chuyện quốc tế đổ tiền sẽ làm nguội lạnh những cái đầu tham lam lẫn sắt máu. Dĩ nhiên Miến Điện được như ngày nay là nhờ cú đi roi song hành với tiến trình xóa nợ quốc gia.

Nếu cả hai Dự luật nhân quyền Việt Nam và Dự luật chế tài nhân quyền Việt Nam được Quốc Hội Mỹ thông qua, đó sẽ là một đòn giáng mạnh vào giới quan chức Việt Nam "ăn của dân không chừa thứ gì" đã và đang tẩu tán tài sản ra nước ngoài.

Lẽ nào tương lai của "*một bộ phận không nhỏ*" giới quan chức, công an Việt Nam cùng vợ con họ - những người đã có đủ thời gian khiến tổ quốc bị loang máu ngoại tệ sang tận Úc, Mỹ, Anh, Canada hay các nước Bắc Âu, những người nồng nàn tình yêu tổ quốc đến mức sẵn sàng nhảy lên máy bay vù ra ngoại quốc vào bất kỳ thời điểm nào xảy ra "*biến cố*" với chế độ, sẽ cam chịu thúc thủ và tự khép mình vào thế "*triệt buộc*," bị mất trắng "tổ quốc," tài sản và có khi tính mạng như triều đại đã lâm chung ở Libya năm 2011, Ukraine 2014 và có thể sẽ là Venezuela năm 2019?

Chủ đề

Đạo Phật bén rễ như thế nào trên xứ hoa Tu-Líp?

Ngô Thụy Chương

Cuối năm 2018 vừa qua, một cuộc triển lãm về cuộc đời Đức Phật được tổ chức tại thành phố Amsterdam. Cuộc triển lãm kéo dài hơn bốn tháng, lôi cuốn đông khách thường lãm cùng sự chú ý của giới truyền thông Hòa Lan trên báo chí, truyền thanh, truyền hình.

Không phải bây giờ người Hòa Lan mới biết đến giáo lý nhà Phật, Phật giáo có mặt trên đất nước hoa tu-líp này đã gần hai thế kỷ. Tuy nhiên, trong ba thập niên qua, Phật giáo mới thực sự hội nhập vào đời sống Hòa Lan một cách rõ ràng. Người bản xứ càng ngày càng lưu tâm và tìm hiểu nhiều hơn. Nhiều tổ chức Phật giáo đã được thành hình. Hai tu sĩ Phật giáo có ảnh hưởng nhiều tại Hòa Lan là Đức Đạt Lai Lạt Ma và Thiền sư Thích Nhất Hạnh.

Lịch sử hình thành và phát triển Phật Giáo tại Hòa Lan

Theo bài viết của ông Jacques den Boer, một nhà khoa học tôn giáo, ký giả và thành viên ban điều hành Hội Thân Hữu Phật Giáo (*Stichting Vrienden van het Boeddhisme*) trên nhật báo điện tử Phật giáo (*Boeddhistich Dagblad*) ngày 12-5-2018, lịch sử Phật giáo tại Hòa Lan bắt đầu vào ngày 18-11-1842 và trải qua bốn giai đoạn: Giai đoạn Phiên dịch - Giai đoạn Khai phá - Giai đoạn An định - Giai đoạn Hội nhập và Phát triển.

1- Giai đoạn Phiên dịch (1842 đến cuối Đệ nhị thế chiến 1945):

Ngày 18-11-1842 được coi là ngày khai sinh Phật giáo tại Hòa Lan, vì ngày đó một tài liệu cũ nhất viết bằng tiếng Hòa Lan về đạo Phật đã được ấn hành. Người viết văn bản này là vị mục sư Tin Lành, Tiến sĩ J.H. Halbertsma. Mục sư Halbertsma đã nhận được nhiều tài liệu về Phật giáo viết bằng tiếng Phạn do học giả Hodgson sống tại Nepal gửi tặng. Mục sư Halbertsma là một chuyên gia ngôn ngữ, lại chú tâm đến chữ Phạn nên rất thích thú khi có được những tài liệu này. Cuốn sách mục sư Halbertsma viết mang tựa đề *Het Buddhisme en zijn Stichter* (Phật giáo và Người Sáng lập), dày 75 trang và in 50 bản.

Tại Nepal, học giả Hodgson đã thu thập hàng trăm bài viết về Phật giáo bằng tiếng Phạn, tiếng Tây Tạng, tiếng Nepal rồi chuyển các tài liệu này đến các nhà ngôn ngữ học tại Âu châu. Nhờ các tài liệu này, học giả người Pháp, ông E. Burnouf năm 1844 đã viết một sưu khảo sâu rộng về đạo Phật với tựa đề Giới thiệu lịch sử Phật Giáo (*Introduction à l'histoire du Bouddhisme*).

Vài thập niên sau đó, rất nhiều bài viết về Phật giáo được dịch sang tiếng Anh hay tiếng Đức. Giới lưu tâm Phật giáo người Hòa Lan có thể nghiên cứu những tài liệu này hoặc những tài liệu đã được dịch qua Hòa ngữ.

2- Giai đoạn Khai phá (1945-1975):

Đây là giai đoạn thực hành. Ở các nước Âu châu như Đức (1903), Anh (1907) và Pháp (1929) đã xuất hiện những hội đoàn Phật giáo hoạt động.

Tại Hòa Lan, người đi tiên phong trong sinh hoạt Phật giáo là bà Spruitenburgen-Dwars. Năm 1938 bà qua Adyar, Ấn Độ. Sau khi Thế chiến Thứ hai chấm dứt, bà quay trở về Hòa Lan như một Phật tử thuần hành. Ngày 2-1-1949, bà thành lập Nhóm Thân Hữu Phật Giáo Hòa Lan (*Nederlands Buddhistische Vriendenkring*). Nhóm này được toàn quốc biết đến qua việc mời các tu sĩ Phật giáo thuộc Hiệp Hội Phật giáo Anh quốc (*Buddhist Society*) qua Amsterdam và Den Haag thuyết giảng.

Ngày thứ bảy mỗi tuần, các thành viên của Nhóm Thân Hữu tụ họp tại căn biệt thự của bà tại Huizen để cùng ngồi thiền, thảo luận những lời dạy của Đức Phật dựa theo các bài viết trên báo Con đường Trung đạo (*The Middle Way*) của Hiệp Hội hay tài liệu của báo Phật giáo từ Tích Lan.

Năm 1962, tuổi gần 80 tuổi, bà Spruitenburgen-Dwars trao trách nhiệm dẫn dắt Nhóm cho ông Ernst Verwaal. Ông Verwaal thuộc gia đình Tin Lành và là người lịch thiệp, học thức, có tài ăn nói. Căn nhà của ông Verwaal tại Den Haag đã trở thành nơi sinh hoạt của Nhóm, và tạp chí đầu tiên về Phật giáo "Hội Thoại" (*De Samenspraak*) được xuất bản tại Hòa Lan trong thời gian này. Nhiều tu sĩ Phật giáo nổi tiếng thế giới ghé đến Hòa Lan như tu sĩ Narada từ Tích Lan, Kosho Otani Roshi từ Nhật Bản và D.T. Suzuki từ Mỹ quốc. Ông Verwaal được biết đến như một Phật tử thuộc trường phái Thiền do viết hai cuốn sách mang quan điểm của ông về Thiền: *Oosters bloemschikken, studie in Zen*, xuất bản năm 1958 và *Wijzen naar de maan, een benadering in Zen*, 1964.

Sau Đệ nhị Thế chiến, Hòa Lan rơi vào giai đoạn giao động với những phong trào nhạc kịch động, chống đối thể hệ trước, đòi hòa bình, phản đối chiến tranh, chống chủ nghĩa vật chất v.v... Đó là thời kỳ của những đổi mới, cả trong lãnh vực tâm linh. Thiên đã thổi vào và đạo Phật Tây Tạng đã nhập cuộc qua sự kiện Đức Đạt Lai Lạt Ma đi lánh nạn cộng sản Trung quốc tại Ấn Độ, còn các vị Lạt Ma khác lưu lạc khắp nơi. Nhóm Thân Hữu của ông Verwaal phát triển nhanh chóng.

Thêm nữa, tại Groningen, ông Peter van der Beek cũng tham gia nghiên cứu đạo Phật. Cũng như ông Verwaal, ông Peter van der Beek xuất thân trong một gia đình Tin Lành. Ông đã khám phá ra đạo Phật khi sinh hoạt trong một hội đoàn thanh niên. Ông đọc được cuốn sách của giáo sư đại học H. Kraemer *Một thông điệp Thiên Chúa giáo trong một thế giới không Thiên Chúa giáo*. Ông Peter van der Beek đã kể rằng: “Kraemer mô tả đạo Phật như một triết học thực dụng chứ không phải một tôn giáo giáo điều. Điều này đã làm thay đổi hoàn toàn cái nhìn của tôi về thế giới tôn giáo.”

Van der Beek tìm hiểu đạo Phật nhiều hơn nữa qua sách vở hay thư từ trao đổi với các tác giả. Ông liên hệ với ông Jack A. Austin, một Phật tử người Anh, hội viên Hội đoàn Phật giáo Phương Tây (*Western Buddhist Order*) tại Luân Đôn. Ngày 3-7-1953, Van der Beek qua Luân Đôn, đứng trước mặt Austin, tuyên thệ tin tưởng vào “Phật – Pháp – Tăng”. Sau đó ông đi các nơi để thuyết giảng về đạo Phật.

Ngày 8-11-1967, *Stichting Nederlands Buddhistisch Centrum* chính thức thành lập với 5 sáng lập viên: Van der Beek, L. Boer, J.J.C. Perk, Burno Mertens và V.F. Laterveer. Tất cả 5 sáng lập viên đều xuất thân là hội viên của Nhóm Thân Hữu Phật giáo Hòa Lan và của Hiệp Hội Phật giáo Anh quốc. Mục đích của Hội là cung cấp thông tin, cố vấn và hỗ trợ cho các tổ chức Phật giáo cũng như các Phật tử. Hội này đã hoạt động thành công và mạnh mẽ trong nhiều lãnh vực như ấn hành tạp chí, thuyết trình và tiếp xúc với các nhóm sinh hoạt Phật giáo trên toàn quốc. Theo thống kê của chính phủ Hòa Lan, năm 1971 có 900 người theo đạo Phật.

Năm 1973 là năm cao điểm của Phật giáo tại Hòa Lan với cuộc thăm viếng của Đức Đạt Lai Lạt Ma. Đây là cuộc thăm viếng đầu tiên của Đức Đạt Lai Lạt Ma đến 11 quốc gia Âu châu. *Stichting Nederlands Buddhistisch Centrum* được yêu cầu tổ chức nơi nghỉ ngơi cho Đức Đạt Lai Lạt Ma và phái đoàn.

Đức Đạt Lai Lạt Ma đã đọc diễn văn trong một hội trường chật kín người tại Học Viện Hoàng gia Vùng Nhiệt đới (*Het Koninklijk Instituut voor de Tropen*). Hiện diện buổi nói chuyện này có Hoàng thân phụ Bernhard, Hồng Y Alfrink và kỹ sư Frits Philips. Ba ngày thăm viếng của Đức Đạt Lai Lạt Ma đã là lần giới thiệu đầu tiên về đạo Phật cho toàn nước Hòa Lan. Một cuộc giới thiệu thành công. Báo *De Tijd* đã viết: “Đức Đạt Lai Lạt Ma đã gửi thông điệp Phật giáo đến đất nước chúng ta.”

Một cột mốc nữa trong thời gian này là ngôi chùa Phật giáo xuất hiện tại Waalwijk với hai vị sư Thái Lan trụ trì.

3- An định các tổ chức Phật giáo (1975-1990):

Đây là giai đoạn của sự giao lưu quốc tế. Giới trẻ theo trào lưu Mỹ bắt đầu du lịch nhiều đến các nước Á châu. Họ gặp gỡ nhiều vị Lạt Ma, các nhà sư, thiền sư. Ngược lại, nhiều tu sĩ từ Tây Tạng và Nhật Bản đã đến an cư tại Âu châu và Mỹ châu. Cuối năm 1976, một trung tâm Phật Giáo Tây Tạng (*Tibetaans Boeddhistische Centrum*) ra đời tại Vleuten, Hòa Lan. Vị thầy giảng dạy tại trung tâm này là Lạt Ma Gawang. Hiện nay vị Lạt Ma này lưu ngụ tại một ngôi đền có bảo tháp tại Hantum, Friesland.

Năm 1979 học viện nổi tiếng Maitreya Instituut ra đời tại 2 địa điểm: Loenen và Amsterdam.

Từ năm 1969 trung tâm sinh hoạt thanh niên De Kosmos tại Amsterdam biến cải thành Trung tâm Thiền De Kosmos (*Meditatiecentrum De Kosmos*). Trong nhiều năm, *De Kosmos* đã là một trọng điểm yểm trợ Phật giáo tại Hòa Lan. Thiền sư Thích Nhất Hạnh đã nhiều lần có mặt tại trung tâm này để thuyết giảng Phật pháp.

Năm 1978, tám tổ chức sinh hoạt Phật giáo tại Hòa Lan đồng thành lập một tổ chức mới với tên *Boeddhistische Unie Nederland (BUN)*. Với sự ra đời của BUN, cơ sở hạ tầng của Phật giáo được mở rộng.

Năm 1990, Victor van Gemert Tổng thư ký của Hội Thân Hữu Phật giáo (*Stichting Vrienden van het Boeddhisme*) đã tổng kết sự tăng trưởng của Phật giáo ở Hòa Lan trong cuốn sách tựa đề Phật

giáo tại Hòa Lan (*Boeddhisme in Nederland*): có 16.600 người tại Hòa Lan theo đạo Phật, gồm bốn nhóm dân tộc Thái, Nhật, Trung hoa và Việt Nam.

4- Hội nhập và phát triển (1990 đến nay):

Năm 1993, hai sự kiện đã đẩy mạnh và cụ thể hóa sự hội nhập của đạo Phật tại Hòa Lan, đó là việc phổ biến báo chí đến đại chúng và các chương trình truyền thanh, truyền hình.

Về mặt báo chí: Hội Thân Hữu Phật giáo trước đây phát hành bản tin "Saddharma" ba tháng một lần và chỉ phổ biến đến các cố động viên, nay Hội quyết định bản tin trở thành tạp chí và phổ biến đến đại chúng. Qua hình thức này, đạo Phật đã đến tay nhiều người hơn. Tạp chí này càng ngày càng đổi mới, sống động, tạo nên một khuôn mặt sinh động cho đạo Phật.

Về mặt truyền thanh, truyền hình: từ năm 1993, Hội Phật Giáo Hòa Lan (BUN) đã có nhiều vận động để có chương trình truyền thanh, truyền hình. Phải đến tám năm sau, năm 2001 *Đài Phát hình Phật giáo* (Boeddhistische Omroep Stichting), gọi tắt là BOS, mới có mặt trên truyền hình Hòa Lan để đưa đạo Phật đến mọi gia đình. Song song đó, chương trình phát thanh Phật giáo cũng bắt đầu hoạt động. Sự hiện diện của chương trình Phật giáo trên truyền thanh, truyền hình mang ý nghĩa một công nhận chính thức về sự hiện diện của đạo Phật trên đất nước này. Theo BOS, có 250.000 người hưởng ứng các chương trình. Đây là một sự kiện đáng ghi nhận vì năm 1971, Hòa Lan chỉ có 900 người theo đạo Phật. Điều này có thể giải thích bằng một vài sự kiện như làn sóng di dân từ các nước khác đến, trong đó phải kể đến làn sóng di dân của các dân tộc Á châu như Trung Hoa, Thái Lan, Việt Nam. Thêm vào đó, khí hậu xã hội hưởng thụ vật chất, tham lam, ích kỷ đã làm thay đổi đời sống tinh thần khiến con người muốn tìm đến sự an lạc cho tâm hồn.

Một sự kiện nữa là thời gian đó, nữ hoàng Beatrix nhiều lần đã tỏ ra chú tâm đến đạo Phật. Năm 1996, trong bài phát biểu Giáng sinh truyền thống hàng năm, nữ hoàng Beatrix đã nói đến sự quan tâm đặc biệt của người Phật tử đến việc chuẩn bị cho giây phút cuối cùng của cuộc đời hầu chế ngự sự sợ hãi và chấp nhận giây phút cuối cùng này.

Năm 2016, trong một đại hội tại thành phố Utrecht, với chủ đề Hòa Bình và sự tham dự của nhiều tôn giáo, nữ hoàng Beatrix- khách danh dự của đại hội- đã dành nhiều thời giờ tiếp xúc với phái đoàn Phật giáo. Nữ hoàng đã lưu tâm và cảm kích khi biết Phật giáo có rất nhiều tông phái nhưng vẫn sống chung một cách tốt đẹp.

Qua những hành động trên, nữ hoàng Beatrix đã mặc nhiên công nhận sự hiện hữu của đạo Phật tại đất nước Hòa Lan. Đạo Phật đã thực sự hội nhập vào xã hội Hòa Lan.

Hội Phật Giáo Hòa Lan: de Boeddhistische Unie Nederland (BUN):

Hội Phật Giáo Hòa Lan thoát thai từ một tổ chức sinh hoạt Phật giáo với tên gọi Nhóm Thân Hữu Phật giáo Hòa Lan (*De Nederlands Buddhistische Vriendenkring*). Tổ chức này được thành lập tại Huizen vào năm 1948.

Ngày 8 tháng 11 năm 1967, một tổ chức Phật giáo với danh xưng "Stichting Nederlands Buddhistisch Centrum (SNBC) được thành lập. Nhóm Thân Hữu Phật giáo Hòa Lan (*De Nederlands Buddhistische Vriendenkring*) cũng sát nhập vào SNBC.

Ngày 25 tháng 6 năm 1978, tám nhóm sinh hoạt trong tổ chức SNBC đứng ra thành lập một tổ chức mới lấy tên Hội Phật giáo Hòa Lan (*De Boeddhistische Unie Nederland*) (BUN).

Năm 1990, hội BUN chính thức ghi danh hoạt động với danh nghĩa một hiệp hội "vereniging". BUN được sự công nhận của chính phủ Hòa Lan và là tiếng nói chính thức của Phật giáo tại Hòa Lan.

Hiện nay có 45 tổ chức, chùa và tu viện là thành viên của BUN. Hội Phật Giáo Việt Nam tại Hòa Lan là thành viên của BUN.

Mặc dù nằm trong một tổ chức, các hội đoàn vẫn có ban chấp hành riêng, sinh hoạt riêng vì Phật giáo có rất nhiều tông phái: Tây Tạng, Zen, Nam Tông, Bắc Tông v.v.. Tất cả cùng sinh hoạt hài hòa trong lý tưởng phục vụ Đạo pháp.

Trong số 45 tổ chức sinh hoạt, các cơ sở Phật giáo của người Á châu đã đóng góp rất nhiều cho sự phát triển và phổ biến giáo lý nhà Phật đến người bản xứ. Những cơ sở này bao gồm hai cơ sở của người Tây Tạng, một tại Amsterdam với tên Maitreya Instituut, một tại Hantum, Friesland. Hai ngôi chùa của người Trung Hoa: chùa He Hua tại Amsterdam và chùa Longquan tại Utrecht. Tích Lan có ngôi chùa tại Nederhorst-den-Berg, ngôi chùa này do Hội Phật Giáo Việt Nam tại Hòa Lan nhượng lại. Phật tử Việt Nam có chùa Vạn Hạnh tại thành phố Almere. Thái Lan có 3 ngôi chùa. Các ngôi chùa của người Trung Hoa, Tích Lan, Tây Tạng và Việt Nam được xây dựng với nét văn hóa Phật giáo và dân tộc của nước họ. Riêng người Thái Lan thì mua lại các nhà thờ Thiên Chúa

giáo để làm nơi lễ bái, tu học. Xin nói thêm, người Việt Nam tại Hòa Lan có thêm một ngôi chùa khác là chùa Linh Sơn tại vùng Oudendijk. Chùa này thành lập cách đây mấy năm và chưa là hội viên của BUN.

40 năm qua, rất nhiều tổ chức Phật giáo đã bén rễ và trải rộng khắp nước Hòa Lan. Mỗi tổ chức có sinh hoạt riêng, có tu sĩ giảng dạy riêng, có truyền thống riêng. Nhưng tất cả đều hướng về một mục đích cao cả là học theo Giáo pháp Như Lai như lời Đức Phật đã nói: "Ta là Phật đã thành, chúng sanh là Phật sẽ thành." Đạo Phật phát triển do những áp dụng thực tế vào đời sống và giải quyết được những thắc mắc về con người, xã hội và vũ trụ.

Năm 1990, trong lần thăm viếng Hòa Lan, Đức Đạt Lai Lạt Ma đã phát biểu: "Điều tốt nhất là các bạn hãy lấy ra được những tinh túy của Phật giáo, sau đó bằng sắc thái riêng cộng với hoàn cảnh địa phương, các bạn sẽ có một Phật giáo phương Tây hay một Phật giáo Hòa Lan, một **tulpenboeddisme** (Phật giáo tu-líp)".

Tài liệu tham khảo:

- Boeddisme.nl
- Boeddhistischdagbad.nl

Chùa He Hua (Amsterdam)

Chùa Tich Lan (Nederhorst den Berg)

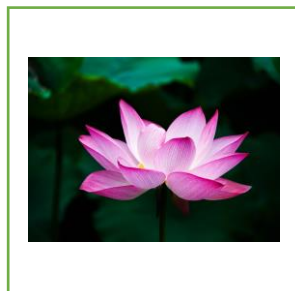
Zen River (Nhật Bản) ở Uithuizen

Phật giáo Thái Lan (Gelderland)

Chùa Phật giáo Tây Tạng ở Hantum

Chùa Vạn Hạnh - Almere

Con Cọp Ba Chân.

Năm năm sau cuộc chiến tranh xâm lăng miền Nam Việt Nam của cộng sản Bắc Việt, năm 1980 tôi trôi giạt đến vùng cao nguyên, nơi mà tôi từng có một thời gian sống từ lúc còn ấu thơ cho đến năm chín tuổi. Tôi tá túc trong gia đình của người anh tinh thần từng là sĩ quan tình báo của Việt Nam Cộng Hòa. Nhưng, anh đã kịp thời thay đổi lý lịch chỉ năm ngày trước ngày 30.04.1975 nên, anh không cần phải đi trình diện cho... một tháng học tập. Anh mở quán café và tôi với nhiệm vụ tạm thời là phụ giúp anh mọi công việc.

Cách xa quán café khoảng bốn cây số, có một buôn làng của người Thượng hiện diện đã gần một thế kỷ mà ngày chưa mất nước anh từng đến đó công tác. Một ngày kia tôi thấy một ông Thượng già đang đi lang thang trước cửa quán và, ông vừa đi vừa nói không thành tiếng với vẻ mặt giận dữ. Ông chỉ ú ớ và múa tay múa chân như người câm. Nhưng, anh nói ông ấy không hề làm hại một ai bao giờ. Anh kể cho tôi nghe về một câu chuyện có thật đã xảy ra từ lúc ông Thượng già còn là cậu thiếu niên mười sáu tuổi. Câu chuyện mà sau này tất cả dân trong làng Thượng đều biết. Chỉ có một người không biết, chính là ông Thượng già vì khi đó ông Thượng già đã không còn bình thường nữa...

Đã hai ngày trôi qua rồi mà ông Y Kreo đi săn vẫn chưa về làm thẳng Y Krúc con trai duy nhất của ông cứ lo lắng đến đứng ngồi không yên. Y Krúc hết đi ra cửa rồi lại đi vô. Mỗi lần đi ra cửa là Y Krúc lại dõng mắt nhìn về khu rừng phía xa thật xa mà lòng dạ như đang bị đốt cháy bởi ngọn lửa vô hình.

Y Krúc năm nay mười sáu tuổi nhưng có dáng người cao và khỏe mạnh như lực sĩ. Trong căn nhà sàn to lớn chỉ có hai người là Y Kreo và Y Krúc mà thôi. Y Krúc chuyên làm rẫy và sở hữu đến hơn ba mẫu đất. Còn ông Y Kreo thì chỉ

chuyên săn bắt thú rừng vì đó là sở thích của ông từ ngày ông còn là cậu bé mười một tuổi. Mẹ và em gái của Y Krúc đã qua đời từ lúc Y Krúc mới mười tuổi vì "con ma về bắt đi rồi". Y Krúc tin tưởng chuyện đó đã xảy ra thật cho mẹ và em gái mình.

Không thể chờ đợi thêm được nữa nên, buổi sáng kia Y Krúc đem theo cơm và thịt muối đủ ăn cho hai ngày đường. Y Krúc biết ông Y Kreo đi săn cũng với thời gian như vậy thôi. Trên đường đi sẽ không khó khăn lắm nếu Y Krúc muốn có thịt thú rừng tươi để ăn. Dân trong buôn làng chưa một ai biết tin về ông Y Kreo mà Y Krúc thì cũng chưa muốn cho một ai biết tin này vì, điều đó chỉ làm cho Y Krúc buồn bực thêm và bận rộn thêm mà thôi.

Khi gà vừa cất lên tiếng gáy và khi ở ngoài trời sương mù vẫn còn giăng dày đặc, Y Krúc đã lặng lẽ rời khỏi nhà và đi theo hướng mà ba ngày trước ông Y Kreo đã ra đi.

Qua một ngày một đêm leo đèo lội suối và băng qua một cánh rừng lớn, cuối cùng Y Krúc nhìn thấy ông Y Kreo nằm bất động bên một con suối cạn với thương tích thật nặng. Bên cạnh chỗ ông Y Kreo nằm, Y Krúc nhìn thấy một cái chân của con cọp.

Y Krúc suy đoán là ông Y Kreo đã chém ròi cái chân của con cọp. Y Krúc liền hái lá rừng băng bó tạm thời cho ông Y Kreo và sau đó Y Krúc làm một cái địu đặt ông Y-Kreo vô đó rồi cõng về.

- Y Krúc à, ngay bây giờ mày phải đến nhà ông Sao Luông nhờ ông ấy lại đây để săn sóc cho Y Kreo đi. Cái chân của con cọp đã tát trúng ngay vào lưng của Y Kreo làm cho hai chân của ông không còn cử động được nữa. Tao chỉ có thể đắp thuốc vào lưng, vào chỗ vết thương thôi. Tao hy vọng một thời gian nữa sẽ có kết quả, nhưng, cũng còn lâu lắm. Y Kreo sợ con cọp sẽ tìm cách trả thù nên cần có người luôn ở bên cạnh. Mày nhìn ông ấy đi, ông ấy cứ run hoai đó chứ, vì sợ đó mà.

Ông pháp sư trong buôn làng đã nói với Y Krúc như vậy.

- Nhưng... nhưng liệu ông Sao Luông có chịu đến không... Nhờ người khác có được không hả ông pháp sư?

Y Krúc khó khăn lắm mới nói ra được ý nghĩ của mình vì, có lần ông Y Kreo kể cho Y Krúc nghe một câu chuyện bí mật là, lúc còn trẻ ông Sao Luông và Y Kreo cùng yêu một người con gái

đẹp nhất trong làng. Nhưng, Y Kreo giàu có hơn nhờ có nhiều đất trồng trọt và tài sản bán, hơn nữa Y Kreo cũng đẹp trai hơn nên Y Kreo đã chiếm được trái tim của người đẹp. Cũng từ đó Sao Luông đem lòng thù hận Y Kreo và thề là sẽ có ngày trả hận. Người con gái đẹp đó đã sinh ra Y Krúc nhưng rồi cuối cùng cũng đã bị “con ma về bắt đi rồi”. Nhưng, Sao Luông thì vẫn không bao giờ quên mối thù xưa.

Y Krúc nghĩ, phải chi không bận công việc nương rẫy thì Y Krúc đâu có nề hà gì chuyện săn sóc cho ông Y Kreo. Vị pháp sư thấy Y Krúc im lặng lâu mà không nói gì thì ông nói để cho Y Krúc thêm tin tưởng:

- Sao Luông là người tử tế và sẽ là pháp sư trong tương lai khi tao không còn làm gì được nữa. Tao đã truyền cho Sao Luông gần như tất cả mọi bí quyết rồi. Một người đàn ông có kinh nghiệm về thuốc và mạnh khỏe như Sao Luông mới có thể săn sóc được một người liệt, vì, Y Kreo cũng cần phải tắm rửa cũng cần phải đá ỉa và thay đổi thuốc nữa chứ. Mà cứ đến bàn với Sao Luông đi, tao nghĩ ông ấy không lấy tiền công mắc lắm đâu.

- Nhưng...

- Mà phải đi ngay thôi vì Y Kreo cứ lo sợ con cọp sẽ quay lại sớm nên nói lắm nhảm nhiều. Tao sợ rồi ông ấy sẽ điên thôi. Mà cứ đến gặp Sao Luông đi. Nếu cần thì tao sẽ nói trước với ông ấy vài câu cho mà.

Nói xong vị pháp sư ra về và không bao lâu sau Y Krúc cũng ra đi đến nhà ông Sao Luông.

Ông Sao Luông, ông già có thân hình to lớn hơn và mạnh khỏe hơn ông Y Kreo. Ông Sao Luông vẫn còn sống độc thân kể từ ngày ông không cưới được người con gái mà ông yêu thương. Ông quyết tâm theo học các bí quyết chữa trị bệnh với vị pháp sư để mong có ngày ông cũng sẽ trở thành pháp sư. Mong ước đó của ông nay đã gần thành sự thật vì vị pháp sư đã quá già rồi. Sao Luông là người dễ dãi và hay giúp đỡ mọi người nên ông được lòng gần như tất cả mọi người trong làng. Cũng vì chuyện ghen tương giữa ông với Y Kreo làm Y Krúc ngại. Nhưng, không còn cách nào khác tốt đẹp hơn nữa.

Ông Sao Luông cũng vừa được vị pháp sư ghé qua cho biết tình trạng của Y Kreo nên khi ông vừa nhắc thấy bóng Y Krúc từ xa ông liền làm bộ như đang bận rộn pha chế các thứ lá cây rừng để làm thuốc.

Y Krúc bước vô nhà và cúi đầu chào:

- Kính chào ông Sao Luông.

- À... à... Y Krúc đó hả, mọi chuyện đều tốt đẹp cả chứ?

- Chỉ có tôi là bình an thôi còn Y Kreo thì không. Sao-Luông ngưng tay lại nhìn Y Krúc với đôi con mắt tròn xoe như kính ngọc:

- Y Kreo bị sao vậy, và tao sẽ giúp được gì chứ? Sao không đi ngay đến với vị pháp sư? Ông ấy sẽ có nhiều cách hơn...

- Ông ấy đã đến nhà thăm Y Krúc rồi và ông ấy khuyên tôi nên đến đây gặp ông.

- Vậy à. Chuyện ra sao mà kể cho tao nghe đi Y Krúc.

- Y Kreo đi săn và bị cọp tấn công nhưng Y Kreo đã chống cự lại và lấy được của con cọp một cái chân. Nhưng, con cọp đã chạy thoát. Thật xui xẻo cho Y Kreo vì con cọp đã tát trúng lưng nên bây giờ Y Kreo không thể đi đứng được nữa.

Ông Sao Luông đưa cả hai tay ra phía sau và xoa xoa vô cái mông trần mà chưa nói gì.

Ông cứ nhìn đăm đăm vô đồng lá cây rừng dùng chế thuốc đang để trước mặt như là đang suy nghĩ dữ lắm.

Y Krúc đảo mắt nhìn quanh căn nhà vì đây là lần đầu tiên Y Krúc đến đây. Căn nhà có vẻ tối tăm vì chứa quá nhiều các cây thuốc và chỉ duy nhất ngay cạnh bên bếp lửa là có trang trí một bộ da cọp với cái đầu cọp thật lớn. Ngoài ra không có bất cứ một vật trang trí nào cả.

Ông Sao Luông suy nghĩ một lúc rồi ông nói:

- Chà... chà... như vậy là nguy quá chứ phải không Y Krúc. Y Kreo có nói gì không và bây giờ mà tính sao? Còn tao, tao sẽ giúp gì được cho Y Kreo và cho mà, mà cứ nói đi tao sẽ tính.

- Y Kreo sợ con cọp sẽ tìm đến trả thù vì ông cũng biết là cọp ba chân dữ tợn nhiều lắm. Nó sẽ tìm mọi cách để trả thù nên mắt của Y Kreo cứ trợn lên trừng trừng và nhìn xung quanh như lo sợ con cọp đang ẩn quanh quẩn đâu đây. Vị pháp sư nói tôi đến nhờ ông lại nhà trông coi và giúp cho Y Kreo.

Một nụ cười nửa môi chọt nở trên miệng của ông Sao Luông nhưng ông liền ngưng lại và lại đưa hai tay ra sau xoa xoa vô cái mông trần.

- Mà cũng biết rồi đấy. Săn sóc một người không còn đi đứng được thì khó khăn và cực nhọc gấp ngàn lần một đứa trẻ. Mà đã đến đây rồi... mà đã nhờ thì... tao tính như vậy đây. Nếu mỗi ngày tao đến chỉ một buổi thôi, sáng hoặc chiều gì cũng được, thì mỗi tháng mà trả cho tao một con heo lớn và một gùi gạo. Nếu tao ở cả ngày cho đến khi mà từ ngoài rẫy về, lúc đó

mặt trời cũng vừa lặn, thì mỗi tháng mày trả cho tao một con trâu và hai gùi gạo. Mày thấy sao?

- Ông Sao Luông ơi, ông cũng biết là Y Kreo năm đó cũng phải một hai năm mới hết bệnh thì làm sao tôi có mấy chục con trâu để trả cho ông chứ. Thôi, tôi tính như vậy, tôi sẽ chia cho ông một phần ba huê lợi sau khi thu hoạch và như vậy cũng đủ cho ông lấm rồi mà.

Ông Sao Luông lại đưa hai bàn tay hộ pháp ra phía sau và xoa xoa vô cái mông trần một lúc rồi nói:

- Một phần hai thì công bằng hơn chứ. Vì tao cũng phải làm cả ngày như mày mà.

- Như vậy cũng được ông Sao Luông à. Sáng ngày mai ông đến được chưa?

- Mày phải hứa là chia cho công bằng chứ.

- Ông cứ tin là tôi sẽ làm đúng như tôi nói với ông hôm nay.

- Vậy sáng ngày mai khi gà dứt tiếng gáy là tao sẽ có mặt. Mày hãy để sẵn thức ăn nào cho Y Kreo và thức ăn nào cho tao để tao khỏi phải tìm kiếm.

Ông Sao Luông bước đến nhìn tận mặt của Y Kreo rồi bỏ đi đến đứng bên Y Krúc làm ông Y Kreo nhăn mặt tỏ vẻ khó chịu. Y Kreo muốn hỏi thẳng Y Krúc về sự có mặt của người đã từng tuyên bố không đội trời chung với ông... nhưng hai người đang chỉ trở vô mấy cái chum đựng thức ăn nên ông chỉ đưa mắt nhìn. Hình ảnh người vợ yêu quý của ông bỗng hiện về trong tâm trí làm cho ông thật buồn. Ông có linh cảm như ngày tàn của ông đã điếm. Vì, ông biết tính tình của Sao Luông rất thâm và rất độc ác nhưng ngoài mặt hắn vẫn làm ra vẻ hiền từ và đạo đức. Y Kreo và Sao Luông quen biết nhau và thường chơi chung với nhau từ khi cả hai còn là đứa con nít nên Y Kreo quá biết rõ tính tình của Sao Luông... nhưng trong hoàn cảnh này ông không còn làm được gì hơn.

Y Krúc vừa bước ra khỏi nhà thì Sao Luông tiến đến ngồi xuống bên ông và nắm bàn tay ông thủ thỉ:

- Anh Y Kreo ơi, anh đừng sợ là tôi sẽ đối xử tệ với anh. Y Krúc đã đồng ý với điều kiện của tôi rồi nên tôi sẽ luôn ở bên anh để sẵn sóc cho anh. Chuyện xưa, chuyện của quá khứ tôi đã quên... quên lâu lắm rồi. Và, tôi cũng không còn muốn nhớ hay nhắc lại nữa. Nghĩ lại thì mọi sự đều do con đàn bà mà ra cả. Đàn bà là nguyên nhân của mọi sự xấu xa và tội lỗi trên thế gian này có phải vậy không anh Y Kreo? Nếu trên đời này không

có con đàn bà nào cả thì làm gì có chuyện buồn lòng giữa anh và tôi có phải vậy không anh Y Kreo? Anh có đồng ý với tôi như vậy không? Chỉ có đàn bà mới có tính nhỏ mọn thù dai và thích trả thù chứ mình là đàn ông... mà đàn ông như anh Y Kreo và tôi đây thì sẽ không bao giờ biết đến hai chữ trả thù là gì cả.

Nói rồi Sao Luông gục đầu xuống làm như sắp khóc. Y Kreo nở một nụ cười nhưng rõ ràng đó là nụ cười chứa đựng đầy cay đắng. Y Kreo khôn ngoan biết nhìn người nên ông biết Sao Luông muốn nói bậy cho ông tức. Nhưng, không còn cách nào hơn là phải im lặng và hy vọng vậy thôi. Nếu giữa hai cái chết phải chọn lựa, một do Sao Luông đem đến và, một do con cọp ba chân mang lại, thì chắc chắn cái chết do Sao Luông đem đến sẽ nhẹ nhàng hơn nhiều. Con cọp ba chân mà trả thù thì sẽ tàn khốc và đau đớn vô cùng trước khi được nhắm mắt lìa đời.

Hai tuần lễ đã trôi qua và Sao Luông luôn tỏ ra là người có trách nhiệm. Mỗi ngày khi gà vừa dứt tiếng gáy là cũng vừa đúng lúc Sao Luông có mặt trước cửa nhà. Sao Luông sẵn sóc cho Y Kreo chẳng khác gì sẵn sóc cho người thân ruột thịt và chưa bao giờ Sao Luông làm một việc gì dù nhỏ đến đâu để Y Kreo phải buồn lòng và phải phàn nàn. Có đôi lúc Y Kreo chợt có một chút hối hận vì đã nghi ngờ Sao Luông vì ông ta trong hai tuần vừa qua không thể chê trách bất cứ một điều gì. Ông ấy đã tắm rửa và lau chùi những thứ dơ dáy hôi hám của ông mà không tỏ ra một chút nào khó chịu. Vậy mà trong tận cùng đáy lòng Y Kreo vẫn nghi ngờ Sao Luông đang đóng kịch. Sao Luông chắc chắn không phải là loại người có tính vị tha biết thương người. Y Kreo nhớ lại lúc xa xưa khi hai người còn là hai cậu thiếu niên và trong một lần đi săn chung, sau khi Sao Luông đã bắn con chim mẹ chết, Sao Luông bắt những con chim con còn đang trong tổ và thẳng tay đập xuống đất rồi nói:- Đừng bao giờ thương xót bất cứ một con vật nào khi mình đã làm cho một con trong gia đình của nó bị đau khổ, nhất là con người.

Từ sáng đến giờ Sao Luông bận rộn với việc sắc thuốc và khi vừa xong, Sao Luông bưng lại cho Y Kreo một chén thuốc. Y Kreo nhìn thấy hai cánh tay của Sao Luông như đang run, tuy rằng chỉ là run nhẹ thôi. Nhưng, điều đó cho Y Kreo nhận biết là Sao Luông đang có toan tính xấu. Khi chén thuốc được đưa gần đến miệng thì Y

Kreo lắc đầu từ chối không uống. Sao Luông giải thích đây là thuốc làm cho nhuận trường ai uống cũng đều tốt cả. Nhưng Y Kreo nhất định không uống và thế là Sao Luông làm như giận nên chén thuốc sẵn đang cầm trong tay, Sao Luông uống từ từ cho đến cạn trước mặt Y Kreo.

Trời đã trở lạnh vì không còn bao lâu nữa sẽ hết năm. Từ giữa tháng mười một cho đến hết tháng hai trời lạnh đến nỗi mỗi khi thở trông giống như người ta đang phả khói thuốc ra. Người và vật đều thở ra khói. Lạnh! Lạnh khủng khiếp. Lạnh đến tê cóng cả tay chân. Lạnh đến hai lỗ tai cứng lại tưởng chừng như chỉ cần búng tay nhẹ vỗ đó là nó sẽ rụng rời cả ra; cái lạnh chưa từng xảy ra cho dân làng này lần nào. Lạnh quá nên xương sống của Y Kreo hành đau nhức dữ dội. Nhưng, Y Kreo không dám đòi uống thuốc, vậy mà hôm nay Sao Luông đã tự động đem đến cho Y Kreo một chén thuốc và nói với vẻ mặt như khẩn cầu:

- Anh Y Kreo ơi, anh phải uống chén thuốc này đi cho đỡ nhức. Tại sao anh lại vẫn còn nghi ngờ tôi như vậy chứ. Tôi phải làm gì để tạo lại lòng tin nơi anh? Hay là tôi phải nói cho Y Krúc biết để tìm người khác giúp đỡ cho anh vậy. Tôi nhìn thấy anh đau nhức mà tôi tưởng như chính tôi bị đau nhức vậy. Thuốc đắp là để cho vết thương đừng bị lở nhưng phải uống thuốc thì vết thương mới mau lành và khỏi bị nhức nhối anh Y Kreo à. Tôi biết... tôi biết anh vẫn còn... thù và ghét tôi lắm... mà.

Hai hàng nước mắt như chực trào ra khỏi khoé mắt của Sao Luông sau câu nói có vẻ chân tình đó. Sao Luông nhìn chằm chằm vào hai con mắt của Y Kreo một lúc rồi Sao Luông đưa chén thuốc đang cầm trong tay và đưa lên miệng uống cạn rồi đứng lên đi thẳng ra cửa đón Y Krúc.

- Anh... anh... anh Sao... Luông.

Y Kreo cố gắng lắm để gạt qua mọi sự nghi ngờ mà thốt lên tiếng gọi. Sao Luông quay người lại và từ từ đi lại chỗ của Y Kreo. Y Kreo đưa cánh tay lên cho Sao Luông nắm mà nước mắt tuôn trào ra hai bên má. Ngay lúc mà Sao Luông cúi đầu xuống hôn lên trán của Y Kreo thì Y Krúc bước chân vô nhà và chứng kiến hình ảnh cảm động đến độ Y Krúc cứ đứng trơ như khúc cây và giương đôi mắt ra mà nhìn. Y Krúc không bao giờ tin rằng cảnh đang diễn ra trước mặt có thể xảy ra giữa hai kẻ từng xem nhau là không thể đội trời chung. Y Kreo có lần đã nói là, Sao Luông thế sẽ cúng thần một con trâu nếu ngày

nào đó ma bắt Y Kreo đi. Vậy mà... Y Krúc rất vui. Vui nhiều lắm khi chứng kiến hai kẻ cựu thù đã thông cảm cho nhau và hiểu nhau. Y Krúc nghĩ, Sao Luông rất xứng đáng để trở thành vị pháp sư trong tương lai vì ông có bản tính của người quân tử. Người quân tử không bao giờ đánh kẻ ngã ngựa. Người quân tử chỉ đánh kẻ chạy đi chứ không đánh kẻ chạy lại bao giờ.

Một tuần nay Y Kreo ốm teo người lại chỉ còn xương với da, và, Y Kreo cũng không còn có thể mở miệng ra nói được một lời nào nữa. Hai chân đã liệt thì nay hai tay cũng không thể cử động được... kể từ sau khi uống những chén thuốc của Sao Luông. Nhìn hai cánh tay của Y Kreo bây giờ trông chẳng khác gì hai khúc củi khô khẳng khiu. Y Kreo đã hiểu ra nguyên nhân làm ông trở nên tội tệ như hiện nay nên khi Sao Luông đưa chén thuốc đến, Y Kreo đã nhìn ngay mắt của Sao Luông như đổ lửa và cố gắng mỉm nụ cười ngạo nghễ như thầm nói, tao đã hiểu. Vị pháp sư tương lai, người mà Y Krúc gọi là đáng trọng phu đang bóp miệng của Y Kreo và đổ chén thuốc từ từ vô trong đó cho đến khi chén thuốc cạn không còn đến một giọt. Quá uất ức vì không thể làm được gì nên hai hàng nước mắt trào ra chảy dài xuống hai bên má của Y Kreo. Sao Luông đứng thẳng người lên nhìn ngay mặt Y Kreo một lúc rồi lại cúi người xuống nói sát vào bên tai của Y Kreo:

- Anh Y Kreo ơi, anh chưa chết ngày hôm nay đâu mà anh sợ. Anh chỉ chết khi nào anh nhìn thấy con cọp ba chân xuất hiện mà, theo tôi đoán thì, con cọp đó nó sẽ xuất hiện nay mai đây thôi vì dân chúng trong buôn làng đang nỗ lực cùng nhau làm hàng rào để chống thú dữ. Cũng có thể là con cọp ba chân sẽ xuất hiện vào hai ngày nữa, ngày mà mười bảy năm trước anh vui mừng vì cưới được người con gái đẹp nhất buôn làng mình. Ngày nào còn có tôi bên cạnh anh thì ngày đó con cọp ba chân kia sẽ không thể làm hại anh được nhưng, nếu tôi xa anh chỉ năm mười phút thôi là nó sẽ xuất hiện và ăn thịt anh vì anh đã lấy của nó một bàn chân và làm cho nó đau đớn; cũng như anh đã từng chiếm được trái tim của người đẹp và làm cho tôi phải đau khổ biết bao. Anh không giết được con cọp và nó đã trở về rừng thì nó sẽ không bao giờ tha cho anh. Ai đã gieo đau thương tang tóc cho con người hoặc cho con vật thì phải lãnh chịu sự căm thù vì đó cũng là lẽ công bằng thôi anh Y Kreo ạ. Anh có biết đâu, con cọp ba chân kia đang trên

đường đi tìm mồi về cho đàn con của nó thì từ đâu anh đã xuất hiện và anh đã làm không những cho chính nó đau khổ, mà còn hệ lụy đến cả đàn con của nó nữa. Vì vậy nó căm thù anh đến mẫn kiếp, và rồi khi con nó lớn lên con nó sẽ lại nuôi tiếp căm thù và tìm dịp để giết anh. Ngoại trừ... ngoại trừ anh quý hai gối chấp hai tay xá xá và cái đầu thì cúi xuống sát đất nói lời tạ lỗi, nói lời nhận tội, nhận hết mọi lỗi lầm... thì may ra. Nhưng... đã quá trễ rồi phải không anh Y Kreo. Anh đã bị liệt toàn thân và còn bị căm vì lưỡi của anh đã cứng thì làm sao anh có thể thực hành được điều đó phải không anh Y Kreo. Rồi đây thằng Y Krúc cũng sẽ không thể la hét hay than khóc oán hờn rầm vang cả trời đất được khi anh... đền tội.

Hai ngày sau vào buổi quá trưa, Sao Luông bỏ đi ra ngoài một lúc rồi trở lại với vẻ mặt như người bị ma đuổi và ngòai sát bên Y Kreo nói:

- Người trong buôn làng mình vừa nói cho tôi biết là con cọp ba chân đã về và bắt thằng Y Krúc đi rồi. Y Kreo yên tâm nằm đây để tôi đi ra ngoài rẫy xem sự thể ra sao nhé.

Nói dứt câu Sao Luông đứng dậy và đi ra trong khi Y Kreo hốt hoảng, mắt đờ dại lại nhưng chỉ như vậy thôi chứ không thể làm gì khác hơn. Bất thần cánh cửa nhà, vốn chỉ được khép hờ đã bị bung ra thật mạnh và phát ra tiếng động thật lớn. Cũng ngay lúc đó con cọp ba chân xuất hiện. Nó gầm lên một tiếng lớn rồi nhảy đến chụp vô người của Y Kreo. Cái bàn chân to lớn của nó chụp thật mạnh lên mặt làm Y Kreo hốt hoảng và với một cử động cố gắng phi thường, Y Kreo cố cắn thật mạnh vào bàn chân của nó. Nhưng, dù có cố gắng đến đâu Y Kreo cũng không thể thực hành được, và, vì quá sợ hãi nên trái tim của Y Kreo cũng ngưng đập luôn. Thế là xong một kiếp người!

Sao Luông bình thần cởi bỏ bộ da cọp với cái đầu cọp ra, xếp cẩn thận và đặt vô một cái túi mà phía bên trên Sao Luông để những lá cây rừng ngụy trang chèn lại cho thật chắc. Với những cử chỉ thật từ tốn không vội vàng hấp tấp, Sao Luông bước đến vuốt đôi con mắt đang mở thật lớn nhìn trừng trừng vô khoảng không như thất thần của Y Kreo. Sao Luông lau cái mặt dính máu do bàn chân con cọp chụp lên, sau đó lấy miếng vải màu đỏ che lên mặt rồi quỳ xuống bên cái xác và đọc thần chú.

Y Krúc từ chợ về lưng đeo đầy một gùi thực phẩm, cái gùi không lớn lắm vậy mà Y Krúc tỏ ra

mệt mỏi như người bệnh nặng. Y Krúc nhìn Sao Luông đang quỳ đọc thần chú và chợt hiểu là người thân yêu cuối cùng đã không còn nữa.

Sao Luông ngưng đọc thần chú và quay đầu lại nhìn Y Krúc rồi lắc cái đầu qua lại nhiều lần, và, đồng thời hai hàng nước mắt cũng lăn dài trên đôi má xạm đen của Sao Luông.

Mấy ngày trước Y Krúc buồn rầu vì bệnh tình của Y Kreo đã quá tồi tệ làm Y Krúc xuống tinh thần không còn muốn ra rẫy làm việc. Đôi khi Y Krúc bỏ cả những bữa ăn. Thấy vậy vị pháp sư tương lai đã cho Y Krúc uống những chén thuốc "cho lại tinh thần" để rồi sau đó Y Krúc mỗi ngày mỗi cảm thấy mệt mỏi hơn và không còn muốn tiếp xúc với một người nào cả vì ngại phải mở miệng, mà lưỡi thì cứ mỗi ngày như mỗi cứng đờ ra. Trước cái xác của Y Kreo mà Y Krúc cũng không còn có thể nào khóc ra thành tiếng được mà chỉ quỳ và nước mắt thì cứ tuôn tràn ra đầy mặt.

Im lặng - hoàn toàn im lặng - người chết thì không thể nói mà người sống như Y Krúc cũng vậy. Một cái xác chết với người nằm bên cạnh.

- Ông Thượng già mà anh thấy lúc nãy chính là Y Krúc. Y Krúc thường đi lang thang qua những khu rừng và ông cũng thường đến con suối cạn năm xưa, nơi mà ông đã tìm thấy ông Y Kreo. Y Krúc muốn tìm giết cho được con cọp ba chân vì, Y Krúc tin chắc rằng con cọp ba chân đó không những đã giết chết ông Y Kreo mà còn giết luôn cả ông Sao Luông và tha xác đi mất. Chỉ có một người duy nhất biết vì sao, và ai đã làm cho ông Y Kreo chết.

Khi ông thầy pháp già được Sao Luông báo tin Y Kreo không còn nữa ông đã đến nhìn mặt, nhìn khắp thân thể của Y Kreo. Và, ngay khi đó ông biết thủ phạm chính là Sao Luông. Chỉ có vị pháp sư già mới biết pha chế ra một loại thuốc để làm cho những ai bị ma nhập vô người sẽ bị cứng lưỡi để không còn la hét và tay chân cũng sẽ bị tê cứng lại để không thể quậy phá được, mà, trước đó không bao lâu ông đã truyền lại cho Sao Luông với lời hứa của Sao Luông là, học chỉ để giúp cho người bị ma nhập thôi.

Trong khi cái xác của Y Kreo còn đang chờ ngày để chôn cất thì Sao Luông đã bỏ buôn làng ra đi mất tăm cho đến nay không ai biết ông ấy đã đi đâu và sống chết như thế nào.

Tôi nghe câu chuyện với một nỗi buồn mang nặng trong tâm tư. Hận thù giữa hai người đàn ông với nhau chỉ vì một người đàn bà mà còn quyết tâm phải trả cho bằng được; trong khi một người đã ngã bệnh nằm một chỗ. Tôi liền nghĩ đến nhà cầm quyền hiện nay. Chính chế độ man rợ này đã gây ra bao đau khổ và tạo thù hận cho cả một dân tộc khi mà người của quốc gia Việt Nam Cộng Hòa đã chịu buông súng... thì có thể quên được hay không? Tôi nghĩ không bao giờ. Không bao giờ, ngoại trừ...

Tôi nghĩ về ông Thượng già Y Krúc và tự hỏi, liệu ông có dễ dàng tha thứ cho ông Sao Luông không, nếu ông biết chính Sao Luông đã gây ra cho gia đình ông bao đau thương và tủi nhục. Tôi nghĩ chắc chắn là không bao giờ. Không bao giờ... ngoại trừ khi ông Sao Luông quỳ hai gối chấp hai tay đầu cúi xuống sát đất nói lời tạ lỗi và nhận hết mọi lỗi lầm... thì may ra./

Topa (Hòa Lan)

quả phụ

Trang đài Glassey-Trảnguyễn

hãy gọi bà là 'Kay'
là 'Fay' là 'Yay' hay 'Nay'
hay bất cứ tên gì khác
những cái tên quá xa lạ trong tiếng mẹ đẻ
của bà
không ai trong số người quen sẽ biết đó là bà
nên chuyện của bà sẽ được giữ kín

mười tám tuổi
trắng tròn lẳng
tuổi đẹp nhất đời
hôn nhân xếp đặt
một hôn nhân hạnh phúc
ôi, bà tôn sùng chồng mình quá!
ông khôn khéo, khôi hài, và ấm áp
bà không đòi hỏi gì hơn
ai còn muốn gì hơn?
ngày sau đám cưới
ông trở về với vợ chính,
chiến trường,
bà cất lệ, nuốt khát khao,
và chu toàn trách nhiệm nàng dâu
rồi ông sẽ về thăm
trong ngày nghỉ
bà mong thế

và bà khóa mình
bà thề chỉ ở trong phòng
và cắt đứt quan hệ với đời
bà chờ trong cô tịch
cho những ngày nghỉ ngắn ngủn của ông
dù chúng có thể bị hủy bỏ
nếu có lệnh trên

con nhà giáo
bà tuân thủ những nghiêm lệ của giai cấp
mình
một người phụ nữ xuất giá
bà chưa bao giờ ra ngoài vào ban đêm mà
không có cha mẹ chồng quản giám
bà tiết độ, chừng mực, và khéo léo
bà muốn là người vợ tốt nhất của ông

đi ngược với suy nghĩ của mình
trái tim dẫu bà đi
một ngày nọ, để tìm ông
bà đến đồn bằng mọi cách
mới vỡ lẽ rằng ông đã rời trại, ngược quân
lệnh
đu theo xe rác của quân đội
về nhà tìm bà
loa phóng thanh gọi ông một cách vô công
bà đã đến một cách vô ích

bà hối hả trở về
khi ông hối hả trở lại đồn
họ ở trên hai chiếc xe khác nhau
đã chạm mặt ngược chiều nhau ở một nơi
nào đó trong thành phố oằn rên trong bom
đạn
nóng lòng muốn thấy mặt nhau
chỉ bị số phận đánh lừa

với thời gian, chiến tranh tử trận
họ sống trong bất bớ
và vượt biển đến nước khác
rồi ông bị ung thư
và bỏ bà lại
chính thức quả phụ

trước khi bà lấy chồng
chiến tranh, bệnh tật, cái mong manh và rõ
dại của thế giới này
đã biến bà thành quả phụ
như giết chết một nụ hoa
trước khi nó kịp nở

bà hỏi: sao phải khổ đến thế này?

Tản mạn tháng tư

Sáng nay trần mây giăng thấp , u ám từng tầng lững lờ trôi, cả xóm hoàn toàn im vắng , ngồi trong nhà có thể nghe rõ tiếng chim chíp của tiếng chim tìm mồi buổi sáng , cả tiếng gió nhẹ lay các cành hồng ngoài sân ... Có lẽ đất trời nơi xa xôi của xứ tạm dung này cũng cảm thông được nỗi buồn viễn xứ của những kiếp tha hương đang mang nặng sầu vong quốc !

Hôm nay 30 tháng 4 của năm 2019 , tròn 44 năm ngày miền Nam Việt Nam bị cưỡng chiếm và cũng từ đó bao đổ nát , tang thương phủ chụp lên toàn cõi đất nước thân yêu ...

Có lẽ niềm đau đã thấm sâu vào tâm thức nên cứ vào độ tháng tư là khó đêm nào tìm được giấc ngủ an lành , thao thức nhìn sang người vợ hiện trong giấc ngủ cuộc một bệnh nhân chưa bình phục sau hai lần tai biến

(Hersenaneurysma) , thương cho vợ bỗng dưng trở thành khuyết tật , tủi cho thân mãi sống kiếp ly hương ... vẫn vợ thả tâm tư về tận nơi nào , trở về thực tại của đời sống tâm linh , nấu nước pha trà dâng cúng Phật , cúng ông bà , dâng nén tâm hương nguyện cầu cho quê hương thoát cơn khổ nạn , cầu cho anh linh bao anh hùng tử sĩ , đồng bào tử nạn trong cơn nghiệt ngã tháng tư được siêu thoát về cõi an lành .

Xuống phòng khách bốc tờ lịch , một cảm xúc dâng cao khi nhìn thấy trên tờ lịch dòng chữ đậm nét : KỶ NIỆM NGÀY QUỐC HẬN

A Di Đà Phật chúng con cảm ơn Thầy còn giữ được tấm lòng với quê hương VN , khi đặt in lịch Thầy đã không quên cái ngày đau thương của dân tộc 30-4-1975 mà con chắc rằng ngày ấy

Thầy còn rất bé ! Vị sư trẻ vừa nêu là Thượng Tọa Thích Quảng Đạo hiện nay là trụ trì chùa Khánh Anh Paris Pháp quốc , ngài là trưởng tử của cố Hòa Thượng Thích Minh Tâm , người tu sĩ mà lúc sinh thời lúc nào cũng đồng hành cùng đồng bào trong các cuộc xuống đường cầu nguyện , tranh đấu cho tự do quê hương Việt Nam .

Tiếp tục bên tách cà phê thả hồn dật dờ trôi về chốn cũ , xót xa cho anh em còn kẹt trong vòng cương tỏa của nhóm cầm quyền bất xứng , vô nhân và điều mà bây giờ và ở đây làm đau lòng cho những ai còn có chút tấm lòng với quê hương dân tộc , đó là sự thờ ơ , quay lưng của những người Việt tha hương đã một thời là người tỵ nạn , nạn nhân của đảng CSVN

Một cộng đồng với mấy mươi ngàn người chỉ hiện diện dăm ba chục người trong ngày Quốc Hận 30-4 do CĐVNTNCSVN/ HL tổ chức để tỏ thái độ không khuất phục tà quyền CSVN một bề lũ tham ô bán nước cầu vinh , thêm vào đó chúng tỏ cho đồng bào quốc nội thấy rằng chúng ta tập thể người Việt tỵ nạn CS tuy sống xa đất mẹ nhưng thề không phản bội quê hương , bên ông bà , anh chị em đang tranh đấu , luôn luôn có chúng tôi hiện diện !

Than ôi , đời sao có lắm kẻ mau quên , đành quên đi nỗi nhục mất nước , nỗi đau từng ngày của mấy mươi triệu sinh linh sắp đến ngày trở thành nô lệ cho lũ xâm lăng giặc Tàu phương Bắc .

Nát lòng hơn khi trên đường đi đến nơi biểu tình nhận được thông tin rằng một vị tu sĩ từ quốc nội sang Hòa Lan du lịch nói với một số anh chị em rằng : Ôi giờ này mà còn bày đặt đi biểu tình chống đối hãy ở nhà nghe ... giảng có lợi ích hơn ? Lay Chúa ba ngôi , lay Phật mười phương , bắt hạnh thay cho người tỵ nạn chân chính lúc nào cũng bị tà ma lôi kéo, xúi giục sai đường lạc nẻo... nhưng tiếc thay lại có lắm người non dạ , yếu lòng mù quáng răm rắp tuân theo. Ngậm ngùi thay !

Là một người lính không có được văn phong trau chuốt , vốn chỉ mượn đôi dòng để trải tâm tư , trần trụi với vận mạng quê hương dân tộc với một hy vọng gọi nhớ được chút gì về nỗi đau , sự mất mát trong lòng dân tỵ nạn . Tấm lòng của người lính là như vậy, mãi với nỗi ngậm ngùi thối mắc sau 44 năm quê hương nghiệt ngã mà "" Người còn nhớ hay người đã cố tình quên ?""

Hòa Lan, mùa Quốc nạn 44
KQ Trần văn THẮNG

Phu xướng phụ tuyền

Không biết anh chàng kiếm được pho tượng ở đâu mang về. Chị vợ thấy chồng sập cửa xe, khệ nệ mang gói giấy lẩn bao nylon vào nhà, áo khoác xệ xuống vai, vội chạy ra đỡ. Chồng thở dốc, hơi nước đọng hai bên cánh mũi phập phồng:

‘Coi chừng! Coi chừng nó gãy bây giờ.’

Chị vợ tròn con mắt:

‘Cái gì gãy?’

Chồng quệt mồ hôi, không nói. Anh chàng loay hoay mở đồng giấy báo nhàu. Chị vợ ghé vào, dáng háo hức hơn trẻ lục quà mẹ đi chợ về. Từ đồng giấy lòi ra một khúc sắt đen. Chị kéo vội lên. Khúc sắt hiện nguyên hình pho tượng đen xù xì hình anh chàng vận động viên đóng khổ, choãi chân đứng trên bệ đá mẹ. Chị tiu nghỉu:

‘Tưởng gì...’

Anh chồng gắt:

‘Em biết gì. Nó bằng đồng đen đó. Quý lắm.’

Anh ta giảng giải thêm:

‘Em không biết chứ đồng đen nó quý như vàng đó nghe. Thứ này đáng cả bạc ngàn. Anh trả hoài thằng cha bán hàng nó mới chịu bán cho mình hai trăm hai.’

Chị vợ lớn giọng:

‘Sao anh biết nó là đồng đen.’

‘Thì... thì nó đen. Nó nặng như thế này thì đâu phải là sắt. Với lại thằng cha bán hàng nó nói...’

‘Ai tin được mồm miệng mấy đứa bán chợ trời.’

‘Thằng cha ấy đâu có phải là dân chợ trời. Tụi chợ trời chuyên nghiệp đứa nào cũng có đầy một sạp hàng. Đàng này nó có mỗi một chiếc sạp con. Bức tượng là đồ cũ của nhà nó mang bán mà. Em không thấy nó gãy ngón tay sao?’

Bấy giờ chị ta mới nhìn thấy bàn tay phải pho tượng cầm chiếc đĩa đưa ra phía sau, trong tư thế ném đi, chỉ có bốn ngón giống bàn tay của những con thú trong phim hoạt họa Walt Disney. Chị tru tréo:

‘Trời ơi!!’

Anh chồng đầu dụi:

‘Có gãy ngón tay nó mới bán cho mình giá đó bà à.’

Chị vợ được thể càng lên nước:

‘Em không biết đâu. Anh làm gì đó thì làm.’

Anh chồng tiu nghỉu. Nổi vui giảm đi hơn một nửa. Anh ta vào phòng tắm, hý hoáy rửa bức tượng, chăm chút như tắm cho bé sơ sinh. Xong anh mang ra vườn sau nhà, loay hoay tìm chỗ đặt.

Vợ theo ra, bảo:

‘Này! Anh để ngoài đó nó sét ra thì uống tiền không!’

‘Đã bảo là đồng đen mà. Đồng nó đâu có bao giờ sét. Em xem mấy bức tượng bán thân đồng đen ngoài công viên kia. Người ta để trời trời cả chục cả trăm năm có sao đâu.’

Chị vợ ngán ngẩm quay vào nhà, bỏ mặc anh ta tâng tiu bức tượng, chùi rửa sạch sẽ, đặt lên chiếc bàn đá nhỏ trong căn nhà hóng mát ngoài vườn. Chị nghĩ thầm: thế là đi tiêu mất mấy trăm bạc. Toi của. Chị quên mất là hai vợ chồng nửa năm trước, lúc trúng mỗi buôn hàng, vừa bán với nhau bỏ ra mấy chục ngàn cát thêm căn nhà mát ngoài vườn thật hách – cho thằng Phát nó hết lên mặt – dù chị biết hai vợ chồng suốt năm đầu tắt mặt tối với công việc, chẳng mấy lúc có thời giờ ra phơi nắng, hay phơi gió ngoài đó.

Pho tượng từ ngày có chủ mới thường là đầu mối câu chuyện mỗi lần bạn đến thăm. Người nào cũng trầm trồ khen, mặc chị vợ lờm nguyt. Nhưng cũng có người bảo:

‘Sao anh không thử xem nó có phải là đồ thực không?’

Anh chủ nhà, và chủ bức tượng gân cổ cãi:

‘Thử thế nào được. Họa may mang ra tiệm kim hoàn cho họ thử, mất mấy chục như không.’

Anh bạn cố bảo vệ ý kiến của mình:

‘Anh không nhớ hồi trước người ta đồn rằng chính phủ hết cả nhôm, phải làm tiền các một đồng bằng cạc tông. Ấy vậy mà có ai dám bỏ một đồng ra thử không nào. Cứ đồn quanh đồn co. Minh mất công thử một lần, lấy được cái chứng chỉ nó là đồ thật, thì bố đứa nào dám cãi nữa.’

Người bạn đi cùng chờ anh chủ nhà quay đi, rí vào tai anh ngồi cạnh:

‘Cái anh này. Anh có nghe người ta nói là uống nước Coca hại bao tử không. Người nào cũng nói là nếu đem bỏ một miếng thịt bò vào ly Coca, đến sáng miếng thịt tiêu mất. Vậy mà không ai dám thử. Ở đời ai cũng vậy cả. Có thịt bò và Coca là cứ dọng vào miệng hết, quên cả việc đi tìm chân lý.’

Chị vợ ngồi gần đó, nguýt cả hai. Mặt anh chồng xịu xuống. Anh ta biết mình có thể mất một số bạn, nhưng bất cần. Sẽ có những người khác đến tìm anh kết thân. Anh chỉ buồn thấy bất cứ chuyện gì cũng có thể bị người ta mang ra châm chích.

Một buổi sáng chủ nhật trời lên nắng sớm, theo như lệ thường, anh chồng lách cách đun nước nấu trà. Anh định mang trà ra vườn uống, ngắm pho tượng đứng cả đêm dầm sương mà vẫn chưa chịu ném chiếc đĩa đi. Ấm nước chưa sôi, anh ta đã la toáng lên:

‘Chết cha! Ai ăn trộm cái tượng rồi.’

Anh tông cửa sau ra vườn ngó dáo dác. Trận mưa buổi tối đã xóa sạch những dấu chân in trên cỏ, nếu quả thực có người bước vào sân sau. Vườn có rào gỗ bọc kín, con thỏ chui chẳng lọt, chẳng lẽ pho tượng có cánh bay sang Hy Lạp được. Vợ nghe chồng gọi, hốt hải chạy ra, tóc còn xoắn xuống vai chưa chải. Anh chồng dậm chân than trời trách đất, lục tìm trong bãi cỏ, bới tung giậu cây hàng rào. Vợ an ủi:

‘Thôi có gì nói bảo hiểm nó đền cho. Đã bảo anh để trong nhà mà không chịu nghe, để bây giờ kêu.’

Chồng tắc lưỡi:

‘Lúc mình mua đâu có giấy tờ hóa đơn gì, làm sao nói cho nó tin. Mà hồi đó anh mua rẻ mà. Bây giờ có tiền cũng không sao kiếm được nữa.’
‘Thì anh khai đại ăn trộm vào lấy mất luôn cả bộ ghế ngoài vườn nữa. Em còn cắt biên lai trên lầu, để em lên coi lại. Mình mới mua bộ ghế chưa đầy nửa năm mà.’

Chồng nghe lời bàn, người ngoai, nhưng vẫn bứt tóc. Buổi trà sớm thành ra bỏ dở, nguội ngắt. Bữa ăn sáng hai người ngó ra hai phía. Cũng may hãng bảo hiểm không làm khó dễ, hai vợ chồng đã định mang bộ ghế gửi nhà người quen chờ thủ tục bảo hiểm xong sẽ mang về, nhưng hãng cho biết những vụ nhỏ nhặt như vậy không bỏ công cử người đến kiểm tra. Chỉ cần một tờ khai, và bản sao hóa đơn, kê khai giá cả. Hai tháng sau tiền vào trương mục đầy đủ. Vợ mừng vì số tiền chồng bỏ ra mua pho tượng giờ đã sinh thêm ngoài một trăm phần trăm lãi, hơn mua cổ phần. Chồng có tiếc cũng đành đổ tại số trời. Và lại năm nay năm hạn của cả đôi, lịch tử vi đã ghi rành rành, thôi thì của đi thay người vậy.

Câu chuyện pho tượng đồng đen chưa dứt. Nó trở thành một đề tài thịnh thoảng được mang ra nói cho bạn bè nghe. Chị vợ suyt soa:

‘Tiếc thật. Cái tượng đáng giá cả nghìn đồng, anh ấy mua rẻ có một trăm mấy, bây giờ bảo hiểm nó đền mấy cũng lỗ nặng.’

Bạn hỏi:

‘Thế cảnh sát có tìm được ai không?’

Chị ta dài miệng:

‘Còn tìm làm sao được. Đứa nào lấy hẳn nó cũng biết là của quý. Nó cất kỹ, mười năm nữa đem bán đấu giá ai biết đó là đâu, còn lời dử nữa.’

Chỉ có anh chồng biết được nguồn cơn. Cũng tại thằng bạn gieo mối ngờ vào đầu anh bằng câu chuyện đồng tiền cạc tông và ly Coca Cola có sức bào mòn miếng thịt bò. Và bào luôn cả niềm tin sắt đá của anh vào pho tượng quý như vàng ấy. Một buổi sáng uống trà, ngắm mãi pho tượng cụt ngón, anh chàng bứt rứt, chịu không nổi, sầm soi xem lại chỗ tay gẩy. Anh ta chột hoảng. Từ ngón tay gẩy lơ mờ hiện ra vết hoen rỉ. Tưởng vương bụi, anh mang ra chùi. Bỗng nhiên anh xây xẩm mặt mày. Chạy vội vào trong nhà, nhưng chẳng biết phải làm sao. Bỗng một tia sáng loé lên. Ừ nhỉ! Mình lấy nam châm thử xem nó có hút không. Nam châm chỉ hút sắt chứ đồng nó chê. Có vậy mà nghĩ không ra...

Anh ta nhào vào nhà kho, lục tìm trong đồng kim búa chất đầy một góc. Không thấy. Ngó dáo dác, anh chột nhớ ra rằng trong chiếc loa nào cũng có một cục nam châm khổng lồ. May anh ta còn cặp loa của giàn máy nhạc cũ, vất lỏng chồng trên giá gỗ. Anh vội vàng giựt bung nắp sau, bê ra vườn. Pho tượng cổ được dịp tiếp cận với nền văn minh điện tử hiện đại...

‘Bỏ mẹ rồi!!!’

Anh ngồi thừ ra, choáng cả người...

Tối đó anh lẳng lặng lên ra sau, thủ pho tượng vào bọc rác, lặn trong áo choàng, len lén ra lối cửa sau, đi một khoảng đường đến thùng rác công cộng của chung cư gần đó. Hôm sau là ngày đổ rác của cả khu. Một tuần nữa pho tượng tội lỗi sẽ thành một khối sắt méo mó trong lò đốt vật liệu phế thải. Xong chuyện, anh phủi tay, về nhà, mở truyền hình xem, bỗng thấy lòng nhẹ đi một nửa. Anh tằm tằm nhớ tới lời Phật giảng trong kinh: cứ bo bo giữ của chỉ thêm nặng lòng. Anh cảm thấy đường đến Niết Bàn ngắn hẳn đi một khúc.

Nhưng anh không ngờ việc quảng pho tượng đi lại mang đến một đoạn kết anh không thể đoán trước được. Vợ anh tự dưng tin bức tượng bằng đồng đen thực, trong khi anh tỉnh ngộ, biết là của giả. Nhưng thôi, thú tội nhiều khi chỉ mang đến đay nghiến. Anh mỉm cười, nghĩ đến câu trong sách thánh hiền: phu xướng phụ tùy.

Thì ra những hành động phá hoại có khi lại mang đến kết quả tốt đẹp không ngờ.

Nguyễn Hiền

Dân Tộc... Lưu Vong

1. Trong lịch sử nhân loại, có hai dân tộc chịu số phận bi thảm hơn các dân tộc khác. Rất không may, một trong hai lại là dân tộc Việt chúng ta. Một trong hai còn lại là Do Thái.

Cái "lỗi" của dân tộc Do Thái là sinh ra Chúa rồi hành hình Chúa trên thập giá. Họ đã bị kỳ thị, xua đuổi, bị truy bức giết hại và lưu vong khắp nơi. Năm 1947, cái dân tộc rã rời nát vụn đó đã cùng nhau gom góp từng đồng tiền, từng mảnh đất để gầy dựng lại quốc gia của mình. Định mệnh bi thảm của dân tộc đã khiến họ gắn kết với nhau thành một khối, nhờ đó quốc gia Israel đã phát triển không ngừng. Một mình họ đã đánh bại quân đội của liên minh các nước Ả rập để bảo vệ sự tồn vong của đất nước. Và giờ, họ đã có bom nguyên tử...

Khác với dân tộc Do Thái lưu vong hơn ngàn năm trước, dân Việt chỉ bắt đầu lưu vong đại trà từ sau 30-4-1975. Dân tộc này không hành hình Chúa nhưng vẫn phải chịu một định mệnh bi thảm không kém. Cuộc chiến tranh giữa hai miền anh em với vũ khí bom đạn của ngoại bang kết thúc, đất nước được gom về một mối những tưởng sẽ bắt đầu một thời đại vàng son, nhưng không ngờ, thời đại đó biến thành một cuộc phân ly bi thảm. Vượt qua cả dân tộc Do Thái, người Việt "vươn lên dẫn đầu lịch sử lưu vong của nhân loại bằng cuộc di cư chính trị quy mô nhất về mặt số lượng từ trước đến nay. Hàng triệu người đã lao ra biển trên những chiếc tàu đánh cá các loại để thoát khỏi đất mẹ của mình, chấp nhận cả cái chết để... lưu vong. Một phần của dân tộc đã làm mồi cho cướp biển cho cá mập và bị nhốt trong những trại tị nạn nghẹt thở ở các nước Đông Nam Á đồng lưu.

Cuộc di cư khốc liệt của người Việt đã đưa họ đến khắp nơi trên thế giới, kể cả châu Phi, điều mà trước 1975, cả hai miền Nam

Bắc đều không hề có. Tâm thức lưu vong kể từ mốc thời gian đó, đã phục kích trong các tầng lớp dân Việt, đóng đinh trong đầu họ cho đến tận ngày nay, không ngơi nghỉ và không có cơ hội để chấm dứt...

2. Sau 30-4-1975, ở Phan Thiết quê tôi, người vượt biên bằng đường biển rất nhiều do thành phố này sống bằng kinh tế biển với rất nhiều tàu đánh cá. Người Phan Thiết không chỉ giúp "đồng bọn" quê mình vượt biển mà còn giúp cả dân Sài Gòn, với giá vài ba cây vàng/người, có khi chủ tàu chỉ thu đủ số hụi để mua dầu, thực phẩm và đút lót cho bộ đội biên phòng. Có nguyên một làng chài hay cả xóm đạo vượt biển sạch. Sau đó, khi đất nước đói meo, thì những người vượt biên bắt đầu góp phần gầy dựng quê nhà bằng... những thùng hàng gửi về từ nước ngoài. Dân quê tôi gọi đó là hàng thùng. Một người vượt biên thoát được qua nước ngoài thì cả gia đình được nhờ, cả gia đình cùng thoát thì dòng họ được nhờ. Dân sống bằng hàng thùng chả cần làm gì vẫn phong lưu vinh hạnh hàng thùng đều đặn gửi về. Gia đình nào sống bằng hàng thùng thì con trai rất dễ lấy vợ và con gái, dù xấu, cũng rất dễ lấy chồng. Tâm thế chờ đợi hàng Mỹ, hàng Tây đã ăn sâu từ đó vào ký ức của cộng đồng. Không chỉ chờ đợi hàng thùng và đô la từ nước ngoài, người thân trong nước của các Việt kiều thường xuyên sống trong tâm trạng chờ đợi được bảo lãnh. Gặp nhau là họ hỏi thăm nhau bằng một câu cửa miệng: "bao giờ đi?" Đi ở đây chính là lưu vong, là thoát khỏi nơi họ chôn nhau cắt rún!

3. Năm 2017, tôi đi du lịch Mỹ để thăm thú bạn bè định cư ở đất nước này. Ngày tôi đi cũng là ngày một nhà báo đồng nghiệp rất thân với tôi tại Đài phát thanh TPHCM xách va ly qua Mỹ để... lưu vong. Anh đã nghỉ hưu và được gia đình bảo lãnh. Rất nhiều nhà báo mà tôi quen biết khi về hưu đã sang Mỹ định cư, coi việc lưu vong là điều hết sức bình thường. Ai thắc mắc tuổi già còn sang Mỹ để làm gì, cứ hỏi họ đi rồi sẽ nhận được câu trả lời.

Tại Mỹ, tôi ghé San Jose thăm L. Hoàng, bạn học thời trung học của tôi ở Phan Thiết. Năm 1977, trong khi tôi đi bộ đội thì Hoàng vượt biên. Cậu qua Mỹ rồi tiếp tục học hành để lấy bằng kỹ sư, giờ cậu là trưởng một bộ phận trong một công ty có 5,000 căn hộ cho thuê. Cậu ở trong khu da trắng, với một ngôi nhà trị giá \$800,000 và lái chiếc "Mec"

7 chỗ. Mười bảy tuổi, Hoàng đã là nhà tổ chức vượt biên cho người khác và từng vô tù ngồi 6 tháng.

Sau khi tổ chức nhiều chuyến tàu vượt biển thành công, cậu cùng 5 anh chị em của mình quyết định ra đi. Giờ họ cùng nhau sinh sống trên đất Mỹ. Hoàng bảo tôi khi gặp lại, rằng gia đình cậu lúc đó nghèo quá và thấy đất nước cũng nghèo quá nên vượt biên là con đường duy nhất mà cậu buộc phải lựa chọn. Cậu bảo, "tao đâu muốn sống lưu vong, nhưng không vượt biên làm sao có tương lai. Nước Mỹ lúc đó là miền đất hứa và họ đã cứu mạng tao nên cuối cùng tao cũng quen với cuộc sống bên này."

Đã có 3 thế hệ người Việt sống lưu vong trên đất Mỹ, thế hệ thứ nhất là những người bỏ chạy khỏi nước khi quân đội miền Bắc tràn vào Sài Gòn và những người vượt biển. Thế hệ thứ hai là các sĩ quan VNCH và gia đình họ qua đây theo diện HO cùng với những người được thế hệ thứ nhất bảo lãnh. Thế hệ thứ 3 là con em người Việt sang du học, tìm kiếm việc làm, định cư và bảo lãnh cha mẹ. Trong số cha mẹ này có rất nhiều cán bộ nhà nước, họ đầu tư tiền bạc cho con cái ăn học, mua nhà cửa, gửi tiền vào tài khoản ngân hàng và chờ đợi thời cơ để... lưu vong. Tiền họ có được, dĩ nhiên đến từ túi của nhân dân, vì lương tháng của Thủ tướng Việt Nam chưa tới 20 triệu đồng Việt Nam (khoảng \$850) thì họ lấy gì để nuôi con du học?

4. Mỗi năm, người Việt trong nước bỏ tiền tỉ đô la để mua nhà ở Mỹ. Ai có khả năng này? Chỉ có cán bộ và doanh nhân. Ở một thành phố của quận Cam, có cả một "ngôi làng" của cán bộ nhà nước. Họ chuyên sống bằng hồn của Trương Ba nhưng da hàng thịt. Họ ở Việt Nam, làm việc trong bộ máy của chế độ nhưng tâm hồn thì để trong những ngôi nhà ở Mỹ. Ở đó có con cháu họ chờ sẵn. Giống như Võ Kim Cự Formosa vậy, nếu cần thiết lên đường xuất ngoại là đi thôi. Tiền đã gửi, nhà đã mua, con cháu đã chuẩn bị đón chào. Tôi biết Tổng biên tập một tờ báo nọ, vẫn đương chức ở Việt Nam nhưng đã có thể xanh ở Mỹ. Tổng biên tập phải là đảng viên, nhưng chuyện này để ẹt, một khi lòng người đã muốn... lưu vong thì không có gì là không thể. Có Tổng biên tập một tờ báo chữ Mỹ không còn nước non gì, thế mà cuối đời xách đít qua Mỹ để sống... lưu vong.

Các nhà báo đàn anh tôi, cùng lứa tuổi tôi hoặc nhỏ hơn ở Sài Gòn, bằng cách này cách khác, đều gửi con du học Mỹ hoặc Úc. Đó là tương lai mới không chỉ cho con cái họ mà cho cả họ. Giờ họ là công dân Việt Nam nhưng mai một đây họ sẽ là công dân Mỹ Úc, nếu muốn. Cả đất nước đều như vậy. Nhiều công dân Việt hiện nay đã lên kế hoạch cho cuộc sống tương lai của mình không gắn với Việt Nam. Dân thường, cán bộ viên chức, nhà văn nhà báo, lãnh đạo cấp cao...vân vân. Không từ một tầng lớp nào. Ai dám chắc rằng các lãnh đạo cấp cao chọn trước cho mình một chỗ để... lưu vong khi cần thiết. Cuộc đời, thời cuộc mà, đâu nói trước được điều gì. Người thân Mỹ chọn chỗ sẵn ở Mỹ, người thân Tàu chọn chỗ sẵn ở Tàu. Có biến là 'dợt' thôi. Vậy thì làm sao trách các công dân Việt thu nhập thấp tìm qua Đài Loan hay Nhật Bản để... lưu vong bất hợp pháp. Đã lưu vong thì bình đẳng, giống như sự bình đẳng của con người trong tuyên ngôn nhân quyền vậy, dù người giàu tiền và nghèo tiền thì chọn cách lưu vong khác nhau.

5. Vậy tại sao người Việt lại khát khao... lưu vong như thế? Câu hỏi này quá dễ trả lời bằng câu thành ngữ Việt Nam "đất lành chim đậu." Khi đất mẹ không còn lành thì người dân Việt sẽ tìm cách ra đi như một tất yếu để tìm đến mảnh đất lành hơn. Không ai muốn tương lai gia đình con cái mình sống trong môi trường nhiễm độc, nền giáo dục-y tế thiếu chất lượng, sự bất nhất giữa nói và làm của những người điều hành xã hội, sự giả dối lừa lọc nhau giữa người và người, niềm tin cùn mòn vì mọi thứ đều có thể làm giả, từ học vấn giả, nhân cách giả, đến cả lịch sử cũng bị làm giả; những "thành phố đáng sống" thì kẹt xe và ngập nước quanh năm, sinh mạng con người không biết "đứt bóng" lúc nào bởi tai nạn giao thông; dân sinh thì khổ ải, dân chủ và dân quyền thì lấm vẩn dề và người dân thì bị cảm đoán nói lên sự thật của đất nước mình...vân vân và vân vân. Đó là chưa kể nỗi sợ hãi bị mai phục và thôn tính đến từ anh bạn vàng ròng láng giềng khổng lồ phương Bắc...

6. Chưa bao giờ tôi muốn sống lưu vong, nhưng tôi lại muốn con cái mình được đào tạo bởi nền giáo dục Mỹ, Úc và đó cũng là nơi sinh sống thật tuyệt cho chúng nếu chúng muốn... lưu vong. Tâm thức cá nhân được định hình từ tâm thức xã hội, do vậy

ngay trong bản thân, tôi đã bị tâm thức lưu vong chế ngự, kể từ khi đưa con của tôi bắt đầu xách cặp tới trường để học... tiếng Anh. Một quốc gia sao có thể hùng cường khi người dân của quốc gia ấy cứ nháp nhồm... lưu vong và không coi trọng đất nước của mình? Khó có thể gắn kết những con người nháp nhồm ấy lại với nhau bằng tình cảm quốc gia để đoàn kết như dân Do Thái. Ai cũng biết rằng, kẻ lưu vong là kẻ bị nhổ bật gốc rễ khỏi quê hương, như bụi lúa bị nhổ bật khỏi ruộng nước. Đó là một nỗi đau từng là điều không chịu nổi đối với người tha hương xa xứ, vậy mà giờ đây, nó đang biến thành một món ăn tâm lý hàng nhất của người Việt chúng ta. Vì đâu nên nỗi cuộc này, hả người? (Sưu tầm /net)

Chuyện đời mẹ

Trần Trung Đạo

*Con chẳng về đâu dù mưa hay nắng
Sông Thu Bồn trắng tháng bảy còn in
Mười năm trời con làm mây viễn xứ
Mười năm dài biển biệt dấu chân chim*

*Ngày mẹ chết con chưa tròn một tháng
Cha tảo tần sớm nắng với chiều mưa
Thiếu sữa mẹ đời con thành đại hạn
Thiếu lời ru con lớn với lọc lừa*

*Ngày mẹ chết con nằm trong máng cỏ
Có hay đâu mây kéo một phương trời
Cha vẩn cho con một vành tang nhỏ
Con mang đi, đi suốt phận con người*

*Từ mẹ chết cha một đời góa bụa
Sống âm thầm trong mái lá tường xiêu
Xin cho con bú từng hơi sữa lạ
Giọt mồ hôi nhỏ xuống chén cơm chiều*

*Những đêm mưa con nằm nghe cha kể
Chuyện đời cha dài như một giòng sông
Mẹ có đẹp? Cha nhìn xa không nói
Nhưng con nghe dao cắt ở trong lòng*

*Chuyện cha mẹ gặp nhau không cười hỏi
Buổi giao thời xiêu lạc cả bà con
Rượu tân hôn cha thay bằng nước vối
Dưới hàng tre Nghi Hạ nắng hanh vàng*

*Và phương ấy bao mùa mưa sẽ đến
Nắm mồ hoang hương khói lạnh từ đây
Cầu xin mẹ bình yên qua chín cõi
Trên dương gian con nói cuộc lưu đày*

MAI EM VỀ TÔI SẼ RỬ EM LÊN THIỀN VIỆN

*Em về đây tôi sẽ rửa em lên thiền viện
Sáng sớm núi mờ sương lãng đãng cánh
chim bay
Hoa cỏ bên đường hương thoang thoang gió
lay
Mặt hồ gợn gợn chao chao con sóng nhỏ*

*Đứng bên này nhìn qua bên kia đất linh trời
thiêng bên bờ giác ngộ
Cõi khoan dung nơi thanh tịnh giữa chốn trần
gian
Muộn phiền nơi em sẽ tan, em cũng vui hơn
thanh thần bình an
Quên đi bao điều ưu tư làm con tim em bối
rối*

*Em bước thật chậm, nói cười thật khẽ không
có gì để vội
An nhiên hòa vào cõi phúc mệnh mộng
Mây trắng giăng qua đỉnh núi bình bông
Rừng cây thấp thoáng mơ hồ bóng lãng*

*Tượng Bồ Tát Quán Thế Âm trắng sáng
Chói lòa rọi xuống muôn trùng
Phật A Di Đà ngồi che cả núi rừng
Tiếp dẫn công đức cho chúng sanh nhân loại*

*Em sẽ vun đắp thêm từ tâm nhân ái
Em lại yêu đời yêu người
Yêu thiên nhiên yêu đất trời
Với trái tim chân thành trong sáng*

*Em về đây tôi sẽ rửa em lên thiền viện
Cúng dường lễ Phật cầu quốc thái dân an
Cầu cho Cha Mẹ thêm phúc sống trăm năm
Cầu cho em, bạn bè an lành hạnh phúc*

Trương Phong Ba

Rã rời chân tay luôn,

Trong trung tuần tháng 4 năm nay khi gặp mặt “kiều bào” ở Cộng hoà Séc ông Thủ tướng đương nhiệm đã hồn nhiên nói khoe chiến tích của chính phủ cộng sản là đã làm cho “*bọn phản động lưu vong người Việt đang chống chúng ta rã rời chân tay luôn*” khi nói tới chuyện sự kiện ông Tổng thống Trump cầm cờ đỏ sao vàng tại Hà Nội.

Những người có mặt trong hội trường vỗ tay rần rần có vẻ rất đắc ý, nhưng có lẽ ông Phúc cũng biết tổng hay giả đờ không biết kiêu bào ở Cộng Hoà Séc mà ông gặp không có một mống nào “*bọn lưu vong phản động*” mà toàn là “*bọn lưu vong kinh tế*” không bao giờ lưu tâm gì tới chuyện chính trị chính em ngoài chuyện kiếm tiền gửi về nhà giúp tăng kiêu hổi mà đảng và chính phủ luôn trông ngóng hàng năm.

Khi đi công du tới các quốc gia có đông người Việt hải ngoại cư trú, có cho tiền ông thủ tướng Phúc cũng như các lãnh đạo cộng sản Việt Nam khác cũng chỉ dám chọn gặp “kiêu bào” mà không dám đối mặt với người Việt hải ngoại – những người không tự nhận là Việt Kiều hay “kiêu bào” – đứng bên ngoài sân hợp trưng cờ và biểu ngữ biểu tình. Họ có lẽ được Hà Nội xếp vô hạng “*bọn phản động lưu vong người Việt đang chống chúng ta*”.

“*Bọn lưu vong phản động*” trưng biểu ngữ đòi Formosa rút khỏi Việt Nam quả là phản động, vì làm thép là chủ trương của Đảng và Bộ Chính trị, tạo điều kiện cho Formosa hoạt động bất chấp hiểm hoạ môi trường cũng là do Đảng quyết, tàn phá môi trường và đẩy hàng trăm người dân không đi làm cu li thì làm đi điếm ở Đài Loan, Hàn Quốc, Singapore. Đó cũng là trong kế hoạch đưa người đi xuất khẩu lao động ở nước ngoài mỗi năm để có được hàng tỷ đô la kiêu hổi cho chính phủ, cho bọn cò mồi môi giới người xuất ngoại bán thân bán sức làm giàu trên đồng tiền còm cõi của những người dân đen thấp cổ bé họng, không tiền cũng không quyền thế.

“*Bọn lưu vong phản động*” lên tiếng yêu cầu nhân quyền cho người dân trong nước trước khi nhà cầm quyền được ký kết các thoả thuận thương mại với nước ngoài. “*Bọn lưu vong phản động*” không muốn công nhân các hãng xưởng ở Việt Nam phải làm kiệt xác để nhận đồng lương èo uột không đủ sống dù đã làm tới kiệt sức hay những chị em công nhân bị những “ông chủ ngoại quốc” đánh đập hay lạm dụng tình dục để đổi lấy việc làm. “*Bọn lưu vong phản động*” kêu gọi dân chủ, vận động nhân quyền để buộc

nhà cầm quyền cộng sản phải trao cho người dân những quyền làm người căn bản để được nói, được đòi hỏi và không còn là người công nhân thụ động, chỉ biết cúi đầu phục tùng.

Chính quyền độc đảng sợ gần chết nếu các đòi hỏi về nhân quyền được thoả mãn theo ý tư bản phương tây thì có lẽ cả nước loạn lên hết. Người dân hiểu biết, được quyền kéo nhau biểu tình để tự do biểu lộ ý kiến, lập bè lập hội thì các hội đoàn của đảng cũng các cánh tay nối dài của đảng lại mất hết hội viên chỉ giỏi múa mép và vô tích sự.

“*Bọn lưu vong phản động*” dám lên tiếng yêu cầu nhà cầm quyền Việt Nam trả tự do cho mấy trăm tù nhân lương tâm cũng là đang chống chính quyền. Chừng đó bọn phản động trong nước mà được tự do thì chúng ra sức tuyên truyền làm cho dân chúng từ từ “*tự chuyển hoá, tự diễn biến*” rồi “*xa rời hệ tư tưởng Mác Lê, nghi ngờ xuyên tạc tư tưởng Hồ Chí Minh*”. Từ đó có thể có “*nguy cơ mất lòng tin vào sự lãnh đạo sáng suốt của Đảng trong công cuộc xây dựng chủ nghĩa xã hội*” cho dù chính ông Tổng Bí thư đảng người Bắc và có lý luận đã từng thốt lên xanh rờn rằng “*đến cuối thế kỷ này biết đã có được xã hội chủ nghĩa hay chưa*”. Mà Việt Nam làm gì có tù nhân lương tâm? Chỉ là những người bị bọn phản động xúi giục hoạt động chống phá nhà nước mà thôi!

Không có “*Bọn lưu vong phản động*” vận động nhân quyền ở khắp nơi từ thu thập chữ ký, gửi thỉnh nguyện thư tới biểu tình thì hiện trạng người dân bị đè đầu cưỡi cổ, bóp nghẹt tự do có lẽ còn lâu lắm mới được nghị viên Âu Mỹ để ý tới. Không có “*Bọn lưu vong phản động*” thì còn lâu người trong nước mới biết đến chuyện mình đã mất lần lượt Hoàng Sa, Trường Sa cho tới hàng trăm cây số đường biên giới phía Bắc vào tay Trung cộng. Không có “*Bọn lưu vong phản động*” thì người trong nước cũng còn lâu mới nghe nói tới “*Hội nghị Thành Đô*”.

“*Bọn lưu vong phản động*” ở rải rác năm châu không thể nào có đủ khí tài và nhân lực để làm một cuộc đảo chính hòng lập lại một Việt Nam Cộng Hoà. Họ ôm lòng thù hận. Nhưng điều cần phải xác định là sự hận thù, không chấp nhận dung hoà với những sai trái bất cập là đối với chính thể cộng sản hiện tại chứ không phải với cá nhân người Việt trong nước.

Nếu chính thể hiện hànhchứng minh được họ thật sự là một chế độ do dân vì dân, tôn trọng nhân quyền, thượng tôn pháp luật, tôn trọng và chấp nhận sự khác biệt thì không không “*Bọn lưu vong phản động*” cũng tự giải tán vì đâu còn gì nhiều để mà chống đối tới rã rời chân tay!

Thao de Wit

Phẩm luận

Hòa giải hòa hợp, tại sao không?

Tiểu Yến Tử

Cứ đến ngày 30-4 là nhiều người cả trong lẫn ngoài nước đều bàn đến cụm từ hòa giải hòa hợp dân tộc. Hòa giải hòa hợp là cụm từ được nêu ra trong hiệp định Paris 1973 và sau đó được phe cộng sản khai thác trong chiêu bài xích hóa miền nam. Họ đã lôi kéo được một thành phần có tư tưởng trung lập trong miền nam. Chính vì thế mà cụm từ này đã gây nhiều phản cảm, tuy rằng về thực chất đây là ý nguyện của bất kỳ một dân tộc nào từ cổ chí kim.

Thế thì phải hòa giải và hòa hợp như thế nào đây? Hãy nhìn vào quá khứ ta sẽ thấy hòa giải hòa hợp là một chiêu bài của cộng sản thường áp dụng trong lúc chúng yếu thế. Như mới hôm nào đây, khi chế độ cộng sản ở Đông Âu sụp đổ, một mặt họ tìm cách bắt tay với cộng sản Trung Quốc để duy trì chế độ, nhưng một mặt khác họ tìm cách ve vãn phương tây và đây cũng là lúc họ tìm cách ve vãn Việt kiều bằng chiêu bài cũ kỹ, nhưng vẫn ăn khách này đối với một vài thành phần hoặc ngây thơ hoặc có tham vọng về chính trị. Chúng đưa những người như ông giáo sư Trương Lai sang Pháp gặp trí thức Việt kiều để kêu gọi hòa giải hòa hợp dân tộc. Nhóm Việt kiều gặp ông Trương Lai rồi, cứ chắc mẫm là "nhà nước ta" đã thay đổi tư duy rồi.

Khi nghị quyết 36 thực hiện từ năm 2004 không có hiệu quả, thì đến năm 2008 ở Hòa Lan có một đại sứ mới là ông Đinh Hoàng Thắng, ông này là đại sứ đầu tiên (và có lẽ cũng là cuối cùng) đã dám "xông vào hang cọp" từng bước tiếp xúc với Việt kiều. Tiểu Yến Tử không dám võ đoán là ông Trương Lai hay ông Đinh Hoàng Thắng nói dối lòng mình khi tiếp xúc với một vài Việt kiều ở Hòa Lan hay ở Pháp, rất có thể các ông ấy nói thực lòng, nhưng chắc chắn là hai ông đã nhận nhiệm vụ của đảng để thực hiện vai trò này, vì có mấy ai đi ngược lại quyền lợi của đảng trong ở cương vị ấy? Rồi khi vai trò này không còn cần thiết nữa, thì chính hai ông cũng bị cái đảng này vắt chanh bỏ vỏ. Nay ông Trương Lai đã tuyên bố bỏ đảng từ năm 2017, còn ông Đinh Hoàng Thắng thì tích cực hoạt động phản biện trong nhóm Minh Triết. Cũng tội cho mấy anh chị Việt kiều khi gặp hai ông rồi, cứ hí hửng nghĩ là cái đảng này đã thật sự thay đổi tư duy, mà quên đi một sự thật là "đừng nghe những gì cộng sản nói, mà hãy nhìn những gì cộng sản làm."

Cộng sản đã dối như cuội từ ngày thành lập. Điều này đã thành bản chất, nên không thể tin ở chiêu bài hòa giải hòa hợp từ miệng lưỡi người cộng sản. Vì trước khi hòa giải hòa hợp với cộng đồng Việt kiều thì họ hãy nên hòa giải với những người trong nước. Đó là những người dân còn nghèo mặt rệp, trong khi đám cán bộ cộng sản còn đang ăn trên ngồi trốc, có tiền gởi con ra nước ngoài học với số tiền ngút trời mà ai cũng tự hỏi và cũng tự trả lời được là tiền từ tham nhũng và móc ngoặc. Họ cũng nên hòa giải với những người đấu tranh cho quyền con người, với những cựu chiến sĩ VNCH và gia đình họ đang bị trừ dập và kỳ thị trong nước.

Hòa giải hòa hợp nói như ông giáo sư sử học Vũ Minh Giang mới đây ở Hà Nội, tôi xem là cấp tiến, nhưng vẫn có vướng mắc. Vướng mắc là ông dám so sánh Hồ Chí Minh với Hưng Đạo Đại Vương và vua Trần Nhân Tông. Có lẽ ông đã biết và nhưng chưa tiện nói ra về những việc làm sai trái đối với dân tộc của đảng cộng sản do ông Hồ Chí Minh đứng đầu chăng?

Danh ngôn

Sách là nguồn của cải quý báu của thế giới và là di sản xứng đáng của các thế hệ và các quốc gia.

Books are the treasured wealth of the world and the fit inheritance of generations and nations.

Henry David Thoreau

Tin Sinh Hoạt Cộng Đồng

Phái đoàn Việt Tân và LS Nguyễn Văn Đài hội kiến Bộ Ngoại Giao Hoà Lan để đệ nạp Báo Cáo Vi Phạm Nhân Quyền 2019 của Công An CSVN

Vào lúc 11 giờ sáng ngày 25 tháng 4 năm 2019, một phái đoàn Việt Nam đã đến Bộ Ngoại Giao Hoà Lan ở thành phố Den Haag để nêu lên vấn đề vi phạm nhân quyền ngày càng trầm trọng tại Việt Nam .

Phái đoàn Việt Nam gồm Luật Sư Nguyễn Văn Đài, cựu tù nhân lương tâm đang lãnh đạo Hội Anh Em Dân Chủ và 2 vị đại diện Đảng Việt Tân tại Hoà Lan là bà Nguyễn Thị Thu Vân và ông Nguyễn Đắc Trung đã được bà Marriet Schuurman, Đại Sứ Nhân Quyền Bộ Ngoại Giao Hoà Lan đón tiếp với sự hiện diện của bà Judith Hoevenaars, chuyên viên về chính sách bảo vệ nhân quyền và ông Arnold van der Zanden, chuyên viên về chính sách Á Châu Vụ thuộc Bộ Ngoại Giao Hoà Lan.

LS Nguyễn Văn Đài và trước mặt Bà Thu Vân là phúc trình “Police Brutality In Murders, Tortures & Kidnaps Against Common Civilians from 2007 to 2019 in Vietnam ”

Trong lời mở đầu, LS Nguyễn Văn Đài đã ngỏ lời cảm ơn đến sự quan tâm của chính phủ Hoà Lan và các chính phủ khác đã can thiệp cho ông, khiến nhà cầm quyền cộng sản Việt Nam buộc lòng phải trả tự do trước thời hạn và để ông đến Đức Quốc định cư.

Luật sư Đài đã nêu lên một số vi phạm về nhân quyền trong các nhà tù cộng sản mà bản thân ông đã trải nghiệm như:

- Phân biệt đối xử giữa các tù nhân lương tâm và thường phạm;
- Dùng các hình thức tra tấn cả tinh thần lẫn vật chất như giam giữ ông trong các phòng đặc biệt với vách và mái làm bằng những hợp chất kim loại, nhiệt độ ban ngày lên đến trên 40 độ C, ban đêm lại tiếp tục toả hơi nóng khiến người tù càng thêm khổ sở;
- Có khi họ dùng thức ăn bằng gạo sống cũng như nước uống có pha chế những mùi vị không thể dùng được để trừng phạt người tù;
- Tù nhân bị giam giữ thật xa nhà như đưa tù nhân ở miền Bắc vào miền Nam hoặc ngược lại để gây khó khăn cho việc thăm viếng của gia đình;
- Một việc khác mà nhà cầm quyền cộng sản thường áp dụng là không thông báo cho gia đình của người tù biết nơi giam giữ và không cho luật sư bảo vệ người tù sau khi bắt giữ, một điều mà chính nhà cầm quyền cộng sản xác nhận tôn trọng trong luật pháp của họ.

Một số trường hợp điển hình được nêu lên gần đây nhất là việc bắt cóc nhà báo Trương Duy Nhất tại Thái Lan và ông Châu Văn Khảm, một đảng viên Việt Tân về từ Úc và ông Nguyễn Văn Viễn, thành viên trong Hội Anh Em Dân Chủ, người nhà các vị này đều không được thông báo khi công an bắt giữ họ và họ không có quyền được luật sư bảo vệ trong thời gian công an giam giữ để điều tra kéo dài nhiều tháng.

Luật Sư Đài kêu gọi chính phủ Hoà Lan dùng những ảnh hưởng của họ để yêu cầu nhà cầm quyền cộng sản Việt Nam tôn trọng quyền của những tù nhân đã được ấn định trong luật pháp Việt Nam và luật quốc tế. Ngoài ra, ông cũng kêu gọi chính phủ Hoà Lan có thể yêu cầu đại sứ Hoà Lan ở Việt Nam tiếp xúc với những người đang tranh đấu hoặc thân nhân của những tù nhân lương tâm để có thể biết thêm tình trạng vi phạm nhân quyền tại Việt Nam.

Bà Thu Vân, đại diện Đảng Việt Tân đã trao đến các vị đại diện chính phủ Hoà Lan một phúc trình về vi phạm nhân quyền tại Việt Nam (Human Rights Violation Petition Report 2019) dày 744 trang nêu lên 500 trường hợp về các hành vi thô bạo của công an trong việc bắt cóc, tra tấn đánh đập và sát hại tù nhân từ năm 2007 đến năm 2019, có tên là "HR Violation Petition Report On Police Brutality In Murders, Tortures & Kidnaps Against Common Civilians From 2007 To 2019 In VIETNAM".

Bà Thu Vân đại diện Việt Tân trao bản phúc trình cho bà Đại Sứ Nhân Quyền, đại diện Bộ Ngoại Giao Hoà Lan.

Phúc trình này do các tổ chức sau đây thực hiện với sự bảo trợ của đảng Việt Tân:

- Ủy Ban Thuyết Sĩ Việt Nam (COSUNAM)
- Liên Hội Người Việt Tỵ Nạn tại Cộng Hoà Liên Bang Đức
- Cộng Đồng Người Việt Tỵ Nạn Cộng Sản tại Hoà Lan (AVVN)
- Hội Phụ Nữ tại Houston Hoa Kỳ
- Hội Đền Hùng tại San Diego Hoa Kỳ
- Đài Phát Thanh Tiếng Nước Tôi tại Houston Hoa Kỳ
- Phong Trào Dân Quyền tại Anh Quốc
- Hội Thân Hữu Việt Tân UK
- Hội Anh Em Thanh Niên Công Giáo tại Anh Quốc

Phúc trình này đã nêu rõ từng chi tiết về các nạn nhân và nêu ra các biện pháp chế tài đối với các cán bộ công an cộng sản Việt Nam có trách nhiệm trong các vụ giết người và thực hiện hành vi tra tấn đở tại Việt Nam từ năm 2017 đến năm 2019.

Hơn 150 tướng tá Công An CSVN và các viên chức CSVN tại trung ương và cấp tỉnh, thành phố đã trực tiếp hoặc ra lệnh giết gần 500 thường dân vô tội bên trong đồn công an đều có tên tuổi và hình ảnh được nêu ra chính xác trong bản phúc trình trao cho Bộ Ngoại Giao Hoà Lan ngày hôm nay.

Đặc biệt là Đại Tướng công an Tô Lâm và Trung Tướng công an Đường Minh Hưng là hai người chỉ huy bắt cóc xuyên quốc gia tại CHLB Đức hồi năm 2017 cũng có tên trong bản phúc trình này. Bà Nguyễn Thị Thu Vân (bìa trái), Đại diện Việt Tân tại Hoà Lan, trong một cuộc biểu tình lên án nhà cầm quyền CSVN vi phạm nhân quyền.

Ngoài ra, bà Thu Vân cũng nêu lên việc thúc đẩy thực hiện các luật tương tự như Luật Magnitsky tại Âu Châu, luật này đang được thực hiện tại Hoa Kỳ và Canada để trừng phạt các viên chức vi phạm nhân quyền hoặc tham ô bằng cách đóng băng tài sản của họ tại nước ngoài hoặc không cấp chiếu khán nhập cảnh cho họ.

Ông Nguyễn Đắc Trung đã nêu lên một số trường hợp khủng bố tinh thần của nhà cầm quyền cộng sản Việt Nam đối với thân nhân của những người sinh sống ở Hoà Lan đang hoạt động đấu tranh cho nhân quyền và tự do dân chủ cho Việt Nam .

Phái đoàn Hoà Lan đã chăm chú lắng nghe và ghi nhận phần tường trình và ý kiến của phái đoàn Việt Nam . Bà Đại Sứ Nhân Quyền Marriet Schuurman cảm ơn về các thông tin và dữ kiện. Bà cũng cho biết đề tài nhân quyền luôn được chính phủ Hoà Lan quan tâm và đang làm việc với các quốc gia khác trong Liên Minh Âu Châu để tìm cách cải thiện tình trạng vi phạm nhân quyền tại một số quốc gia, trong đó có Việt Nam. Buổi hội kiến kéo dài khoảng 1 giờ, sau đó phái đoàn Việt Nam và phía Bộ Ngoại Giao Hoà Lan đã cùng chụp hình chung trước khi chia tay.

Trước khi ra về ông Arnold van der Zanden cho biết sẽ tiếp tục liên lạc với bà Thu Vân, đại diện Đảng Việt Tân trong thời gian tới.

Thế Truyền tường thuật từ Hoà Lan

Tưởng Niệm Quốc Hạn 30 tháng 4, đồng bào tại Hoà-Lan biểu tình phản đối Cộng Sản Việt Nam

Den Haag 28/4/2019 (VNNS).- Nhằm tưởng niệm ngày quốc hận 30 tháng 4 và phản đối nhà cầm quyền cộng sản Việt Nam đã gây nên bao thảm cảnh cho dân tộc, Cộng Đồng Việt Nam Tỵ Nạn Cộng Sản tại Hoà-Lan đã tổ chức một cuộc biểu tình vào trưa ngày 28-4-2019 trước toà đại sứ Việt Cộng tại thành phố Den Haag. Đáp lời kêu gọi của Cộng Đồng, đồng bào từ khắp nơi trên vương quốc Hoà-Lan đã tập trung tại địa điểm biểu tình.

Chương trình bắt đầu lúc 14g00, ông Lưu Phát Tấn , phó chủ tịch nội vụ Cộng Đồng đã mời mọi người cùng nghiêm trang chào quốc kỳ, hát quốc ca và tưởng niệm những chiến sĩ đã hy sinh và tổ quốc và đồng bào bỏ mình trên đường tìm Tự Do.

Tiếp theo đó, 3 vị đại diện cộng đồng và đoàn thể đã đến thắp hương tại một bàn thờ dựng ngoài trời ngay trước toà đại sứ Việt Cộng.

Ông Nguyễn Quang Kế, chủ tịch cộng đồng đã nêu lên những tội ác mà Việt Cộng đã gây ra sau khi chúng thôn tính toàn lãnh thổ Việt Nam vào ngày 30 tháng 4 năm 1975 và ca ngợi tinh thần đấu tranh của đồng bào tại Hoà-Lan, luôn sát cánh cùng đồng bào khắp nơi trên thế giới và trong nước cho một Việt Nam Tự Do, Dân Chủ. Chương trình được tiếp nối với những bài ca đấu tranh do mọi người cùng hát. Với sự hướng dẫn thật linh hoạt của ông Nguyễn Hữu Phước, đồng bào cùng hô vang những khẩu hiệu bằng tiếng Việt, Anh và Hoà-Lan: "Tự Do Cho Việt Nam", "Dân Chủ cho Việt Nam", "Nhân Quyền cho Việt Nam". Tiếng hô nói lên khát vọng của người Việt Nam đã vang dội cả khu phố trước toà đại sứ Việt Cộng cửa đóng kín mít.

Một số vị đại diện đoàn thể và đồng hương tham dự cuộc biểu tình được mời phát biểu gồm các ông Trần Văn Thắng (Gia Đình Quân Cán Chính Việt Nam Cộng Hoà tại Hoà-Lan), ông Đinh Ngọc Hiến (đảng Việt Tân), ông Ngô Thụy Chương (Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam tại Hoà-Lan) và cô Uyên, một đồng hương đến từ thành phố Nijmegen.

Các vị này đã đưa ra những hành vi bán nước của nhà cầm quyền cộng sản, hèn với giặc tàu và ác với dân.

Cuộc biểu tình đã diễn ra trong không khí thật sôi động và chấm dứt lúc 14g00 cùng ngày. Mọi người chia tay và hẹn gặp lại trong những công tác đấu tranh trong thời gian tới.

Thế Truyền tường thuật

ANH TRỞ VỀ TỪ ĐẤT PHẬT

Lê Lăng Du

Hôm nay anh trở về từ đất Phật
Những xâu chuỗi gỗ trên tay trao tặng bạn bè
Mấy ngàn cây số dưới ánh mặt trời tây phương
đỏ hoe

Trùng trùng điệp điệp cơ man là sông núi
Anh trở về thân thương gần gũi
Lòng tin yêu giác ngộ lớn thêm
Anh thực tình trải hết nỗi niềm
Thành kính tôn nghiêm sùng bái

Bên ly cà phê hàn huyên mãi
Kể về Lumbini, Bodh Gaya, Sarnath và Kushinagar
Lumbini là nơi hoàng hậu đã hạ sinh Đức Phật Thích Ca
Mayadevi là nơi người đã đem lòng từ bi kiến tạo thành Phật giáo
Bodh Gaya là nơi người thiền định và đắc đạo
Kushinagar ngôi làng người nhập cõi niết bàn
Từ Ấn độ đất nước huyền thoại đến Nepal
Dưới dãy núi Himalaya hùng vĩ

Nơi đất Phật, nơi cội nguồn chân lý
Phật Thích Ca thuyết giảng quy luật của vạn vật muôn loài
Bên bờ sông Hằng linh thiêng từ vườn Sarnath
giác ngộ Phật giáo tương lai
Tứ Động Tâm chúng sinh ước ao ngưỡng vọng

Nơi anh Phật ở trong tâm trong cuộc sống
Trong nghiệp trong duyên trong chân lý ở hiền
Tùy duyên mà bất biến, bất biến mà tùy duyên
Duyên lành anh gieo vào đời ngày sau sẽ tốt đẹp.

Được biết trong ngày 25-4-2019, một phái đoàn đại diện đảng Việt Tân cùng Luật Sư Nguyễn Văn Đài, một cựu tù nhân lương tâm đã đến Bộ Ngoại Giao Hoà-Lan để tố cáo về việc vi phạm nhân quyền tại Việt Nam cũng như trao cho đại sứ nhân quyền và Bộ Ngoại Giao một hồ sơ vi phạm nhân quyền từ năm 2007 đến năm 2019 dày 774 trang, trong đó nêu lên chi tiết hàng trăm trường hợp bị bắt bớ, tra tấn, giết hại trong các trại tù và đồn công an cộng sản, đồng thời nêu danh những thủ phạm chịu trách nhiệm trong các vụ án này.

Tin Hòa lan

Một Vụ Thanh Trừng Trong Đảng FvD của Thierry Baudet

Từ đầu thế kỷ 21 cho đến nay, chính trường Hòa Lan dường như đã rơi vào một cơn khủng hoảng kinh niên. Chúng ta có thể thấy được điều này qua sự hình thành và lớn mạnh của một số đảng mà nhiều người gọi là những đảng cực hữu, chuyên chống lại các đảng đã hoạt động lâu năm bị kết tội là chỉ biết phục vụ giai cấp thượng lưu (“de elite”), trong khi bỏ rơi tuyệt đại đa số người Hòa Lan thấp cổ bé họng trong xã hội (“gewone Nederlanders”).

Vì phát triển quá nhanh, nên thành phần nhân sự của các đảng tân lập nói trên thường không được hoàn hảo. Như mọi người có lẽ còn nhớ, đảng LPF do ông Pim Fortuyn sáng lập năm 2002 đã lồi cuốn nhiều kẻ thiếu khả năng, khiến cho đảng này đã làm trò cười cho thiên hạ và tan rã không lâu sau khi ông Fortuyn bị thảm sát, tuy nó cũng đã có cơ hội làm một đảng cầm quyền trong một thời gian ngắn.

Để tránh vết xe đổ của LPF, ông Geert Wilders, vào năm 2006, đã rất thận trọng trong việc khai sinh đảng PVV. Thế nhưng chính ông Wilders cũng không hoàn toàn ngăn được những thành phần bất hảo xâm nhập đảng PVV. Đã có vài Dân Biểu Hạ Viện thuộc đảng này bị phát hiện là từng phải mang bản án hình sự, đôi khi khá nghiêm trọng, gây ra không ít rắc rối cho Wilders nói riêng và đảng PVV nói chung.

Những điều không hay xảy ra cho LPF và PVV đã tạo trong giới quan sát chính trị Hòa Lan thói quen dự liệu chuyện lộn xộn trong những đảng vừa mới được thành lập mà đã lớn mạnh rất nhanh.

Trong bài viết trước của mục này, chúng ta đã thấy đảng FvD do ông Thierry Baudet cầm đầu là một đảng tân lập đi lên như điều gặp gió, không khác đảng LPF và PVV trong giai đoạn phối thai vàng son của chúng. Chính điều này đã khiến cho báo chí Hòa Lan chú ý đến một sự bất đồng chính kiến giữa các nhà lãnh đạo đảng này, đưa đến một vụ thanh trừng nội bộ.

Sự việc diễn biến như sau.

Khoảng một tháng kể từ chiến thắng ngoạn mục trong kỳ bầu cử Hội Đồng Tỉnh vào ngày 20 tháng Ba năm 2019, tờ báo NRC Handelsblad đã phỏng vấn ông Henk Otten, một yếu nhân trong đảng FvD. Ông Otten được cho biết là một đồng sáng lập viên của đảng FvD và cũng là thủ quỹ của đảng này. Ông được dự đoán sẽ là người cầm đầu các Thượng Nghị Sĩ thuộc đảng FvD sau khi thành viên của Thượng Viện được thành viên Hội Đồng Tỉnh bỏ phiếu bầu vào tháng Sáu đến đây.

Trong bài phỏng vấn với NRC Handelsblad nói trên, ông Otten chỉ trích khuynh hướng cực hữu hóa của Thierry Baudet, người đang làm lãnh tụ đảng. Vài ngày sau, ông Baudet lại phản công. Trang nhà của đảng FvD tố cáo ông Otten đã phạm tội thụt két trong lúc làm thủ quỹ đảng. Theo lời tố cáo này thì ông Otten đã lấy của quỹ hơn ba mươi ngàn Euro tuy không có lý do chính đáng để làm điều đó. (“FvD betreurt ten zeerste het nieuws omtrent de greep in de kas die Henk Otten heeft gedaan in zijn hoedanigheid als penningmeester.”)

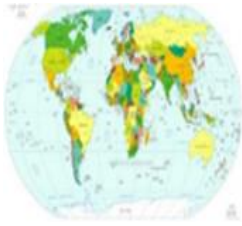
Mặc dù đã có người trong đảng FvD lên tiếng bác bỏ lời tố cáo nói trên, nhưng ông Otten vẫn bị hạ tầng công tác. Ông bị tước chức thủ quỹ và phải rời khỏi ban thường vụ đảng FvD. Ngoài ra, đảng FvD còn loan báo rằng ông Otten cũng sẽ không cầm đầu khối FvD tại Thượng Viện như đã dự định từ trước. Ông chỉ còn được làm một Thượng Nghị Sĩ bình thường mà thôi. Với sự thanh trừng thẳng tay này, ông Baudet dường như đã nhanh chóng dập tắt một sự mâu thuẫn quan điểm hay tranh chấp quyền lực trong hàng ngũ lãnh đạo đảng FvD.

Như thế thì giới quan sát Hòa Lan đã vừa chứng kiến một vụ lộn xộn đầu tiên mà họ vốn cho là khả đoán xảy ra trong đảng FvD. Họ đang chờ xem đảng này còn gặp thử thách nào khác trong tương lai và, có lẽ quan trọng hơn, lãnh tụ đảng Thierry Baudet sẽ giải quyết chúng như thế nào.

06/05/2019

(Ông Năm Chuột tổng hợp các sự kiện và ý kiến lấy từ báo chí, đài phát thanh, đài truyền hình và mạng lưới thông tin toàn cầu.)

Tin Thế giới

[QHT tổng hợp]

RFA: Indonesia đánh đắm tàu cá Việt Nam một tuần sau vụ đụng độ trên biển

Hôm thứ bảy 4/5/2019, các cơ quan chức năng Indonesia bắt đầu đánh chìm hàng chục tàu nước ngoài bị tạm giữ, được cho là để ngăn chặn tình trạng đánh bắt cá bất hợp pháp trong vùng biển của họ, một tuần sau khi một tàu hải quân Indonesia đụng độ với một tàu kiểm ngư Việt Nam tại vùng nước mà hai nước còn đang đàm phán.

Theo hãng tin AFP, các quan chức Indonesia cho biết số lượng tàu bị đánh đắm lên đến 51 tàu bao gồm tàu cá từ Việt Nam, Malaysia và Trung Quốc. Các tàu này sẽ lần lượt bị đánh đắm tại một số địa điểm khác nhau trong hai tuần tới.

"Nếu chúng ta không hành động kiên quyết, họ sẽ còn táo bạo hơn nữa. Tôi tin rằng những va chạm này sẽ trở nên tồi tệ hơn vào một ngày nào đó, điều này sẽ leo thang", Bộ trưởng Thủy sản và Hàng hải Indonesia Susi Pudjiastuti nói. Kể từ khi Tổng thống Joko Widodo nhậm chức vào năm 2014, hàng trăm tàu cá nước ngoài bị bắt đã bị đánh chìm. Theo Bộ Ngư Nghiệp Indonesia, nước này đã đánh đắm tổng cộng 488 tàu cá nước ngoài, trong đó có 276 tàu cá Việt Nam. Việc phá hủy, đánh đắm các tàu cá nước ngoài đã bị đình chỉ trong vài tháng, nhưng bắt đầu lại khi một tàu Kiểm ngư Việt Nam đâm vào tàu hải quân Indonesia để giải cứu các ngư dân bị bắt.

BBC: Bình Nhưỡng phóng hỏa tiễn tầm ngắn thử nghiệm

Bắc Hàn đã thử nghiệm một số hỏa tiễn tầm ngắn, theo các nguồn tin từ Hàn Quốc, trong lúc người phát ngôn Nhà Trắng nói Mỹ biết về hành động này và đang tiếp tục theo dõi.

Các hỏa tiễn đã được phóng từ bán đảo Hodo ở phía đông đất nước, Tham mưu trưởng Liên quân Hàn Quốc cho biết hôm 4/5/2019. Nếu được xác nhận, đây sẽ là vụ phóng hỏa tiễn đầu tiên kể từ khi Bình Nhưỡng thử tên hỏa tiễn đạn đạo xuyên lục địa vào tháng 11/2017. Hồi tháng trước, Bình Nhưỡng cho biết đã thử nghiệm điều được mô tả là "vũ khí dẫn đường chiến thuật" mới. Đó là vụ thử đầu tiên kể từ hội nghị thượng đỉnh tại Việt Nam giữa nhà lãnh đạo Bắc Hàn Kim Jong-un và Tổng thống Mỹ Donald Trump, sự kiện đã kết thúc mà không có thỏa thuận. Tổng thống Trump đã khước từ kí kết vào những gì ông mô tả là một thỏa thuận tồi tệ được ông Kim Jong-un đưa ra tại Hà Nội vào tháng 2/2019. Phóng một hỏa tiễn tầm ngắn sẽ không vi phạm lời hứa của Triều Tiên rằng sẽ không thử hỏa tiễn tầm xa hoặc hạt nhân. Nhưng Bình Nhưỡng dường như đang trở nên thiếu kiên nhẫn với sự nhấn mạnh của Washington rằng các biện pháp trừng phạt kinh tế đầy đủ vẫn còn cho đến khi ông Kim thực hiện các bước nghiêm túc để phá bỏ chương trình vũ khí hạt nhân của mình, theo Laura Bicker của BBC.

RFI: Vụ án Kim Jong Nam: 2 người có liên can sẽ bị sát nhân diệt khẩu?

Ngày 03/05/2019, Đoàn Thị Hương, người duy nhất bị kết án trong vụ ám sát Kim Jong Nam người anh cùng cha khác mẹ của đương kim lãnh đạo Bắc Triều Tiên Kim Jong Un, đã được Malaysia trả tự do và trở về Việt Nam ngay trong ngày.

Cùng với Siti Aisyah, một phụ nữ Indonesia đã được tha bổng vào tháng Ba, Đoàn Thị Hương đã bị đặc vụ Bắc Triều Tiên « lừa » để trực tiếp nhúng tay vào vụ ám sát. Trong bối cảnh chế độ Bình Nhưỡng bị cho là chủ mưu vụ giết Kim Jong Nam nhưng lại thoát tội, một số nhà phân tích cho rằng Bắc Triều Tiên có thể lại ra tay đối với hai nhân chứng này của vụ ám sát. Theo giáo sư Lee Sung Yoon, nhà nghiên cứu về Triều Tiên tại Đại Học Tufts ở Mỹ, nếu hai người này tiết lộ những gì họ đã biết về kế hoạch giết ông Kim Jong Nam thì cuộc sống của họ sẽ gặp nguy hiểm. Theo ghi nhận của South China Morning Post, một nguồn tin từ bộ Ngoại Giao Indonesia đã cho biết là cô Siti Aisyah, ngay sau khi được Malaysia trả tự do hôm 11/3 và về nước, đã được đến một chỗ ở an toàn vì « sự an toàn chung của cô ». Luật sư của Đoàn Thị Hương, ông Hisyam Teh Poh Teik, cho biết công lý sẽ không trọn vẹn ngày nào mà bốn người Bắc Triều Tiên, cũng bị buộc tội giết Kim Jong Nam, nhưng đã trốn khỏi Malaysia ngay sau khi vụ ám sát diễn ra, chưa được tìm thấy và đưa ra trước tòa án. Tuy nhiên, theo ông Bruce Bennett, chuyên gia phân tích quốc phòng quốc tế thuộc trung tâm tham vấn Mỹ Rand Corporation, điều đó có thể không bao giờ xảy ra, vì « hoàn toàn có thể là Kim Jong Un đã thanh trừng họ để thủ tiêu nhân chứng ».

VOA: Mỹ tăng nguy cơ trục xuất đối với thường trú nhân lãnh phúc lợi xã hội

Chính quyền của Tổng thống Trump đang cân nhắc đảo ngược một chính sách lâu nay, tạo điều kiện dễ dàng hơn để trục xuất những thường trú nhân hợp pháp sử dụng các phúc lợi xã hội, một phần trong nỗ lực giới hạn di trú, theo Reuters.

Quy định dự thảo của Bộ Tư pháp mà Reuters xem được mở rộng đáng kể phạm vi một người có thể bị trục xuất dựa trên cơ sở họ dùng phúc lợi xã hội. Hiện nay, những thường trú nhân hợp pháp bị xem là 'gánh nặng xã hội' hoặc chủ yếu dựa vào nhà nước trợ cấp để sinh kế có thể bị trục xuất, nhưng trên thực tế chuyện này ít được

áp dụng. Quy định dự thảo mở rộng định nghĩa về 'gánh nặng' để bao gồm những di dân hưởng các phúc lợi công như lãnh tiền trợ cấp, tem phiếu thực phẩm, được hỗ trợ nhà ở, hay nhận bảo hiểm sức khỏe Medicaid. Dù kế hoạch còn ở bước sơ khai, có thể không trở thành một chính sách chính thức cũng như sẽ vấp phải kiện tụng, nhưng đó là một phần trong các nỗ lực của chính quyền Trump giới hạn di dân hợp pháp và giảm di dân bất hợp pháp tới Mỹ.

Thay đổi chính sách này sẽ ảnh hưởng tới các thường trú nhân vĩnh viễn hay còn gọi là người có thể xanh tại Mỹ, những người được luật cho phép dùng phúc lợi công ngay khi tới Mỹ, ví dụ như người tị nạn. Luật Hoa Kỳ cho phép trục xuất di dân nào trở thành 'gánh nặng xã hội' trong vòng 5 năm tới Mỹ nếu lý do họ cần hỗ trợ có từ trước khi họ vào lãnh thổ Hoa Kỳ, chẳng hạn như họ bị bệnh kinh niên mà không khai báo.

DKN: Nghị sỹ Đức kêu gọi châu Âu lên án chính quyền Trung Quốc về tự do tín ngưỡng

Khi Trung Quốc tiếp tục coi thường quyền tự do tín ngưỡng mà quốc tế bảo vệ, thì sự im lặng của Liên minh châu Âu (EU) về vấn đề này là không ổn, theo ông Thomas Mann, nghị sỹ Đức tại Nghị viện châu Âu, đăng ngày 8/4/2019 trên The Parliament Magazine, tạp chí chuyên đưa tin về Nghị viện châu Âu.

“Trong suốt một năm qua, Trung Quốc đã trải qua sự suy giảm đáng kể về khía cạnh công nhận và đảm bảo quyền tự do tín ngưỡng vốn được quốc tế bảo vệ”, ông Mann viết. “Có nhiều báo cáo về việc hàng triệu công dân Trung Quốc bị cầm tù, bị đuổi khỏi nhà, bị tấn công và thậm chí bị giết hại vì các hoạt động tín ngưỡng của họ.” Nghị sỹ Mann khẳng định “Im lặng không phải là vàng” trong vấn đề tự do tín ngưỡng ở Trung Quốc. Chính phủ Trung Quốc đã sử dụng hàng loạt các chiến thuật đàn áp trực tiếp vượt trên các nguyên tắc đạo đức và pháp lý quốc tế,

Nghị sỹ Thomas Mann cho biết. Một số ví dụ về các chiến thuật này có thể được tìm thấy trong việc hợp pháp hóa những "trại cải tạo" dùng để chuyển hóa những người có đức tin, như các tín đồ Cơ Đốc giáo và Hồi giáo, ép buộc họ ký vào các đơn tuyên bố từ bỏ đức tin của mình. Ông Mann cho biết, Đảng Cộng sản Trung Quốc (ĐCSTQ) còn ra lệnh lục soát nhà dân, tịch thu các sách có nội dung tín ngưỡng hoặc đồ vật tôn giáo, sau đó đem đi tiêu hủy. "Các chính sách chính đồn hoạt động tín ngưỡng của Trung Quốc đã làm ảnh hưởng đến tín ngưỡng tất cả các nhóm thiểu số có đức tin", ông Mann khẳng định. Ông cho biết: "Tuy nhiên, phần tột tệ nhất của mệnh lệnh này là nhắm vào khoảng một triệu người dân tộc Duy Ngô Nhĩ, người Tây Tạng và các học viên Pháp Luân Công hiện đang bị giam giữ trong cái gọi là trại cải tạo giáo dục."

Tin Việt Nam

BBC: Việt Nam bác bỏ lệnh cấm đánh bắt cá của Trung Quốc

Hôm 04/5/2019, tờ Quân đội Nhân dân phiên bản điện tử từ Hà Nội dẫn lời của người phát ngôn Bộ Ngoại giao Việt Nam Lê Thị Thu Hằng hôm thứ Bảy cho hay:

"Việt Nam phản đối và kiên quyết bác bỏ quyết định đơn phương này của phía Trung Quốc. Quy chế này xâm phạm chủ quyền của Việt Nam đối với quần đảo Hoàng Sa, vi phạm các quyền và lợi ích pháp lý của Việt Nam trên các vùng biển của mình, vi phạm luật pháp quốc tế, trong đó có Công ước của Liên hợp quốc về Luật Biển năm 1982, đi ngược lại tinh thần và lời văn của Tuyên bố về cách ứng xử của các bên ở Biển Đông giữa ASEAN và Trung Quốc (DOC), trái với Thỏa thuận về những nguyên tắc cơ bản chỉ đạo giải quyết vấn đề trên biển Việt Nam - Trung Quốc."

Trang mạng VnExpress cùng ngày cho biết thêm chi tiết về lệnh cấm của Trung Quốc: "Bộ Nông

ngiệp Trung Quốc ngày 1/5 thông báo bắt đầu đơn phương thực thi lệnh cấm đánh bắt cá trên Biển Đông kéo dài ba tháng rưỡi trong phạm vi từ 12 độ vĩ Bắc đến vùng biển giao giữa tỉnh Phúc Kiến và Quảng Đông, bao gồm quần đảo Hoàng Sa thuộc chủ quyền Việt Nam, một phần khu vực Vịnh Bắc Bộ và bãi cạn Scarborough. "Trung Quốc ngang nhiên áp dụng lệnh cấm này với ngư dân trong nước và ngư dân nước khác, tuyên bố sẽ tăng cường tàu chấp pháp giám sát hai tới ba lần một ngày để bắt và xử phạt các trường hợp bị coi là vi phạm."

RFA: Nhiều người Việt quan tâm cuộc nổi dậy tại Venezuela

Đất nước Venezuela từ năm 2010 phải trải qua giai đoạn khủng hoảng kinh tế- xã hội dưới sự lãnh đạo của hai tổng thống Hugo Chavez đã qua đời và người đương nhiệm Nicolás Maduro. Tình trạng tội ác tràn lan, siêu lạm phát và thiếu hụt nhu yếu phẩm trầm trọng dẫn đến bất mãn của người dân đối với chính phủ. Vào năm 2015, lần đầu tiên kể từ năm 1999 phe đối lập đã được bầu và chiếm đa số trong Quốc hội. Tuy nhiên, trong cuộc bầu cử tháng 5 năm 2018, Tổng thống đương nhiệm Nicolás Maduro đã tái đắc cử với nhiều hiện tượng bất thường, gây nghi ngờ rằng cuộc bầu cử là không hợp lệ.

Đỉnh điểm là vào trung tuần tháng 1 năm 2019, Tổng thống tái đắc cử Nicolás Maduro bị các tổ chức và chính phủ một số nước phản đối. Khi đó Quốc hội Venezuela thống nhất để chính trị gia Juan Guaidó làm Tổng thống lâm thời và lãnh đạo các cuộc biểu tình phản đối cuộc bầu cử của Maduro. Venezuela có thể nói là trường hợp tiêu biểu nhất của các quốc gia theo chủ nghĩa xã hội đã lâm vào bế tắc toàn diện, khủng hoảng toàn diện và nhận hậu quả kinh khủng đến mức toàn diện như ngày nay. Trước Venezuela chưa có trường hợp nào khủng hoảng kinh khủng đến mức như vậy, với mức lạm phát lên đến hàng triệu % một năm, gây khủng hoảng xã hội, kinh tế, chính trị... tan nát đất nước. Có một lượng người Việt Nam rất đông quan tâm đến

Venezuela khủng hoảng và sụp đổ vì có sự tương đồng về chủ nghĩa xã hội giữa Venezuela từ thời Hugo Chavez đến Maduro với các chớp bu cộng sản ở Việt Nam. Nhiều người dân Việt Nam coi sự đồng cảm đó là sự phản bội trên lưng dân tộc, trên lưng nhân dân. Vì sự đồng cảm đó là sự đánh đổi lợi ích của cả dân tộc để đổi lấy lợi ích cho một nhóm giai cấp, là nhóm giai cấp đặc quyền đặc trị, thành thử người dân Việt Nam quan tâm nhiều hơn hẳn tới vấn đề Venezuela.

RFI: Việt Nam Quốc tang: Ông Trọng “biến mất”, “tranh đoạt quyền lực” bắt đầu ?

Điều gây chú ý nhất trong lễ Quốc tang tướng Lê Đức Anh, nguyên chủ tịch nước Việt Nam, hôm 03/05/2019, là sự vắng mặt của lãnh đạo Việt Nam Nguyễn Phú Trọng. Điểm đáng chú ý nhất trong lễ tang này, đó là không phải sự quan tâm đối với người đã chết, mà là sự hiện diện hay không của người còn sống - ông kiêm hai chức, tổng bí thư và chủ tịch Nước Nguyễn Phú Trọng.

Điều đặc biệt nhất trong lần này ông Nguyễn Phú Trọng đã không xuất hiện, mặc dù trước đó khoảng một tuần, bộ Ngoại Giao đã chính thức thông báo là ông Nguyễn Phú Trọng sẽ làm trưởng ban Tang lễ. Và sau đó, chủ tịch Quốc Hội là Nguyễn Thị Kim Ngân cũng thông báo là sức khỏe của đồng chí tổng bí thư, chủ tịch Nước đang hồi phục nhanh chóng. đã hơn nửa tháng, từ khi ông Trọng bị một biến cố về sức khỏe ở Kiên Giang, nơi được gọi là « căn cứ địa cách mạng » của gia tộc Nguyễn Tấn Dũng, đã không có bất kỳ hình ảnh nào của ông Trọng. Mặc dù, báo chí, báo Đảng, hệ thống tuyên giáo vẫn ra rả đưa tin về chuyện ông Trọng, hôm nay gửi thư, điện chúc mừng giới lãnh đạo Bắc Triều Tiên, ngày mai gửi thư điện mừng đến một số quốc gia khác. Thậm chí là kể cả hình ảnh ông Trọng ngồi trên giường bệnh cũng không có nổi. Điều đó cho thấy là vấn đề sức khỏe của ông Trọng không thể là vấn đề nhỏ, mà là vấn đề rất lớn. Bây giờ có đến hai ghế (bị khuyết), chứ

không phải một, là tổng bí thư và chủ tịch Nước. Khoảng trống quyền lực càng lớn thì chỗ trống càng sâu, và nước chảy càng mạnh. Có nghĩa là sẽ dâng lên một làn sóng, các quan chức cấp dưới của Nguyễn Phú Trọng, nổi lên để tranh đoạt quyền lực với nhau. Đang diễn ra một làn sóng ngầm, phân chia lại quyền lực. Giữa ba khối, khối Đảng, khối hành pháp và khối lập pháp.

VOA: Bạch Hồng Quyền: ‘Nguy hiểm khiến tôi đặt chân đến Canada sớm hơn dự định’

Trả lời phỏng vấn của VOA ngay sau khi đặt chân đến phi trường International Pearson Airport ở Toronto, Canada, vào sáng 3/5, nhà hoạt động môi trường Bạch Hồng Quyền cho biết cuộc sống của ông không ngừng gặp nguy hiểm trong thời gian chờ đợi để đi tị nạn tại Canada, thậm chí ngay cả lúc ông đã vào trong IDC (Trung tâm giam giữ di trú Thái Lan).

Ông Bạch Hồng Quyền nói: “Sau lần trả lời phỏng vấn lần cuối cùng của VOA, cuộc sống của tôi thực sự rất khó khăn. Tôi luôn phải chuyển nhà để tránh sự truy bắt cũng như việc tìm kiếm gắt gao của an ninh Việt Nam và một số cảnh sát bị tha hóa tại Thái Lan. Tôi phải xa gia đình, sống chui lủi để làm sao không bị bắt để có thể an toàn...”

Blogger Bạch Hồng Quyền là người đã thực hiện việc đưa thông tin và giúp đỡ những người dân bị ảnh hưởng bởi thảm họa môi trường biển do công ty Formosa gây ra tại Việt Nam vào năm 2016. Sau khi bị công an tỉnh Hà Tĩnh ra lệnh truy nã về tội “Gây rối trật tự công cộng” khi tham gia biểu tình cùng với nhiều người dân hai xã Thạch Bằng, Thạch Kim, đến UBND Lộc Hà vào ngày 3/4/2017, ông đã trốn sang Bangkok, Thái Lan, từ tháng 5 năm 2017. Ông là một trong số 50 người được tổ chức VOICE và VOICE Canada chọn bảo trợ theo chương trình tị nạn của chính phủ Canada.

QHT (tổng hợp)

Đại Lễ Mừng Phục Sinh 2019

Vinkeveen ngày 21/4/2019 ,Trong niềm tin yêu vào đấng Kitô Phục Sinh, cộng đoàn công giáo, giáo xứ Nữ Vương các Thánh tử Đạo Việt Nam tại Hòa Lan các giáo hữu từ khắp các xóm làng , thành phố đã tụ về cùng long trọng mừng thánh lễ Phục Sinh .Thánh lễ đồng tế có Đức ông Phê-rô Trần Văn Hòa, Lm Tạ Kim Thanh Bình và Lm Nguyễn Văn Thông. Qua bài giảng của Đức ông đã chia sẻ tin mừng “ Hãy tín thác niềm cậy trông vào Thiên chúa, vì Ngài là ánh sáng và là đấng ban sự sống Alleluia Alleluia Alleluia,

Linh mục Phao Lô Phạm Đình Hiện chánh xứ làm chủ tế đã chúc lành và cầu mong cộng đoàn luôn luôn chia sẻ tình yêu thương và gắng bó với nhau trong tinh thần một đoàn chiên cùng với một Chúa chiên.

Sau thánh lễ mọi người vui vẻ dùng ẩm thực và nước uống do các ACE thiện nguyện phục vụ nhằm giúp đỡ cho giáo xứ gây quỹ.

VNNS tường thuật,

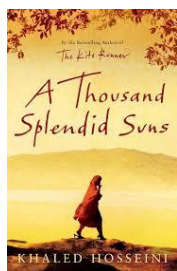

Ca đoàn Thánh Linh

Ánh sáng Phục Sinh

Truyện

Nghàn ánh dương rực rỡ

Khaled Hosseini

Trúc Hà dịch

Chương 41

Mùa hè năm 2000, trận hạn hán bước vào năm thứ ba và tệ nhất.

Ở vùng Helmand, Zabol và Kandahar, xóm làng biến thành từng đàn dân du mục, luôn di chuyển đi tìm nước và đồng xanh cho gia súc. Khi không tìm được cả hai, khi dê, trâu và bò của họ chết dần hết, họ kéo về thủ đô Kabul. Họ kéo nhau về sống trên sườn đồi Kareh-Ariana trong những khu ổ chuột tạm bợ, chen chúc trong những túp lều có khi mười lăm hay hai mươi người.

Đó cũng là mùa hè của phim Titanic, mùa hè Mariam và Aziza ôm nhau lẫn lộn khúc khích cười và Aziza nhất định đòi làm Jack.

“Nhỏ chút, Aziza.”

“Jack! Di Mariam gọi con là Jack đi. Gọi đi. Jack!”

“Ba sẽ nổi giận nếu con làm ông thức dậy.”

“Jack! Và di là Rose.”

Kết thúc với cảnh Mariam nằm ngửa ra, chịu đau hàng và tiếp tục chịu làm Rose. “Được rồi, con làm Jack,” Mariam đành chấp nhận. “Con chết trẻ, còn di sống đến già.”

“Đúng, nhưng con chết anh hùng,” Aziza nói, “trong khi di, Rose, di suốt đời sống đau khổ tưởng nhớ đến con.”

Rồi dạng chân qua ngực của Mariam, Aziza tuyên bố, “Bây giờ mình phải hôn nhau!” Mariam quây quả đầu không chịu, trong khi Aziza thích thú với hành vi xấu của mình nên khúc khích cười. Có đôi khi Zalmai cũng lửng lơ đến coi. Hỏi, còn mình là gì.

“Em có thể làm tăng băng trôi,” Aziza bảo.

Hè đó, Kabul bị cơn sốt Titanic. Dân chúng đưa lậu từ Pakistan vô những ấn bản lậu của phim này – đôi khi dấu trong đồ lót của họ. Sau giờ giới nghiêm, mọi người khóa cửa, tắt đèn, vắn âm thanh nhỏ xuống và nhỏ lệ cho Jack và Rose và hành khách trên con tàu định mệnh. Nếu có điện, Mariam, Laila và hai đứa nhỏ cũng xem. Cả chục lần hơn, trong đêm khuya, họ tắt hết đèn trong nhà và dùng mền che hết cửa sổ rồi đào cái truyền hình đem lên từ sau nhà kho.

Ven sông Kabul, mấy người bán hàng đã dời chỗ ngồi vô lòng sông khô cạn. Chẳng mấy chốc, người ta có thể mua thậm hiệu Titanic, quần áo

Titanic đựng trong mấy xe cút kít. Có cả thuốc xức nách Titanic, kem đánh răng Titanic, dầu thơm Titanic, bánh rế Titanic, và cả áo dài Titanic. Một người ăn xin theo khách rất dai bắt đầu tự gọi mình là “Ăn xin Titanic.”

“Thành phố Titanic” ra đời.

Tại bán nhạc, người ta nói. Không, tại biển. Sự sang trọng. Con tàu.

Tại tinh dục, người ta thăm thì.

Leo, Aziza ngưng ngưng nói. Tất cả tại vì Leo.

“Ai cũng muốn Jack,” Laila nói với Mariam.

“Đúng rồi. Ai cũng muốn được Jack giải cứu khỏi thảm họa. Nhưng làm gì có Jack. Jack có trở lại đâu. Jack chết rồi.”

Thế rồi cuối mùa hè năm đó, một người bán vải ngủ thiếp đi mà quên dập tắt đèn thuốc. Anh ta sống sót nhưng tiệm vải của anh không thoát được trận hỏa hoạn. Ngọn lửa cũng nuốt luôn tiệm vải kế bên, tiệm quần áo cũ, tiệm bàn ghế, tiệm bánh.

Về sau, người ta nói nếu gió thổi về hướng Đông thay vì hướng Tây, tiệm của Rasheed, nằm ở góc cuối dãy phố, có thể đã thoát.

Họ bán hết đồ đạc. Đầu tiên đồ của Mariam, sau đó của Laila, quần áo của Aziza hồi còn bé, mấy món đồ chơi ít ỏi Laila đã nài nỉ Rasheed mua cho Aziza. Con bé theo dõi mọi chuyện với cặp mắt ngoan ngoãn. Cái đồng hồ của Rasheed cũng bị bán, cả cái ra-dô cũ, cặp cà-vạt, giày và chiếc nhẫn cưới của y. Ghế sa-lông, bàn, thảm và mấy cái ghế cũng bay theo. Zalmai giận dữ lúc Rasheed bán cái truyền hình.

Sau trận cháy, Rasheed có mặt ở nhà hầu như mỗi ngày. Y tát Aziza, y đá Mariam, y quăng ném đồ đạc. Y bới tìm lỗi ở Laila, chê cô hôi, chê cách ăn mặc, cách chải tóc, răng cô vàng.

“Cô sao vậy?” y nói. “Tôi lấy một người đẹp mà bây giờ phải gánh một mụ phù thủy già. Cô đã từ từ biến thành mụ Mariam.”

Y bị đuổi việc tiệm thịt nướng gần công trường Haji Yaghoub vì y xô xát với một người khách. Người khách phàn nàn Rasheed đã thô bạo ném bánh mì lên bàn. Lời qua tiếng lại. Rasheed gọi khách là tên Thỏ-mặt-khỉ. Súng rút ra. Que sắt nướng thịt chĩa lại. Theo lời kể của Rasheed, y chỉ cầm que sắt thôi. Mariam không tin.

Bị nhà hàng ở Taimani sa thải vì khách khiếu nại bắt chờ lâu, Rasheed bảo tại đầu bếp chậm và lười.

“Chớ không phải ông ra ngoài sau ngủ trưa,” Laila bảo.

“Đừng chọc ổng, Laila,” Mariam nói.

“Mày coi chừng đó,” y nói.

“Chắc vậy hoặc là hút thuốc.”

“Tao thề.”

“Làm gì rồi cũng lòi đuôi.”

Thế là Rasheed nhào tới Laila, thoi tới tấp lên ngực, lên đầu, lên bụng Laila, giật tóc, ném cô vô tường. Aziza thét lên, kéo áo Rasheed. Zalmai cũng hét to, cố gắng kéo Rasheed ra khỏi mẹ nó. Rasheed xô mấy đứa nhỏ qua một bên, đẩy Laila xuống đất và bắt đầu đá vô người cô. Mariam nhào tới che cho Laila. Rasheed vẫn tiếp tục đá, bây giờ đá Mariam, miệng y sùi bọt, mắt đầy sát khí, đá cho đến khi không còn sức.

“Tao thề. Có bữa mày sẽ khiến tao giết mày chết luôn, Laila,” y hỏn hỏn nói. Rồi lao ra khỏi nhà.

Khi tiền đã cạn, cái đói chụp xuống đời sống của họ. Mariam kinh ngạc nhận ra một điều, làm sao để giảm cái đói đã nhanh chóng trở thành điểm quan trọng nhất trong cuộc sống của họ. Cơm, chỉ cần gạo trắng nấu lên, không cần thịt hay nước sốt, giờ là một bữa thịnh soạn hiếm có. Đáng ngại là họ ngày càng bỏ bữa ăn thường xuyên hơn. Đôi khi Rasheed mang về một hộp cá mè và bánh mì khô tới giòn bẻ vụn ăn như mặt cưa. Có khi một túi táo y đánh cắp được, mặc dù có thể bị bắt và cưa tay. Trong tiệm tạp hóa, y thận trọng lấy bỏ túi hộp bánh xếp có nhãn, về nhà họ chia làm năm phần và Zalmai được phần lớn nhất. Họ ăn củ cải sống rắc muối. Bữa ăn tối là rau sà- lách héo và chuối thâm đen. Chết đói bỗng nhiên trở thành một mối đe dọa rõ ràng. Có người chọn không chờ tới lúc đó. Mariam nghe nói có một góa phụ trong xóm đã giã nhuyễn bánh mì khô, trộn thuốc chuột rồi cho cả bầy đứa con ăn. Phần lớn nhất bà dành lại cho mình.

Be sườn của Aziza bắt đầu lòi ra và lớp mỡ trên gò má con bé đã biến mất. Bắp chân nó ốm teo, màu da như nước trà đảo. Khi bế nó lên, Mariam thấy xương hông của nó chọc ra dưới lớp da căng. Zalmai nằm lây lất, mắt lờ đờ lim dim, hoặc nó nằm trong lòng ba nó, mềm nhũn như miếng giẻ. Nếu còn sức, nó khóc cho tới khi ngủ, nhưng giấc ngủ của nó không yên. Mỗi khi đứng dậy, từng đốm trắng nhảy múa trước mắt Mariam. Đầu Mariam quay mòng, tai luôn luôn ù. Mariam nhớ thầy Mullah Faizullah nói thế này về cái đói khi mùa Ramadan bắt đầu: Người khổ còn ngủ được chứ người đói thì không.

“Các con em sẽ chết thôi,” Laila nói. “Ngay trước mắt em.”

“Không,” Mariam bảo. “Chị không để xảy ra đâu. Mọi sự rồi sẽ ổn, Laila ạ. Chị biết phải làm gì.”

Một ngày nóng cháy da, Mariam thay áo dài trùm kín và cùng với Rasheed đi bộ đến khách sạn Intercontinental. Vé xe buýt giờ là một xa xỉ không trả nổi, nên Mariam đã kiệt sức lúc hai người leo đến đỉnh đồi. Trong lúc xuống dốc,

Mariam bị nhiều cơn chóng mặt, và hai lần đã phải dừng lại, chờ qua cơn.

Đến cửa khách sạn, Rasheed ôm chào một trong những tên gác cửa mặc đồ đồ, đội mũ lưỡi trai. Hai người nói chuyện có vẻ thân thiện, bàn tay Rasheed đặt lên khuỷu tay tên gác cửa. Có một lúc Rasheed ra dấu về phía Mariam và cả hai nhìn nhanh về phía nàng. Mariam thấy tên gác cửa trông hơi quen.

Lúc y đi vô trong, Mariam và Rasheed chờ bên ngoài. Từ địa điểm thuận lợi này, Mariam nhìn thấy Viện Đại Học Bách Khoa, và xa hơn, quận Khair Khana cổ và con đường đi Mazar. Về phía Nam, nàng có thể thấy lò bánh mì Silo bỏ hoang từ lâu, với mặt tiền màu vàng nhạt lốm lổ ổ đạn pháo kích. Xa hơn nữa về phía Nam, nàng nhận ra được tàn tích của Cung điện Darulaman, nơi nhiều năm về trước Rasheed đã dẫn nàng ra đây pic-nic. Kỷ niệm về ngày hôm đó là một vết tích thuộc về một quá khứ hình như không phải của nàng.

Mariam tập trung tư tưởng vô những điều này, những địa danh này, sợ mình sẽ mất bình tĩnh nếu để tâm trí đi lan man.

Cứ vài phút lại có xe jeep và xe taxi đỗ lại trước cửa khách sạn. Mấy tên gác cửa vội ra đón khách, toàn đàn ông, mang vũ khí, râu quai nón, khăn quấn đầu, người nào cũng xuống xe với vẻ mặt tự tin và hù dọa. Mariam bắt được vài mẩu đối thoại trước khi họ biến mất sau cánh cửa khách sạn. Nàng nghe có tiếng A Phú Hãn và tiếng Ba Tư, nhưng cũng có tiếng Urdu và Ả Rập nữa.

“Chủ thực sự của mình đây,” Rasheed nhỏ giọng bảo. “Dân Hồi Giáo của Pakistan và Ả Rập. Taliban chỉ là những con rối, đây mới là những chủ ông lớn và A Phú Hãn là sân chơi của họ.” Rasheed nói y nghe tin đồn Taliban cho phép đám người này dựng những trại bí mật khắp nước, ở đó họ đào tạo thanh niên trẻ trở thành những kẻ mang bom tự sát và những kháng chiến quân Hồi Giáo.

“Sao lâu quá vậy?” Mariam hỏi. Rasheed nhỏ nước bọt và đá đất phủ lên.

Một tiếng đồng hồ sau, Mariam và Rasheed được theo tên gác cửa đi vô trong. Lúc họ được dẫn đi ngang đại sảnh mát rượi, gót giày của họ vang lên trên nền gạch. Mariam nhìn thấy hai người đàn ông ngồi trên ghế da, súng trường và bàn nước đặt ở giữa, nhâm nhi trà đen và một đĩa bánh cam ngào đường. Nàng nghĩ đến Aziza mê bánh cam, và phải cố gắng quay đi.

Tên gác cửa dẫn họ ra ngoài ban-công. Y lấy trong túi ra một cái điện thoại nhỏ không giây, màu đen và một mẩu giấy với những con số

ngụch ngoạc trên đó. Y nói đó là điện thoại của xếp y.

"Tôi xin cho anh được năm phút," y bảo. "Không được lâu hơn."

"Cám ơn," Rasheed nói. "Tôi sẽ không quên ơn anh."

Tên gác cửa gật đầu và bỏ đi. Rasheed bấm số. Y đưa điện thoại cho Mariam.

Tai nghe tiếng điện thoại reo mà tâm trí Mariam lảng đãng. Lảng đãng nhớ lại lần cuối cùng nàng nhìn thấy ông Jalil, mười ba năm về trước, vào mùa xuân năm 1987. Ông đứng ngoài đường, trước nhà nàng, chống gậy, cạnh chiếc xe Benz màu xanh mang bảng số Herat, với đường sọc trắng chia đôi mui, cốp và thùng xe. Ông đã đứng đó hàng giờ, đợi nàng ra, lâu lâu gọi tên nàng, như đã có lần nàng đứng trước nhà ông gọi tên ông vậy. Mariam chỉ hé màn có một lần và thoáng nhìn thấy ông. Chỉ một thoáng, nhưng cũng đủ để thấy tóc ông đã bạc trắng, lưng ông đã hơi còng. Ông vẫn đeo kính và cà -vạt đỏ, khăn tay trắng tam giác vắt trên túi áo như thường lệ.

Nhưng điều rõ nhất là ông đã ốm đi, ốm đi nhiều hơn trong trí nhớ của Mariam, cái áo vét xệ hẳn xuống vai ông, ống quần dài thòng qua khỏi mắt cá.

Ông Jalil cũng nhìn thấy nàng, dù chỉ một khoảnh khắc ngắn. Ánh mắt họ chạm nhau qua khe hở của cái màn, như đã có lần chạm nhau nhiều năm trước qua khe hở của một cái màn khác. Nhưng lúc đó, Mariam đã vội đóng màn lại. Nàng đã ngồi yên trên giường, chờ ông đi.

Giờ Mariam nhớ lại bức thư ông Jalil đã cuối cùng để lại nơi cửa nhà nàng. Nàng đã giữ bức thư đó mấy bữa dưới gối của nàng, lâu lâu lại cầm lên, lật qua lật lại. Cuối cùng nàng đã cất vụn lá thư không mở.

Và bây giờ, sau bao nhiêu năm, chính nàng đang gọi cho ông.

Giờ Mariam hối hận vì sự tự ái điên rồ và trẻ con của mình. Nàng ước phải chi đã cho ông vô nhà. Có hại không nếu lúc đó nàng cho ông vô nhà, ngồi với ông, cho ông nói những điều ông muốn gặp nàng để nói? Ông là cha của nàng. Ông không phải là người cha tốt, đúng vậy, nhưng những lỗi lầm của ông bây giờ thật quá thường, quá dễ tha thứ so với tánh hiểm độc của Rasheed hay sự hung hăng và bạo lực nàng đã thấy người ta đối xử với nhau.

Mariam ước phải chi nàng đã không tiêu hủy bức thư của ông Jalil.

Giọng nói trầm trầm của một người đàn ông trong tai Mariam cho nàng biết đang nói chuyện với văn phòng thị trưởng ở Herat.

Mariam háng giọng. "Chào ông, tôi tìm một người hiện sống tại Herat. Hay có thể đã sống ở đây nhiều năm trước. Tên ông ta là Jalil Khan. Ông ấy sống ở khu Shar-e-Nan và là chủ rạp chiếu bóng. Ông có biết ông ấy hiện ở đâu không?"

Sự bực bội nghe rõ trong giọng nói của người đàn ông. "Có vậy mà gọi cho văn phòng thị trưởng hả?"

Mariam nói nàng không biết phải gọi ai khác. "Xin ông thứ lỗi cho tôi. Tôi biết ông có nhiều việc quan trọng phải làm, tuy nhiên đây là vấn đề sống chết, vì một câu hỏi sống chết nên tôi mới gọi."

"Tôi không biết ông đó. Rạp hát đóng cửa lâu rồi."

"Có thể một người nào đó có biết ông ta, một người nào đó -."

"Không có ai hết."

Mariam nhắm mắt lại. "Xin ông cố gắng giúp. Việc này có liên quan đến trẻ con. Trẻ nhỏ."

Một tiếng thở dài.

"Có thể có ai ở đó -"

"Có người gác cổng. Tôi nghĩ có lẽ y sống ở đây cả đời."

"Vâng, nhờ ông hỏi ông ấy dùm."

"Ngày mai gọi lại đi."

Mariam nói không được. "Tôi chỉ được phép sử dụng điện thoại này năm phút thôi. Tôi không -"

Một tiếng cách bên kia đầu giây và Mariam nghĩ người đàn ông kia đã gác máy. Nhưng nàng nghe có tiếng chân bước và tiếng nói, tiếng còi xe xa xa, cùng với tiếng máy vo vo ngắt quãng bởi những tiếng kít, có thể của quạt máy điện. Nàng chuyển điện thoại qua tai kia, và nhắm mắt lại.

Mariam hình dung ông Jalil đang mỉm cười đưa tay vô túi.

Thế à. Dĩ nhiên. Được. Đây này. Chẳng cần thắc mắc...

Một mặt dây chuyền hình chiếc lá, những đồng xu tí hon khắc hình trăng sao lủng lẳng trên đó.

Đeo thử đi, Mariam con cưng.

Cha thấy sao?

Cha thấy con giống như nữ hoàng.

Mấy phút trôi qua. Rồi tiếng chân, tiếng kót két, và tiếng cách.

"Y có biết ông ta."

"Thật sao?"

"Y nói vậy."

"Ông Jalil ở đâu?" Mariam hỏi. "Y có biết Jalil Khan hiện ở đâu không?"

Một khoảng im lặng. "Y nói ông ta chết lâu rồi, hồi 1987."

Bụng Mariam thắt lại. Dĩ nhiên Mariam có nghĩ tới điều có thể xảy ra này. Ông Jalil bây giờ chắc khoảng 75 hay gần 80, nhưng mà...

1987.

Vậy là lúc đó ông sắp chết. Ông lái xe từ Herat lên để nói lời vĩnh biệt.

Mariam tiến ra phía bìa ban-công. Từ đó nhìn xuống, nàng có thể thấy cái hồ bơi, xưa có thời nổi tiếng, nay trống rỗng và bẩn thỉu, lóm chổm lỗ đạn và gạch mục nát, và cái sân ten-nít hoang tàn, lưới rách nát nằm im lìm giữa sân như da rắn lột.

“Tôi phải đi đây,” giọng bên kia nói.

“Xin lỗi đã làm phiền ông,” Mariam nói, khóc thầm trong điện thoại. Nàng thấy ông Jalil vẫy tay với nàng, ông bước từng viên đá để qua suối, túi căng phồng những món quà. Bao nhiêu lần nàng đã nín thở chờ ông, đã xin Chúa ban cho nàng thêm thời gian bên ông.

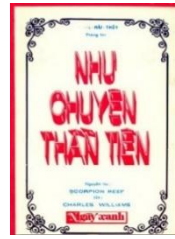
“Cám ơn ông,” Mariam cất tiếng, nhưng bên kia đầu giây người đàn ông đã gác máy.

Rasheed đang nhìn nàng. Mariam lắc đầu.

“Vô dụng,” y nói và giật cái điện thoại. “Cha nào con nấy.”

Trên đường ra, ngang qua đại sảnh, Rasheed đi nhanh đến chiếc bàn nước, giờ đã bỏ trống, và lấy cái bánh cam cuối cùng bỏ vô túi. Y đem về nhà, đưa cho Zalmai. **(còn tiếp)**

Như Chuyện Thần Tiên

Nguyên tác : The Scorpion Reef

Hoàng Hải Thủy

Chương 3

Diễm Lan thốt ra một tiếng thở nhẹ như để trút nỗi lo âu hồi hộp chứa đựng trong ngực nàng. Chúng tôi đi về phía chiếc Falcon và lần này tôi nhường tay lái lại cho nàng. Tôi cần tỉnh trí để suy nghĩ. Tổng kết lại những gì nàng đã nói với tôi, thật ra tôi vẫn chưa được biết gì nhiều về vợ chồng nàng.

Nàng mở máy xe và tôi đốt một điếu thuốc lá khác. Tôi thấy rằng tôi chỉ xuôi lòng chấp nhận lao đầu vào vụ này bởi vì tôi có cơ hội làm chủ một du thuyền. Nhưng muốn làm một việc mà có thể được hay không là một việc khác. Người Pha Lãng Sa có câu : “Vouloir c'est pouvoir” thật đấy nhưng mà cái “vouloir” đó của họ là một “vouloir” có điều kiện “Vouloir” khổ hạnh, chịu đựng, tự học dành dụm để rồi sau chừng hai, ba mươi năm khi kẻ muốn đã già cỗi để, già cúp hình thiếc có thể trở thành giàu có, thành công, đồ đạt chứ không phải là cái “vouloir” muốn gì cũng “pouvoir” ráo trội. Tôi muốn làm chủ nhân một chiếc du thuyền trôi lênh đênh trên biển cả, trên thuyền có rượu, có đàn bà thơm như mít, bùi như sầu riêng, vừa chua vừa ngọt như ô mai mơ Bắc Việt, nhưng kết cuộc có thể là tôi vào nghỉ mát chừng mười năm trong Lầu Bát Giác đại lộ Chí Hoà, hoặc ngày ngày theo Mét Dzu mặc bà ba, ngáp pip đi câu cá mập ở hải đảo Côn Sơn bốn mùa gió lộng.

Khi xe đã chạy xa hồ và chúng tôi im lặng chừng 15 phút, tôi mới hỏi:

- Diễm Lan...

- Anh bảo chi ?

Tôi định hỏi nàng rõ hơn về chồng nàng về tai nạn rớt phi cơ. Phi cơ đó là phi cơ nào ? Phi cơ quân sự hay là phi cơ tư ? Có những ai chết rong phi cơ đó ? Nhưng hỏi này, tiếng “ạ” ngoan của nàng làm cho tôi xúc động, bàng hoàng, tiếng hỏi lại “Anh bảo chi” của nàng bây giờ lại làm cho tôi xúc động, âm thanh của tiếng “Anh bảo chi” cho tôi cảm giác như nàng có thể và sẵn sàng nói tiếp: “... Anh bảo em nhảy từ tầng thứ 12 lầu Caravelle xuống đường Tự Do ư ? Tưởng chuyện gì khó làm... Anh bảo chi ?” Tôi hỏi nàng cái câu mà trước đó một giây, tôi không hề nghĩ đến chuyện hỏi :

NGÀY SAU MƠ ƯỚC

Trương Phong Ba

*Cuộc đời không biết ngày sau sẽ ra sao
Nhưng hôm nay được em yêu anh thực sự là
người đàn ông hạnh phúc*

*Có hình bóng của em trong lồng ngực
Là con tim vui nhộn đập rộn ràng lên*

*Em là người đàn bà anh không thể quên
Tình yêu của em sưởi lòng anh ấm lại
Cho anh mơ muôn ngày sau mãi mãi
Ở bên nhau xây giấc mộng vàng*

*Chúng mình nhìn những mùa sang
Mùa hạ vương vương thương nhớ
Mùa thu hồn nhiên đến bờ ngõ
Mùa đông xao xác bên trời*

*Mùa xuân ngàn hoa nở thắm tươi
Lối về quê hương rộn ràng mơ ước
Giữa đất trời anh linh non nước
Vang vọng tiếng gọi ngàn năm*

- Diễm Lan là người gì ?
- Là... người đàn bà Kam Pu Chia.
- Là người Việt Nam thì đã đành rồi, tôi muốn hỏi Diễm Lan là người Trung, người Nam hay là người Bắc ?

Thấy tôi bực bội vì bị đùa, nàng nín cười để nói:
- Diễm Lan là... một nửa Trung, một nửa Bắc. Má của Lan là người Huế, ba của Lan là người Nam Định. Ba Lan là công chức vào làm việc ở Huế lấy má Lan và sinh ra Lan

Tôi nghĩ thầm : Thảo nào. Đàn bà Huế là đàn bà đa tình nhất Đông Dương, đàn bà Bắc là đàn bà tế nhị nhất thế giới. Khi hai tinh hoa của hai thứ siêu phẩm ấy kết hợp lại làm một đám chắc không một anh đàn ông nào trên thế giới này thoát được. Đây là lần thứ nhất kể từ phút gặp nhau, tôi hỏi riêng về nàng.

Nàng cũng không tránh được sự tò mò thông lệ của đàn bà:

- Bảo Lan là Bắc Kỳ cũng được, bảo Lan là gái Huế cũng đúng. Anh thấy Lan.. thế nào ?
- Lan có vẻ Bắc Kỳ nhiều hơn, Lan nói tiếng Bắc...

- Nếu chỉ căn cứ trên tiếng nói thì sai, Lan có thể nói tiếng Huế...

Nàng thốt ra một câu tiếng Huế, tiếng líu lo như chim. Tôi không thạo lắm về ngôn ngữ, tôi không có tài bắt chước tiếng nói và cả một câu nói dài đó của nàng, tôi không nghe ra được tiếng nào. Tôi nhớ lại một lần vào chợ Đông Ba, tôi gặp hai bà già lớn tiếng nói với nhau và tôi cố ý đứng nghe tới mười phút mà không hiểu hai bà nói gì. Như tôi nghe hai người nói tiếng ngoại quốc.

- Lan đã sống ở Hà Nội bao giờ chưa ?

- Lan được ra Bắc một lần hồi Lan còn nhỏ. Lan 10 tuổi. Lan có được ở Hà Nội chừng ba tháng, nhưng tiếc quá hồi ấy Lan hãy còn quá nhỏ nên chẳng nhớ được gì. Bây giờ khi biết là Hà Nội đẹp muốn về thì hết còn về được. Chắc anh biết nhiều về Hà Nội lắm ?

Người đàn bà Bắc Việt tế nhị trong nàng vừa hỏi tôi câu đó. Nàng không hỏi tôi có sống nhiều ở Hà Nội hay không, nàng mặc nhiên coi tôi là thanh niên Hà Nội vậy.

- Tôi cũng không biết gì nhiều lắm về Hà Nội. Vì năm tôi 20 tuổi, tôi phải rời Hà Nội rồi. Phải là những đã ít nhất là 40 tuổi năm 1954, và phải ăn chơi, phải có tiền nữa, mới có thể nói là biết nhiều về Hà Nội.

Tôi im lặng. Tôi muốn nói với nàng về Hà Nội nhưng lại ngại không thích với không khí mới gặp và âm mưu giữa tôi và nàng. Tôi im lặng vì một mộng mơ của tôi lại đến ám ảnh tôi. Tôi mơ có một ngày nào đưa người đàn bà tôi yêu trở về Hà Nội, tôi tưởng tượng giây phút tôi đứng với nàng bên Hồ Gươm nước xanh dưới bầu trời mùa thu mây trắng, nói với nàng đây là con

đường năm xưa anh đã đi. Đây trước kia là bến xe điện. Mọi đường xe điện đều về đây cả Hà Đông, Bạch Mai, Yên Phụ... Căn nhà kia trước kia là rạp xi-nê Philharmonique. Nhà Thủy Tạ. Bên kia đường là quán bà Béo. Chỗ này có chú Tàu bán thịt bò khô ngon nhất thế giới. Chú Tàu này là thủy tổ ngành thịt bò khô ở Việt Nam... Giấc mơ của tôi có từ lâu lắm, và trong những năm gần đây, nó đã bắt đầu phai nhạt. Vì sự xa cách quá lâu dài, tôi như đã tiêu tan hy vọng có ngày trở về Hà Nội khi tôi còn trẻ. Về thì nhất định phải có ngày trở về chứ, nhưng sẽ trở về khi mình đã già.

Đây là Gia Lâm... Sau lưng tôi là sông Đuống và chỉ nửa giờ nữa tôi và người tôi yêu sẽ về tới chân cầu Long Biên. Bên kia sông Hồng là Hà Nội. Em thấy nước sông đỏ không ? Hà Nội nhiều người đàn bà đẹp lắm nhưng em sẽ là người đàn bà đẹp nhất Hà Nội của anh... Trong phút mơ màng, tôi thấy hình ảnh người đàn bà tôi đưa về thăm Hà Nội là... Diễm Lan, người đàn bà vợ một người đàn ông khác tuy đang ngồi bên tôi trong chiếc xe hơi đang bon bon chạy nàng nhưng không hề gì về tình cảm với tôi hết. Tôi đã quá mơ mộng. Sự thật chỉ là trong thời gian vừa qua đời tôi thiếu đàn bà, nên như một chú thiếu niên mới lớn đang thèm yêu đương, vừa gần một người đàn bà đẹp lòng tôi đã rung động.

Thực tế làm cho tôi tỉnh mộng. Giấc mơ đưa người yêu trở về thăm Hà Nội chỉ là một giấc mơ không bao giờ có thể thành sự thật. Tôi quên Hà Nội đi để chú ý trở lại hiện tại.

- Nếu có thể được — tôi trầm giọng nói với nàng — Lan nên nói cho tôi nghe nhiều hơn, rõ hơn chút nữa về ông chồng Lan cùng chiếc phi cơ bị rơi dưới biển, Lan nói cũng đã nhiều nhưng tôi thú thật là tôi vẫn chưa hiểu gì lắm.

Nàng gật đầu:

- Anh nói đúng, Lan sẽ kể... Dù anh có không chịu giúp đỡ vợ chồng Lan nhưng Lan tin rằng dù anh có biết chuyện bí mật này cũng chẳng có gì hại vợ chồng Lan, Lan tin rằng anh không phải là người lợi dụng được chuyện bí mật của người khác. Chồng Lan là Vũ Dương, đại úy phi công nhưng đã giải ngũ được ba năm. Tốt nghiệp ở Marrakech, chồng Lan từng được đi tu nghiệp ở Hoa Kỳ. Chồng Lan quen biết nhiều người ngoại quốc nhờ thời gian được biết phái sang lái phi cơ Hàng Không VN bay đường ngoại quốc. Nhờ sự quen biết ấy, sau khi giải ngũ, chồng Lan được mời làm Giám Đốc chi nhánh ở VN của Công Ty Bảo Hiểm Hàng Hải Benson. Anh có thể điều tra về lý lịch của chồng Lan trong giới bảo hiểm ở Saigon. Với cảnh sát, chồng Lan là một công dân lương thiện. Bọn theo đuổi làm phiền vợ chồng Lan là một tổ chức buôn lậu

quốc tế... Anh chỉ muốn biết rằng chồng Lan không có án tích gì với cảnh sát thô ? Lan nói đúng không ?

- Đúng.

Tôi công nhận như vậy nhưng tôi vẫn chưa hài lòng. Nàng nói nhiều nhưng thật ra vẫn như chẳng nói gì cả. Đúng hơn là nàng chưa chịu nói vào chi tiết chính của chuyện. Như chiếc phi cơ mà vợ chồng nàng muốn nhờ tôi lặn tìm đó rơi trong trường hợp nào ? Trong phi cơ có gì và vợ chồng nàng muốn tìm vật gì trong phi cơ ? Tôi hy vọng nàng sẽ kể và tôi không còn phải đặt câu hỏi. Tuy chồng nàng, phi công Vũ Dương nào đó, không có án tích gì với cảnh sát xong chắc chắn là chàng phải làm những việc ám muội. Bọn anh chị buồn lậu không mất thì giờ theo đuổi làm phiền những công dân hoàn toàn lương thiện. Tôi nói đến chiếc phi cơ rơi:

- Với tư cách là thợ lặn chuyên môn, trước khi trả lời có nhận lời không, tôi có lời khuyên Lan rằng... Lan nên nói với ông Vũ Dương... Nếu ông ấy không biết đích xác chỗ phi cơ rơi, mọi việc tìm kiếm chỉ là vô ích. Ít nhất ông ấy cũng phải chỉ được chỗ phi cơ rơi trong vòng 1 cây số. Nàng có vẻ rất quả quyết khi trả lời tôi :
- Anh có thể yên tâm về việc ấy. Chồng Lan biết đích xác chỗ phi cơ chìm. Vì chính chồng Lan là người lái phi cơ ấy.

Nàng không nói gì nữa và tôi cũng im lặng. Sự nghi ngờ nổi lên mạnh trong tôi. Nhưng cùng lúc đó tôi ngạc nhiên vì thái độ gần như là hững hờ thái quá của tôi. Tất nhiên việc vợ chồng nàng nhờ tôi nguy hiểm và bất hợp pháp tôi mới có thể được hưởng 5,000 đô la và cả một chiếc du thuyền. Tôi mơ được làm chủ một du thuyền đi biển từ bao năm nay, bây giờ có cơ hội tốt, tại sao tôi còn lưỡng lự ? Hơn nữa, tôi cảm thấy Diễm Lan có vẻ thành thật với tôi. Nàng không phải là người đàn bà quen giả dối, lừa gạt.

o o o

Về tới vùng ngoại ô thành phố, chúng tôi dừng lại ở một quán nước ven biển. Trời bắt đầu tối và nơi đây vắng người. Khách trong quán chỉ có hai người : Diễm Lan và tôi. Chúng tôi ngồi ở một góc khuất nhìn ra biển và ở đây tôi đã nói lên lời thứ nhất riêng về Diễm Lan

Nàng ghi số điện thoại của tôi vào một tờ giấy nhỏ và ghi số điện thoại nhà nàng vào mảnh giấy khác đưa cho tôi.

- Ngày mai, khi Lan gọi đây nói cho anh, Lan sẽ gọi từ một máy điện thoại công cộng. Việc Lan gọi cho anh thì dễ rồi còn khi anh muốn gọi lại cho Lan thì anh nên cẩn thận Lan không tin rằng bọn chúng lại lén nghe được điện thoại ở nhà Lan nhưng biết đâu đấy, mình đề phòng vẫn hơn. Nếu anh cần gọi lại nhà cho Lan, anh cứ

nói rằng anh cần gặp Lan là Lan hiểu. Chúng ta sẽ gặp lại nhau ở quán này ? Được không ? Tôi nghĩ đến những cuộc hẹn hò của tình nhân. Những quán nước vắng vẻ ở ven biển này chỉ sống nhờ những cặp tình nhân đủ loại. Nếu bọn Quý Xe Tăng Tàu bò gì đó theo dõi Diễm Lan và thấy nàng tới quán này gặp tôi, bọn chúng chắc chắn càng tin rằng chúng tôi gặp nhau chỉ vì tình và tôi là kẻ được nàng tuyển lựa để cho anh chồng đang lánh mặt của nàng mọc sừng. Sau cái gật đầu đồng ý của tôi, nàng nói tiếp:
- Anh chỉ cần hẹn mấy giờ gặp là Lan đến. Nếu như mai này anh nhận lời cộng tác với vợ chồng Lan, chúng mình chỉ còn có thể gặp nhau một lần nữa thôi. Lan sẽ gặp anh để cùng thảo luận những chi tiết cần thiết lần cuối, đưa số tiền anh mua tàu và sửa soạn. Chỉ khi nào mua xong tàu và sẵn sàng ra đi, anh mới cho Lan biết thôi. Tôi thấy nàng sắp đặt đúng nhưng trong lòng bỗng dưng tôi thấy thất vọng. Tôi thầm nghĩ ra những chuyện khó khăn để tôi có thể được gặp nàng nhiều hơn trước khi thấy nàng cùng xuống tàu với chồng nàng.

Chúng tôi ngồi im nghe tiếng nhạc êm từ máy hát trong quán vọng ra. Vài phút êm đềm trôi qua. Diễm Lan ngừng lên và bắt gặp đôi mắt tôi đang nhìn nàng đắm đắm. Về nghiêm trọng của ánh mắt tôi làm nàng ngạc nhiên :

- Anh suy nghĩ chi vậy ?

- Tôi đang nghĩ tới Lan. Lan là người đàn bà đẹp nhất mà tôi được gặp. Tôi nghĩ Lan phải được sống yên lành ở trong nước. Đi ra sống ở nước ngoài tôi chắc rồi Lan sẽ buồn lắm.

Tôi không có quyền nói câu đó nhưng tôi đã nói. Nói như thế tôi chỉ là một thằng đàn ông nếu không đều thì cũng tàn ác, vì tôi làm nàng buồn. Nói xong tôi lặng người đi và nàng cũng lặng đi. Sau đó, nàng gượng cười :

- Cám anh lần nữa.

Hồi nãy, khi tôi nhảy ra đánh gã trâu lẩn cứu nàng, nàng đã ngỏ lời cám ơn tôi một lần. Như sợ nàng còn ngồi bên tôi trong khung cảnh thơ mộng của bãi biển hoang hôn này, tôi sẽ còn nói nhiều lời tai hại nữa, tôi sẵn giọng :

- Lan về đi.

Nàng hiểu tôi nghĩ gì, sợ gì, tôi chắc thế, vì sau khi nhìn lâu xuống mặt bàn — nàng cũng tránh để tôi nhìn vào mắt nàng — nàng đứng dậy :

- Anh cũng về chứ ? Lan đưa anh về phố...

- Không. Lan về một mình đi. Đừng nên để nhiều người nữa trông thấy Lan đi với tôi.

Nàng nói nhanh trước khi bước đi:

- Sáng mai mười giờ Lan sẽ gọi điện thoại tới anh. Lan hy vọng anh sẽ không bỏ rơi Lan, Lan cũng không thể bỏ rơi chồng Lan được.

(Còn tiếp)

Giải trí có giải thưởng SUDOKU

Luật chơi: Có tất cả 9 hàng, 9 cột và 9 khung. Số từ 1 đến 9 chỉ được xuất hiện một lần ở mỗi hàng, mỗi cột và mỗi khung.

Giải thưởng: giải đáp đúng sẽ được tặng nửa năm báo VNNS (4 số). Giải trúng quý độc giả cũng có thể gửi tặng người thân. Đáp số xin gửi về địa chỉ tòa soạn trước ngày 02-06-2019.

Độc giả trúng giải thưởng:

Tòa soạn VNNS xin chúc mừng
Tran Quoc Toan (764 – Hoor).)

Mẫu giới thiệu VNNS đến gia đình bè bạn

- tên người giới thiệu:
- số độc giả:
- địa chỉ:
- giới thiệu độc giả mới tên:
- địa chỉ:

Giới thiệu 1 độc giả mới sẽ nhận được giải thưởng 6 tháng báo VNNS.

	4					3		6
		1			5			2
7	9			3				
				2	6		3	5
				8				
9	6		1	4				
				7			8	3
4			6			5		
6		7					4	

ĐỌC VÀ ỦNG HỘ BÁO VIỆT NAM NGUYỆT SAN

30 €
1 năm

Địa chỉ liên lạc
Tòa Soạn báo Việt Nam Nguyệt San
Van Der Hagenstraat 711- 6717DK –Ede
E-Mail: vietbaohoalan@yahoo.com
Tel: +31 (0)318-640625

IBAN:NL 16 INGB 0001 5086 64 t.n.v. AVVN

“Tòa soạn đón nhận mọi ý kiến đóng góp
xây dựng của quý độc giả”

Cần sang nhượng

" Dọn nhà, cần nhượng lại 1 số tranh sơn mài, tranh vẽ Việt Nam với giá tượng trưng.

Xin liên lạc qua Email: dihuong2015@yahoo.fr trước 15-06-2019 để được gửi hình và thương lượng"

Trân trọng cảm ơn sự quan tâm

Truyền Thông Xã Hội Dân Sự

Lts. Trong số này VNNS xin hân hạnh giới thiệu đến quý độc giả bài viết đang được lan truyền rộng rãi trên các diễn đàn xã hội dân sự của facebooker Võ Hồng Ly từ Sài Gòn. Kính mời quý độc giả theo dõi sau đây:

* * *

Cấm phát cơm từ thiện: Lương tri của người cầm quyền?

Cấm phát cơm từ thiện: Lương tri của người cầm quyền

Cách đây 1 tháng, chúng tôi đang phát cơm từ thiện cho bà con nghèo, bệnh nhân và thân nhân nuôi bệnh, người cơ nhỡ tại đường Phạm Hữu Chí, phía sau lưng BV Chợ Rẫy thì bị cả chục người áo xanh nước biển mang danh là quản lý đô thị đến làm việc. Bên cạnh đó có thêm 1 chị gái xưng là Trưởng ban y tế phường đến thị uy với chúng tôi. Tôi sẽ kể sau dưới bài viết này.

Trước tiên, tôi muốn nói về cảnh quan ở con đường Phạm Hữu Chí.

Đây là con đường thực sự rất vắng vẻ, yên tĩnh, không có quán xá, quán nước, hàng rong hay xe ôm gì cả.

Song phía đầu bên kia của con

đường này là trạm xe Quốc Hoàng, tồn tại lâu năm với sự lấn chiếm lòng đường, lè đường khi xuống hoặc lên hàng cho khách, rồi đón khách chở về tỉnh Đồng Tháp, áy vậ mà trong mắt mấy ông quản lý đô thị là "được phép", nên hãng xe họ vẫn an nhiên tự tại mà hoạt động, kiếm tiền và giàu có, không biết có "xôi chè" gì không mà vẫn "bình chân như vại"?

Còn nằm về phía bên đây, nơi chúng tôi phát cơm từ thiện thì con đường nằm sau lưng vách BV Chợ Rẫy và vách tường sau của trường Hồng Bàng, bởi vậy nó vắng như chùa Bà Đanh, vì thế sau khi khảo sát, quan sát, tôi quyết định chọn địa điểm này để phát cơm nhằm bảo đảm an toàn cho người cho những người nhận lại không phải va chạm với mấy người xe ôm hay bán hàng gánh, hàng rong ... Và bà con bệnh nhân hay thân nhân nuôi bệnh sẽ rất thuận lợi, bởi có cổng số 5, trại 25 được mở phía sau chỉ bước vài bước qua cổng này thì đã tới điểm phát cơm.

Nhờ vậy mà 13 năm qua chúng tôi đã phát cơm một cách an yên. Tuy nhiên, cách đây 1 tháng, khi đang phát cơm, tôi bị một đám người áo xanh quản lý đô thị và ban y tế phường "mời" ra nói chuyện:

– Theo như chúng tôi được biết, Sư Cô phát cơm ở đây vào ngày thứ tư, tầm 10h30 với quy mô lớn cả 1000 phần cơm.

– Dạ đúng rồi. Mấy chú hay quá, đáng nể thật. Rất chính xác

– Cô phát được bao lâu rồi?

– Dạ mới được 13 năm

– Trước đây, Sư Cô phát cơm ở đâu?

– Năm đầu, chúng tôi phát ở đường Nguyễn Chí Thanh và Thuận Kiềm, nhưng thấy phức tạp quá, chúng tôi dời về phát tại đây đến giờ.

– Giờ tôi báo với Sư Cô một việc – giọng của Cô làm trưởng ban y tế thị uy với Sư Cô – là phường ra chỉ thị cấm các nhóm từ thiện phát cơm trong khu vực phường này. Hồi trước tết, chúng tôi có dán giấy thông báo trên tường Bệnh Viện ở các cổng khác và cũng gặp trao đổi với các nhóm khác, nên giờ các nhóm đó đã ngưng hoạt động. Có nhóm nào đó của Ông Thầy cũng đã ngưng rồi nên giờ còn lại chỉ có nhóm của Sư Cô mà thôi. Chắc có lẽ do Sư Cô không biết và không đọc thấy thông báo dán lên tường. Vậy nay, tôi thông báo cho Sư Cô biết để chấm dứt việc hoạt động này!

Sư Cô đáp trả:

– Cô nói Quý Vị nghe nha: quả thật tôi không biết quý ông, quý bà ở phường cho dán thông báo trên tường Bệnh Viện. Thông thường, quý vị cấm dán giấy quảng cáo rao vặt trên tường, trên cây làm mất vẻ đẹp cảnh quan của thành phố, bởi vậy tôi không nghĩ là quý vị có dán giấy thông báo rồi. Thứ hai, khi mà đi cấm hoạt động từ thiện của chúng tôi cùng các nhóm khác, quý vị có tìm hiểu " tại sao chúng tôi phải cực khổ, lao nhọc đi chợ nấu và phát cơm không? Và phát đến tay ai? Phát cơm nhằm mục đích gì? Rồi quý vị thừa biết là đối tượng đến nhận cơm của chúng tôi là ai không? Họ sống như thế nào? Quý vị có lên tận các phòng BV nhìn xem cảnh khổ của bệnh nhân và người nhà tại các BV không? Tôi hỏi điều này nha: Cha Mẹ, vợ hay chồng con hoặc người thân của quý vị có ai nằm viện lâu dài như những người bệnh này chưa?

– Tụi tui chỉ là nhân viên làm theo phận sự, trách nhiệm mà thôi, Sư Cô ơi. Lãnh đạo chỉ thị xuống thì phải làm nên Sư Cô thông cảm ngưng hoạt động này lại.

– Thế quý vị kêu mấy ông lãnh đạo xuống BV khảo sát xem người dân kêu ca kêu thán điều gì? Kêu mấy ông lo cho dân, giúp dân có ăn, có chỗ ở đi, vào mà nhìn xem bệnh nhân quá tải kìa, 2- 3 bệnh nhân nằm chung 1 cái giường bệnh. Còn người nuôi bệnh thì la liệt, họ khổ sở đến thế nào! Chính quyền như mấy ông không lo những việc chánh đáng, nên làm giúp dân, tạo cho dân được cơm no áo ấm đi. Trong khi đó, chúng tôi là dân lo cho dân với nhau cũng cho là làm mất an ninh xã hội.. Nè! Nếu có lòng nhân đạo một chút, mấy ông mấy bà nên về báo cáo với lãnh đạo thế này: "Họ phát cơm cho bệnh nhân, trong vòng có nửa tiếng đồng hồ, họ cho xếp hàng trật tự và phát cơm. Một tháng họ phát tại BV Chợ Rẫy chỉ có 1 lần hà mấy chú lãnh đạo ơi. Thôi mấy sếp cho họ phát đi. Làm điều gì thì cũng nhờ gieo tạo phước đức cho con cháu mình chứ đừng thất đức".

– Sư Cô phát bên đây và cả bên BV Lao Phạm Ngọc Thạch nữa phải không?

– Chúng tôi đi phát 8 BV trong thành phố trong đó có cả BV Lao PNT.

– BV Lao cũng thuộc khu vực phường này nên Sư Cô cũng không được phát bên đó!

– Vậy sao mấy ông không đi dẹp mấy người bán hàng lấn chiếm lòng đường, lề đường ở trước cổng Nguyễn Chí Thanh và các cổng khác đi. Ở đó, mới thực sự làm mất trật tự an ninh đó. Họ tràn lan ra đường gây tắc đường, cản trở những xe cứu thương vào đón bệnh hay cấp cứu chuyển bệnh.

– Sư Cô đáp trả.

– Mấy ông biết không, tụi tui ăn nhờ vào cơm từ thiện không đó. Mấy ông cấm người ta phát cơm, sau này con cháu mấy ông, mấy bà thế nào cũng chết đói, chết khát hà. — người dân đứng kể bên nghe cuộc nói chuyện, bức xúc quá nên lên tiếng chen vào

Sư Cô không muốn mất thời gian đôi co với những "con người máu lạnh này" nữa, nên gút lại:

– Quý vị về nói lãnh đạo gửi cho tôi xem công văn ngăn cấm việc làm của chúng tôi đã làm sai chỗ nào? Trong thời gian sau 1 tháng, nếu tôi không nhận được công văn có dấu, có mộc và chữ ký của lãnh đạo chính quyền, tôi sẽ tiếp tục quay lại hoạt động phát cơm cho bệnh nhân.

Một tháng trôi qua, chúng tôi không nhận được giấy thông báo hay công văn gì cả và 16 h chiều qua ngày 23 /4 /2019, chúng tôi đã tiếp tục phát cơm tại điểm cũ của mình.

Họ nhanh lắm. Chưa đầy 5 phút đã có mặt sau chúng tôi rồi chụp hình quay phim lấy bằng chứng là chúng tôi đã có tiếp tục phát cơm vào chiều ngày 23 /4 /2019. Lại cô gái trưởng ban y tế phường cao giọng hách dịch:

– Chúng tôi đã nói với Sư Cô là không cho phát cơm nữa, sao sư cô cứ phát hoài vậy?

– Tui chưa nhận công văn có dấu mộc của chính quyền và tui cũng không làm sai gì cả. Mấy Ông mấy Bà lẽ ra phải tạo điều kiện giúp đỡ và hợp tác với chúng tôi để giúp dân mới đúng.

– Sư Cô mà ngoan cố thì đến lúc quản lý đô thị xuống bắt hết lên phường và đóng phạt thì đừng trách. Nói xong cô ta lên xe bỏ đi.

Mấy thầy trò chúng tôi động viên nhau. Và bên kia cánh cửa bệnh viện, bà con bệnh nhân ở phía trong kêu: "Cho tui em mấy hộp đi chị ơi!" Cứ như thế, chúng tôi chuyên qua khe cửa cho bệnh nhân và người nhà của họ cho đến khi không còn một hộp cơm nào cả. Sau đó, đứng nhìn họ mở cơm ra ăn ngon lành món cơm bong bóng xào cà ri xả ớt dùng với canh chua rau muống tuyệt vời đúng điệu, dễ ăn trong mùa nắng này.

Lên xe về, lòng buồn lắm vì đất nước mình sao lại có những kẻ cầm quyền từ trên xuống dưới không có lương tri nữa, ngày nào cũng nghe những điều trái tai gai mắt về những việc phi đạo lý, phi đạo đức, mất nhân tính trong các lĩnh vực vậy, và những kẻ làm sai phạm lại là những kẻ nắm quyền lực, có quyền thế. Đất nước ơi, rồi sẽ trôi nổi về đâu? Người dân mình sẽ sống ra sao? Tôi đã khóc... khóc cho đất nước, cho nhân dân, cho đồng bào tôi!

Sư Cô Phạm Ai Hạnh

Nguồn: Võ Hồng Ly

Y học sức khỏe

BS Nguyễn Ý Đức

Giữ gìn móng

Móng là nói chung cho cả móng tay và móng chân.

Bệnh của móng có thể phục hồi sau khi điều trị, nhưng móng mọc lại rất chậm. Cho nên chăm sóc, bảo vệ móng, tránh hư hao là điều cần lưu ý.

Chăm sóc móng cũng là cả một nghệ thuật vì thực hiện không đúng cách hoặc quá đáng đều có thể gây tổn thương cho móng.

-Điều rất quan trọng trước hết là không nên cắn móng tay hoặc làm điều gì có thể gây tổn thương cho móng. Chỉ với một vết thương nhỏ cũng khiến vi khuẩn có thể xâm nhập và đưa tới nhiễm trùng cho móng.

Vì vậy, cần mang bao tay khi làm công việc có thể va chạm mạnh tới móng.

-Tránh để móng tiếp xúc trực tiếp và quá lâu với các chất tẩy rửa, dung dịch hòa tan, dầu nhờn...

Các chất này rất dễ làm thay đổi cấu trúc, hình dạng và màu sắc của móng. Mang bao tay cao su để bảo vệ móng khi phải làm việc với các chất này.

-Mỗi tuần cắt móng tay một lần. Móng chân nên cắt ngang bằng mặt, mỗi tháng một lần vì móng nơi đây mọc chậm hơn móng tay.

Khi móng quá cứng và giòn, nên cắt sau khi tắm hoặc ngâm móng trong nước, vì lúc này móng tương đối mềm hơn.

Dùng kéo hoặc kìm cắt móng thật sắc và nhỏ để cắt, rồi giữa cạnh cho nhọn, để giảm thiểu tổn thương cho móng.

-Nếu thích để móng tay dài, nên tránh bụi bặm tích tụ dưới móng và cẩn thận khi làm việc để móng khỏi gãy.

-Lớp da bao quanh móng có nhiệm vụ bảo vệ móng khỏi bị nhiễm độc. Nhiều người thích lột da gọt da này để mặt móng bằng phẳng, nom đẹp hơn. Nhưng các nhà chuyên môn bệnh ngoài da lại khuyên là không nên cắt, trừ trường hợp da bị xước hay lật ngược.

Trước khi cắt, nên ngâm tay trong nước ấm cho da mềm rồi cắt sát tận gốc với kéo sắc. Đừng lấy tay giựt đứt da này vì làm như vậy là ta đã mở đường cho vi khuẩn xâm nhập móng, dễ gây ra nhiễm độc.

-Sử dụng mỹ phẩm đúng theo chỉ dẫn của nhà sản xuất. Loại mỹ phẩm sơn màu và làm bóng móng đều giống nhau và chỉ có mục đích thẩm mỹ, trông cho đẹp chứ không nuôi dưỡng cho móng tốt được.

-Cũng nên lưu ý rằng, không có hóa chất hoặc dược phẩm nào có thể thoa bôi để “nuôi dưỡng” móng, ngoại trừ việc duy trì một chế độ dinh dưỡng hợp lý và chăm sóc móng chu đáo.

-Không nên dùng thuốc rửa móng có chất acétone quá thường xuyên vì hóa chất này làm móng khô, giòn, yếu, dễ gãy.

-Phong trào gắn móng tay giả rất phổ biến. Tuy vậy móng giả cũng có thể gây ra một số điều bất lợi. Khi gắn móng giả vào mà không lau chùi sạch thì vi trùng hay nấm độc có thể sinh sản ở giữa

hai lớp móng và làm hư móng thiên nhiên. Ngoài ra, khi móng tự nhiên mọc ra, sẽ có một khoảng trống giữa hai lớp móng và vi khuẩn có thể xâm nhập vào đây.

-Khi đi tiệm để được chăm sóc móng, nên lưu ý nhân viên dùng dụng cụ sạch sẽ, áp dụng kỹ thuật cắt giữa cẩn thận để tránh tổn thương và nhiễm trùng cho móng.

-Ngoài ra, cũng nên lưu ý rằng tại một số tiệm làm móng không trang bị hệ thống thanh lọc không khí, nhất là nơi gắn móng tay giả, không khí có thể bị ô nhiễm hóa chất và có thể gây ra hậu quả không tốt cho sức khỏe.

Các hóa chất thường dùng là formaldehyde để làm móng chắc; chất éthyl méthacrylate làm keo gắn móng giả; acétone để chùi rửa thuốc sơn bóng móng.

Hóa chất xâm nhập cơ thể qua đường hô hấp khi ta hít thở không khí, ngấm qua da, hoặc vô ý, ta nuốt vào miệng. Tùy theo thời gian tiếp xúc với hóa chất, đường xâm nhập, số lượng và loại hóa chất mà ảnh hưởng nặng nhẹ khác nhau.

Bụi và hơi hóa chất vào mắt làm mắt ngứa, chảy nước, sưng, thị lực bị tạm thời suy yếu. Khi vào mũi, cuống họng, phổi, hóa chất gây nghẹt mũi, đau cuống họng, nghẹt thở, ho, nặng ngực,

PHÂN ƯU

Ban Chấp Hành Cộng Đồng VNTNCS/HL và Tòa soạn báo Việt Nam Nguyệt San
nhận được tin buồn :

Thân mẫu của nhạc sĩ Nguyễn Quyết Thắng (Du Ca)

* Mẹ tôi bất ngờ ra đi hôm nay ,
Để lại trong tôi một nỗi u hoài ...
(Nguyễn Quyết Thắng Du Ca)

CÁO PHÓ

Cụ Bà Nguyễn Thị Tuyết

Pháp danh Diệu Hiền

Sinh ngày 27-09-1925 tại Bắc Ninh

Từ trần lúc 07:25 ngày 23-04-2019 (19-03-Kỷ Hợi)

tại Ban Mê Thuật, Việt Nam .

Thượng thọ 95 tuổi .

Cầu mong hương linh cụ bà sớm được về cõi niết bàn

Thành kính phân ưu cùng anh và gia đình

- Gia đình Ông Lê Quang Kế
- Gia đình Ông Nguyễn Đắc Trung
- Gia đình Ông Ngô Thụy Chương
- Gia đình Ông Đinh Ngọc Hiền
- Gia đình Ông Nguyễn Quang Kế

Nhà hàng Deli Tasty

**Cần 2 nhân viên giúp việc nhà bếp
và 2 nhân viên phục vụ khách (chạy
bàn).**

Mọi chi tiết xin liên qua địa chỉ:

Deli Tasty

Meent 40

3011 JL Rotterdam

Email: naambestelling@live.nl

M: 010-4111116

Vliet Service

Reparatie van koelcel, vriescel,
koelapparatuur, airco, softijsmachine,
ventilatie, Keuken afzuigventilatie,
verwarming ketels, geyser, boiler, friteuse,
opwarming- apparatuur, magnetron,
oven, vaat wasmachine, gasapparatuur,
koffie-espresso, luchtbehandelingkast, zak
filters, koolstof filters.

**Verkoop van horeca-
apparatuur.**

Contact dhr Vliet Nguyen

Tel. 030-2688630

Mob. 06-44464380

QUẢNG CÁO TRÊN BÁO VIỆT NAM NGUYỆT SAN

Trang Quảng cáo	Màu hoặc trắng đen	Số tiền mỗi số báo	1 năm 8 số báo
Trang ngoài bìa sau	Hình màu	€.150	€.800
Trang trong bìa sau	Hình màu	€.100	€.600
A 4 Trang trong	Trắng đen	€.80	€.500
1/2 trang trong	Trắng đen	€.50	€.300
1/4 trang trong	Trắng đen	€.25	€.150
1/8 trang trong	Trắng đen	€.15	€.100

Bronzen beeld als kunstwerken

Lia Krol maakt voor U exclusieve bronzen beelden. In opdracht kunnen portretten, borstbeelden, gedenkbeelden, tuinbeelden of elk ander beeld vervaardigd worden.

De interactie tussen kunstenaar en opdrachtgever maakt de kunstwerken van Lia tot bijzondere bronzen beelden. Het prachtige monument voor Vietnamese bootvluchtelingen in Nederland is mede door deze interactieve kracht tot stand gekomen.

U kunt Lia bellen met telefoonnummer
0344-572577 of haar kunstwerken zien op
www.bronzenbeeld.nl

Cười chút chơi

TỘI ?

Một cô giáo người Kinh giảng dạy ở một làng Thượng, thời gian sau cô mang bầu.

Hội Đồng Làng hỏi cô giáo:

- Xin cô giáo cho biết cô có "bầu" với ai ?

Cô giáo :

- Dạ chính là anh K. Rong Pleime.

Hội Đồng Làng :

- Anh K. Rong Pleime có nhận tội không?

K. Rong Pleime :

- Thừa không.

Hội Đồng Làng :

- Tội anh rành rành ra đó, sao không nhận?

- Thừa Hội Đồng: giết người mới có tội, còn tôi...

"làm ra người" sao gọi là có tội.

- ???

Chôn ở nhà

Một cặp vợ chồng đưa nhau đi thăm thánh địa Jerusalem. Chẳng may tại đó bà vợ đột ngột qua đời.

Nhà quản bần với ông chồng:

- 'Nếu ông muốn đưa bà nhà về nước, thì phải tốn 5,000 đô la. Còn như mai táng bà ở ngay tại vùng đất thánh này, thì chỉ có 200 đô'.

Ông chồng suy nghĩ một lát rồi trả lời ông muốn đưa thi hài bà về quê quán hơn.

Nhà quản ngạc nhiên:

- 'Tại sao phải chi 5,000 đô la, trong khi để bà nhà an nghỉ nơi thánh địa hiển linh này, chỉ tốn có 200 đô la?'

Ông già goá bụa trả lời:

- 'Cách đây hơn hai nghìn năm, ở nơi Jerusalem này có một người đã chết, được chôn cẩn thận, ba ngày sau sống lại. Tôi thật không muốn gặp lại trường hợp rủi ro này'.

Tài xế

Người khách ngồi ghế sau taxi vỗ vai tài xế định hỏi vài câu. Hành động này làm anh tài xế giật mình, suýt đâm xe lên vỉa hè. Hoàn hồn, anh tài nói với khách:

- Ông làm tôi sợ đứng tim.

- Xin lỗi, tôi không ngờ đã làm anh hoảng sợ đến như vậy.

- Thực ra cũng không phải lỗi của ông đâu, chỉ vì hôm nay là ngày đầu tiên tôi chuyển sang chạy taxi, 25 năm qua tôi chuyên lái xe chở... quan tài.

Sợ ma

Trời tối, một cô gái trên đường về nhà gặp chàng trai lạ đang lững thững đi trên đường.

- Anh có thể đưa giúp em qua nghĩa trang được không ?

- Đi theo anh, anh cũng đi về hướng đó.

- May mà có anh, không em đi một mình thì sợ chết mất. Cảm ơn anh nha.

- Không có gì ! Lúc còn sống anh cũng sợ ma như em !

Khắc tên sai

Một chàng trai trên đường về nhà đi ngang qua 1 nghĩa trang. Bỗng anh ta nghe tiếng gõ lốc cốc từ trong nghĩa trang vang ra. Anh ta hoảng hốt, tưởng là có ma, nhìn vào, anh ta mới thấy một ông già đang đục khoét cái gì đó trên một bia mộ. Anh bảo :

- Lạy chúa, ông làm tôi tưởng là ma chứ ! Ông đang làm gì ở đây vậy ?

Ông già trả lời:

- Khỉ thật, đũa nào đó khắc sai tên tao!

Hút bụi

Có một bệnh viện, ngày thường trong tuần không có vấn đề gì, nhưng cứ đến thứ 7 là có người chết.

Một ông bác sĩ kia, không tin chuyện đó có thật nên đã cho bệnh nhân của ông đến bệnh viện đó vào tối thứ 6. Ông ta ngồi canh từ tối đến sáng hôm sau, ông ta vừa xuống phòng ăn uống 1 ly cafe thì có người báo:

- Thừa ông, bệnh nhân của ông đã chết.

Ông bác sĩ hoảng hốt. Tin đồn lại lan xa hơn.

Một ông bác sĩ khác, cũng như bác sĩ trước, cũng không tin, và đã chuyển bệnh nhân của mình đến bệnh viện, cũng vào tối thứ 6, và ông cũng thức canh từ tối đến sáng. Đến sáng, khi nhân viên dọn phòng đến, ông ta mới bước ra. Vừa bước ra hành lang làm vài động tác thể dục thì ông được báo:

- Thừa ông, bệnh nhân của ông đã chết.

Ông bác sĩ này hoảng hốt cũng quay nhanh về nước, tin đồn lại lan xa hơn.

Một ông bác sĩ khác đến, cũng canh bệnh nhân từ tối thứ 6. Đến sáng, ông không xuống phòng ăn cũng không đi ra ngoài. Đến khi người lao công yêu cầu ông ra để vệ sinh phòng, ông mới chịu ra.

Nhưng khi ông quay lại nhìn qua cửa sổ, ông thấy một người tiến lại gần bệnh nhân của ông, tháo hết bình thờ ô xy người bệnh ra để... hút bụi.

Lời Tò Soạn

Kính thưa quý ACE cộng tác viên, và độc giả kính mến,
Mừng mùa Phục Sinh, và đại lễ Phật Đản hy vọng một sự tốt lành đến với nhân loại trong năm 2019, tòa soạn VNNS rất vui mừng là quý ACE cộng tác viên đã nhiệt tình, hy sinh thời gian đóng góp bài vở cho tờ báo thêm khởi sắc, nhận được nhiều lời khen ngợi của quý độc giả xa gần. Theo thời gian có những độc giả đã đồng hành ủng hộ tờ báo VNNS trên 30 năm thật là một niềm vui khích lệ tinh thần cho tòa soạn, đến ngày hôm nay nhìn theo danh sách cập nhật quý độc giả đóng tiền báo cho thấy rằng Việt Nam Nguyệt San của cộng đồng NVTNCS/HL là niềm vui, điều hạnh diện và là tài sản văn hóa của người Việt xa hương.

Kính thưa quý vị

VNNS số báo 306 với chủ đề “ **Mùa Hạ** “ sẽ phát hành vào giữa tháng 6/2019. trước khi chúng ta nghỉ hè.

Bài viết kính mong quý cộng tác viên gửi về tòa soạn theo địa chỉ:

Nguyễn Quang Kế - E-mail : vietbaohoalan@yahoo.com, trước ngày **16/6/2019** .

Tòa soạn VNNS xin chân thành cảm ơn và kính chúc quý vị cùng gia quyến nhiều sức khỏe.

Trân trọng

Tòa soạn Việt Nam Nguyệt San

* Lưu ý:

- Quý vị khi trả tiền báo nhớ ghi số độc giả của mình, giúp cho tòa soạn dễ dàng cập nhật danh sách gia hạn báo.

- Và quý độc giả có con, cháu đóng tiền báo giúp xin lưu ý nhớ ghi tên độc giả và số độc giả của người nhận báo.

Xin chân thành cảm ơn

Danh sách độc giả đóng tiền báo từ ngày 7/4/2019 đến ngày 5/5/2019					
số t/t	ngày trả tiền	tên độc giả	số độc giả	Số tiền €	Ghi chú
1	08/04/2019	Lowensteijn HXT	782	30	
2	11/04/2019	NC Phan	441	30	
3	12/04/2019	V.T.Tạ	199	30	
4	14/04/2019	Dinh Thi Mien	401	30	
5	20/04/2019	T.L.Tran	54	30	
6		T.N.Trương	118	30	
7		T.T.U .Phan	381	30	
8	21/04/2019	T.A.Nguyen	449	30	
9	22/04/2019	THD.Tran	281	90	3 năm báo
10	23/04/2019	T.G.Ly	433	30	
11		T.A.huynh- T.A Quach	455	30	
12		Tonny Panning	871	30	
13	24/04/2019	Nguyen T.T	10	30	
14	25/04/2019	T.D.Nguyen	733	30	
15		T.H.Nguyen	243	100	3 năm+ ủng hộ 10
16	29/04/2019	N.H.Dinh	101	30	
17		Nguyen TV (N.H.Dinh trả tiền)	705	30	
18	02/05/2019	X.N.Nguyen- TC Pham	724	30	
19	05/05/2019	XHC Nguyen	112	15	Quãng cáo 1/8

Hát Giữa Vầng Trăng

Nhạc : Nguyễn Quyết Thắng

Lời : Đoàn Văn Khánh

♩ = 80

Em G Am Em Am G
 Người là vầng sáng vẫn lung linh giữa đời Soi khắp mê cung đầy
 Em D7 G Em G Bm C
 với Mặt cơn gió thấp thoáng lay bay Phiêu du
 Am G Bm G Em Bm G Bm
 cùng núi non ngàn mây. Dù tiền kiếp quay cuồng xao xác
 D7 Bm Em D Bm D7
 Đã trôi xa dòng kinh. Xin quay về nương náu cõi
 Em G Em Bm G C
 xưa. Tâm không còn ghen ghét hờn căm. Ta bây
 Am C Bm D7 G Em
 giờ như lũy tre già. Nghiêng bóng đêm trăng tà
 Em G Em G
 Lung linh màu lá úa sương trong Nghe luân hồi vượt qua
 Am Em C Em G
 Xanh xao ghèn thác đứng tịnh không Ôi! chan hoà trăng và
 Em G Em Bm C Am
 ta. Thênh thang lời hát rong quanh đời. Miên man biển sóng
 G Em G Em Am
 ru triều âm. Muôn hoa thiên ngàn ngát dâng hương
 B7 Em
 Tâm quán niệm vô thường .

Vietnamese Toko Kim Lan

Bán các thực phẩm Châu Á tươi, khô và đông lạnh bảo đảm chất lượng cao, giá phải chăng, cửa hàng khang trang và đầy đủ các mặt hàng thực phẩm Việt Nam phục vụ quý khách.

Toko Kim Lan tọa lạc tại Nieuwstraat 50

7411 LM Deventer.

Telefoon: 0570 644 289

**Vui lòng khách đến, vừa lòng khách đi.
Xin kính mời !**